

Blatensko

SOBĚ

DVOUMĚSÍČNÍK

48

číslo

X. ročník

leden 2016

živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Žili s námi aneb lidé na Blatensku

Jan Olejník

Kdo by v Blatné, na Blatensku a na Strakonicku neznal Jana Olejníka, Honzu, Jádu. Psát o někom, koho znalo tolik lidí, kteří znali Jádu, je skutečně velmi těžké. Oslovila jsem mnoho lidí, požádala je o vzpomínku nebo o pár řádek, kterými by ho připomněli. Je neuvěřitelné, že od jeho odchodu uplynulo už šest let. Poznala jsem Jana Olejníka někdy v polovině devadesátých let, kdy jsem pracovala ve Strakonících. Občas jsme se sešli na oběd ve školní jídelně. Jeho laskavý humor všechny, kteří jsme s ním seděli u stolu, vždy potěšil. Pro každého si uměl udělat čas, ale nechápu, jak to dělal a kde ho našel, aby ho mohl někomu věnovat.

Pokračování na str. 4

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku

František Šesták

„Pana Františka Šestáka znají nejen lidé z Blatenska, ale i lidé z celého světa. Vzhledem k tomu jaké sportovní výkony podává, asi všechny zaskočil fakt, že v lednu 2016 oslavil František Šesták 75. narozeniny.

Mnozí z nás se s Františkem Šestákem potkali na některé z jeho besed o cestách po celé Evropě nebo po Spojených státech. Nebo jste se s ním potkali přímo na kole. Možná jste ho na kole 'jen zahlédli', protože jezdí – jak by někteří mohli říci – jezdí jak blázen. V každém případě to byla určitě setkání milá, protože František Šesták chodí po světě s úsměvem na rtech a rád kolem sebe šíří dobrou náladu. Přejeme našemu oslavenci hodně zdraví, štěstí, spolenosti a životní pohody. Trochu sobecky si také přejeme, aby pan Šesták pro své fanoušky a obdivovatele připravil ještě celou řadu nových zajímavých besed o svých cestách na kole a kdyby přibyla do našich knihoven i nějaká pěkná cestopisná knížka, tak to by bylo opravdu super. Nevíte o nějakém sponzorovi? To by byl opravdu hezký dárek!“

BH

„I my se přidáváme ke gratulacím a přejeme k Vaším narozeninám jen vše dobré, pevné zdraví, spoustu najetých kilometrů a šťastný návrat ze všech cest, které ještě plánujete.“

Pozorní posluchači a čtenáři z Domova pro seniory v Blatné

Webové stránky:

<http://sestak-frantisek.webnode.cz/>

Rozhovor s Františkem Šestákem byl uveřejněn v SOBáčku v březnu 2012.

Masopust. Maso + půst. Stejně jako „carne vale“ = maso pryč. Maso – jasné. Ale půst? Copak to asi je? Už jsme zapomněli, co to znamená „postit se“, víďte? ... A to nejenom že Česko patří mezi NEJBOHATŠÍ země světa (pořád 28. místo dle Human Development Index ze 188 uvedených států!), ale hlavně, že neumíme najít důvod, abychom se v jednadvacátém století postili.

Jaký má tedy pro průměrného Honzu význam masopust? Neuražte se, prosím, ale mám za to, že jedině význam další příležitosti napít se, třeba i na zdraví 160 chudších zemí. Nebo u naplněné sklenice naříkat, že nejsme v žebříčku o stupeň výš. Jenže středa potom bude vypadat stejně. A čtvrtek. A pátek.

Úterní masopust měl pro předky jiný význam, neboť oni přesně věděli, co začne ve středu, které se říká popeleční. Půst. Postit se to není žádná dieta na zhubnutí, protože to je zase dívat se jen a jen na sebe. Naopak postit se znamená myslet na ty, kdo nemají tolik, co já. Postit se znamená odepřít si něco ve prospěch druhého. Postit se znamená projevít soucit s těmi, kteří čekají. Postit se znamená připravit se na dobu chudoby či nedostatku, abych i v nouzi byl člověkem. Postit se znamená pochopit, že dokážu žít bez určitých, údajně nezbytných věcí a najít hodnoty nenahraditelné.

Pozor, nenapsal jsem jedině slovo o náboženském či křesťanském významu postu. Komu by ale ten význam scházel nebo alespoň jeho vysvětlení, ať se přihlásí.

Marcin Piasecki, blatenský farář

ZUŠ Blatná, Velikonoce, Jana Drobníková - 9 let

Svazek obcí Blatenska upozorňuje, že od 1. února 2016 dochází ke změně e-mailové adresy:

blatensko@blatensko.eu

Současné budou zprovozněny nové webové stránky na www.blatensko.eu a postupně budou doplňovány.

Co se na Blatensku bude dít?

Začátek kalendářního roku jsme jistě všichni úspěšně zvládli. Gratulují k poklidnému a ve zdraví ukončenému roku s pětkou na konci, gratulují k vykročení do nového roku. Malá zaškrbnutí nebo nějaký ten neúspěch patří

k životu, tak to berme jako upozornění, jakých chyb

se máme přístě vyvarovat. S úsměvem a chutí do dalších dnů. Kam zajít, na co se těšit? Přeci na akce, které pro Vás připravují v obcích Blatenska. O některých se dozvíte právě v tomto čísle SOBáčka.

V současné době čekají obce i SOB na výsledky svých žádostí o finanční podporu např. z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2016 (POV 2016). Všichni se intenzivně připravujeme na realizaci projektů. Pro SOB jsou podmínky méně příznivé, než tomu bylo v letech minulých (nižší maximální částka, o kterou může SOB žádat, byla snížena na polovinu; zvýšen byl i minimální vlastní podíl o deset procent). Přesto připravovaný projekt SOBů z POV 2016 by měl být realizován v celkové výši cca 835 tisíc Kč.

SOB společně s Městem Blatná a Základní uměleckou školou Blatná vyhlásil již 13. ročník soutěží v rámci projektu „Příroda Blatenska“, letos s podtitulem: Proměny v přírodě. Na téma proměn v přírodě a na Blatensku připravujeme výstavu, kterou otevře vernisáž v úterý 12. dubna 2016. Datum si zapište, poznámku v kalendáři si udělejte. Přijďte se podívat, jak tyto proměny vidí žáci a žákyně ze škol na Blatensku. Byly podány i pro tyto aktivity žádosti o finanční podporu jak na Krajský úřad Jihočeského kraje, tak i na Oblastní ředitelství Lesů ČR v Českých Budějovicích. Jsou vyhlášené soutěže a najdete v SOBáčku i plakát na výstavu. Obě soutěže končí v pondělí 14. 3. 2016, výtvarná díla a soutěžní fotografie budeme hodnotit ve středu 16. 3. v sále ZUŠ Blatná.

Opět připravujeme náš kalendář na rok 2017, věřím, že ho máte stejně rádi jako my. On totiž ten náš kalendář neslouží „jen“ jako stolní kalendář, ale také jako pozvánky na akce na Blatensku a současně jako připomínka těch uplynulých setkání z Vašich obcí. Děkujeme všem za spolupráci, poskytnuté informace i fotografie. Musíme zdůraznit, že bez nároku na finanční odměnu.

Na úterní odpoledne 2. února je připraveno setkání představitelů obcí s paní RNDr. Zuzanou Liškovou Dvořákovou, Ph.D. z katedry regionálního managementu Ekonomické fakulty Jihočeské univerzity. Účastníci se mohou dozvědět, co jsou rozvojové dokumenty obce, proč si je obce zpracovávají, jak s nimi mají pracovat, že neslouží jen jako podklad pro splnění jedné z podmínek získání téměř každé finanční dotace a mnoho dalšího.

Od čtvrtka 4. února začíná další semestr univerzity 3. věku ve velké klubovně komunitního centra v Blatné.

V polovině února mají školáci jarní prázdniny, ale v té době se také sejdou členky pomyslného „Klubu šikovné ruce žen z Blatenska“ v Hájanech, aby si třeba pohovořily o uplynulých dnech a současně si vyrobily potřebnou výzdobu na Velikonoce.

Bude pokračovat úspěšné vzdělávání účetních malých obcí, školení je připraveno na úterý 1. března 2016 od 9,00 hodin v sále Střední odborné školy v Blatné s lektorem Ing. Davidem Vičarem.

Pište a posílejte své podněty, články i s fotografiemi, informace o dění u Vás na novou e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu – liší se od té dosavadní opravdu jen posledními písmenky: místo „cz“ je za tečkou „eu“. Ke změně nedošlo z důvodů, že je EU v módě nebo v kurzu. Ale protože SOB nebyl vlastníkem domény blatensko.cz, proto jsme se rozhodli pro nové stránky na nové doméně. Pokud se Vám něco nebude líbit nebo technika nebude „kamaráditi“ a nebude ukazovat blatensko.eu správně, věřte, není chyba na Vašem přijímači. Mohlo se stát, že vše ještě nefunguje úplně na sto procent. Postupně budeme doplňovat informace na webových stránkách. Pokud budete mít nápad, jak webové stránky vylepšit a obohatit, napište nám. Děkujeme za trpělivost, děkujeme za pochopení. Na čtenou. Uzávěrka příjmu příspěvků do březnového vydání je v pátek 4. března 2016.

Radka Vokrojová

Svazek obcí Blatenska

Město Blatná

Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci XIII. ročníku Příroda Blatenska

soutěž fotografií

„Proměny na Blatensku“

Kategorie (jednotlivci):

1. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
2. Žáci 6. – 9. tř. základních škol
3. Studenti SŠ, SOŠ a SOU
4. „Dospěláci“

Fotografie max. formát 20 x 30 cm, každý soutěžící může předložit do soutěže max. 5 fotografií.

Fotografie na soutěžní téma odevzdejte nejpozději do **pondělí 14. března 2016 do 13,00 hodin**. Soutěžní fotografie zasílejte (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři Svazku obcí Blatenska, Na Tržišti 727, Blatná.

Fotografie označte:

jméno, příjmení, škola, třída, věk (u 1. – 3. kategorie)
jméno, příjmení, poštovní adresa (u 4. kategorie)

Vyhlášení výsledků a předání cen za vybrané fotografie proběhne začátkem června 2016.

Většina fotografií se stane součástí výstavy, kterou připravujeme společně se Základní uměleckou školou Blatná a Městským muzeem Blatná, na období 12. 4. až 22. 5. 2016.

Svazek obcí Blatenska

Město Blatná

Základní umělecká škola Blatná

vyhlašují v rámci XIII. ročníku Příroda Blatenska

výtvarnou soutěž

„Proměny na Blatensku a v přírodě?“

Kategorie (kolektivy a/ nebo jednotlivci):

1. Mateřské školy
2. Žáci 1. – 2. tř. základních škol
3. Žáci 3. – 5. tř. základních škol
4. Žáci 6. – 7. tř. základních škol
5. Žáci 8. – 9. tř. základních škol
6. Studenti SŠ, SOŠ a SOU a „Dospěláci“

Výtvarné práce lze vyhotovit libovolnou technikou a v libovolném formátu.

Výtvarné práce do soutěže odevzdejte nejpozději do **pondělí 14. března 2016 do 13,00 hodin**. Soutěžní výtvarná díla zasílejte (odevzdávejte) v budově ZUŠ Blatná, tř. J. P. Koubka 4, Blatná, nebo v kanceláři Svazku obcí Blatenska, Na Tržišti 727, Blatná.

Výtvarná díla označte:

O jméno a příjmení/ jména a příjmení, škola, třída a věk (u kategorie 1 – 5)

O jméno a příjmení, adresa školy nebo bydliště (popř. E-mail nebo tel.) u kategorie č. 6

Vyhlášení výsledků soutěže a předání cen za vybraná díla proběhne začátkem června 2016.

Většina fotografií se stane součástí výstavy, kterou připravujeme společně se Základní uměleckou školou Blatná a Městským muzeem Blatná, na období 12. 4. až 22. 5. 2016. Této skutečnosti přizpůsobte případný výběr, úpravu a použití přírodních materiálů.

U velkoformátových nástěnných prací zajistěte úpravu pro zavěšení.

Svazek obcí Blatenska
Město Blatná
ZUŠ Blatná, CKVB Blatná

Vás zvou na výstavu
z cyklu Příroda Blatenska
13. ročník

PROMĚNY

Městské muzeum Blatná

13. dubna – 22. května 2016

Vernisáž v úterý 12. 4. 2016 v 16:00 hodin

Úterý - Neděle
10:00 - 17:00

nazval

Univerzita třetího věku opět pokračuje

Studentky univerzity třetího věku Mařenka s Marjánkou opět letos nezklamaly a na „naši vánoční besídku“ si připravily veršovánku, která se tematicky vztahovala k dokončenému kurzu: Michelangelo Buonarroti. Text najdete nebo už jste možná našli na jiném místě SOBáčka.

Uplynul nám zimní semestr, ať žije letní semestr. Většina studentek si učení velmi užívá, a tak v letním semestru budou probíhat dva kurzy současně. Vybrat kurz bylo těžké, všechna nabízená témata jsou velmi zajímavá a atraktivní. Budeme se věnovat barokní architektuře v Čechách a čínské medicíně na naší zahrádce.

Od 4. února každý čtvrtek, vždy v době 9 – 11 hodin ve velké klubovně Komunitního centra aktivního života v Blatné. V případě zájmu přijďte nebo volejte 728 881 358.

Po uzavření příspěvků do lednového vydání SOBáčka se v Praze na České zemědělské univerzitě v Praze konala promoce našich osmi studentek. Více prozradíme v následujícím čísle SOBáčka.

Radka Vokrojová

Vánoční o Davidovi Mařenka a Marjánka

Milé spolužačky a spolužáky,
dnes se loučíme

kurz univerzity třetího věku – Michelangelo Buonarroti – končíme.

Téma nás bavilo,
moc se nám líbilo.

Oslovila nás Michelangelova díla,
zvlášť některá /jak říká dnešní mládež/ to je síla.

Studium bylo pro nás zábavou,
ne jak v mládí trestem,
musíme se ale ještě popasovat se závěrečným testem.

O Michelangelovi toho hodně víme
a tak se těšíme, až Florencii někdy navštívíme.
Teď vás čeká ještě poslední úkol k řešení.
Co se skrývá zde - vážení?

...
A vida, je to socha DAVIDA.
Ale my vám ho nedáme,
my si ho necháme.

Milé spolužačky, popustěte své fantazii uzdu trochu,
vždyť každá už máte doma svého „DAVIDA“ /i když opotřebovaného/.
Takže na co vlastnit ještě sochu!
Odměnou za vaše znalosti je toto malé pohoštění.
Uvažte si bryndáčky, ať si ochráníte oblečení.
A nebojte se, že se vaše proporce změní.
Věřte, že by vaše svůdná těla
určitě okouzila i Michelangela.

Podčárník o i pro VU3V

Óóó, my se máme, že se máme, že se známe a že si pomáháme ...
aneb k čemu je mj. taky dobrá VU3V. Neznat se, ani nevíme, jaké „hrdiny
každodenního dne“ mezi sebou máme!

Jana z Vrbna dala na podzim nový domov 1,5-letému pejskovi Čendovi,
když jeho původní panička už nezvládala péči o něj skloubit s nepřízní
osudu. Naštěstí dokázala ještě požádat o pomoc tu pravou skupinu „psích
nadšenců - ochránářů“. Samozřejmě včetně naší spolužačky Jany. Po
několika pejscích z útulku léta říkám, že každé osvojení je „na metál“!

Maruška z Újezdce u Bělčic dnes na výzvu už zmiňované spolužačky,
odchytila neznámou fenku, která se na Silvestra po petardách zaběhla tak
daleko, že celý rodinný klan ji několik dní hledal. Nutno taky poděkovat
existenci Facebooku, a jeho přátelům. Zkrátka virtualita (někdy) pomáhá
virtualitě.

Z toho plyne, že „...naděje opravdu umírá (až) poslední...“. A že lidi
nejsou lhostejní, že Češi jsou „zvířomilové“.

A tak nikdy „neházejme flintu do žita“; ani vše do jednoho špatného
pytle. Zkrátka, co dobrého v hlavě nebo na srdci nebo ve skutečích, to se
v dobrém vrátí!

Smějte se a mějte se nejen v novém roce zdravě i dravě, zvířátkově
i vesele. Potkávejte jen samé dobré známé, opravdové přátele, co nelení
pomoci.

Po-novoročně všechny takové nadšené a hrdě zdraví

Marcelína z Blatné

Kalendář SOBu na příští rok 2017

Pro obyvatele, návštěvníky a všechny příznivce Blatenska
připravujeme opět tradiční stolní kalendář. Prosíme zástupce obcí,
organizátorů kulturních, sportovních, společenských a dalších
akcí, aby nám poskytli podklady pro nový kalendář na rok 2017.
Žádáme o poskytnutí podkladů a jejich zaslání na E-mailovou adresu
blatensko@blatensko.cz resp. blatensko@blatensko.eu nebo poštou
Na Tržišti 727, 388 01 Blatná popřípadě přišli domluvit vše osobně.
Své podklady, prosím, zasílejte co nejdříve – nejpозději do 16. května
2016. Nezapomeňte uvést datum a název akce, místo konání popř.
pořadatele a další podrobnosti, které znáte. Uvítáme, když nám
poskytnete ilustrační fotografie ze života obcí na Blatensku (uveďte
autora popř. název fotografie).

Děkujeme a těšíme na spolupráci.

Bohumila Hoštičková
Radka Vokrojová

Plátno s nekonečným obrazem

Co to je? Co si má čtenář představit? Jde o projekt umělecké
společnosti ORBIS PICTUS EUROPA. Jedním ze zakladatelů je pan
Lubomír Pešek, který žije a tvoří již více než deset let na Blatensku.

Podstatou projektu je vytvoření tzv. nekonečného obrazu, první obraz
na nekonečném plátně vznikl již v roce 2001. Podílejí se na něm výtvarníci

z různých zemí Evropy a samozřejmě i výtvarníci z Čech. Podmínkou je pouze chuť zúčastnit se a na vymezené části malířského plátna vytvořit svůj obraz o velikosti cca 70 x 80 cm. Zúčastnit se můžete i Vy a to v dubnu 2016 ve výstavních prostorách Strakonického hradu, v Maltézském sále a sále U Kata. Současně si budete moci prohlédnout výstavu výtvarných děl z celé Evropy, nashromážděných za dobu existence projektu.

Na nekonečném plátně se již podílely např. klientky Domova Petra Mačkov (viz foto).

Více na <http://www.muzeum-pribram.cz/cz/akce/detail/nekonecne-platno-nejvetsi-obraz-sveta/183/>, dotazy na lubomir.pesek@sporknet.cz nebo mobil 603 211 281.

Text a foto: Radka Vokrojová

Lidé na Blatensku Jan Olejník

Pokračování ze str. 1

Ano, věnoval svůj čas lidem. A ten převít čas se k němu pak obrátil zády, nic mu nedaroval. Nic z toho našetřeného a lidsky úžasného času mu nenechal a vzal si to zpět.

V roce 2006 jsme společně s Lucií Kočovskou psaly Stromoknížku, byl to náš první pokus o napsání publikace. Proto jsme hledaly editora. Oslovila jsem Jádu, byl pro a velmi nám pomohl. Jakou jsem měla radost, když jsem mu první výtisky mohla osobně donést a on nás pochválil. Taková setkání každý opatruje v paměti jako ty největší poklady, nejsem výjimkou.

Musím také uvést, že Jáda stál u zrodu SOBáčka. Byl také naším prvním rádcem, když se začal vydávat stolní kalendář SOBu. Měl pro naše nápady pochopení a pomohl nám při jejich realizaci třeba jen podporou, že to či ono je dobrý nápad nebo že by to chtělo vylepšit. Byl prostě skvělý.

Na úvod jsem vybrala text, kterým Jiří Sekera otevíral výstavu obrazů, kreseb, ilustrací Jana Olejníka v srpnu 2015 ve Tvrdi Lnáře. Další příspěvky jsou náhodným sledem milých vzpomínek lidí, kteří vyhověli mé prosbě a napsali o Janu Olejníkovi pro Vás. Patří jim poděkování. To největší poděkování ale patří Jádovi, že byl. Že byl takový, jaký byl. Čtete.

Jiří Sekera, Blatná: „Vážení, nechce se věřit, že 18. února letošního roku uplynulo už pět let (v únoru 2016 tomu bude již šest let – pozn. redakce), co odešel předčasně tam, odkud není návratu, mnohostranně činný regionální pracovník Mgr. Jan Olejník, narozený na Slovensku 8. prosince 1957.

Informace z MAS Blatensko, o.p.s.

Na počátku roku 2016 chceme popřát všem našim partnerům, spolupracovníkům, ale také všem občanům regionu Blatensko mnoho štěstí a úspěchů v soukromém i pracovním životě.

Na konci loňského roku získala MAS Blatensko, o.p.s. konečně Osvědčení o standardizaci MAS. Toto osvědčení je v současné době jedním z nejdůležitějších dokumentů pro místní akční skupiny, neboť zaručuje kvalitu a schopnost podílet se na implementaci programů financovaných z evropských strukturálních a investičních fondů a zároveň umožňuje podání žádosti o podporu Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (SCLLD).

Místní akční plán rozvoje vzdělávání Blatensko

Cílem nového projektu MAS Blatensko je zlepšení kvality vzdělávání v mateřských a základních školách tím, že bude podpořena spolupráce zřizovatelů, samotných škol a ostatních aktérů podílejících se na vzdělávání, to znamená společné informování, vzdělávání a plánování partnerských aktivit pro řešení místně specifických problémů a potřeb v regionu. Spolupráce by měla vést k systémovému zlepšení řízení základních a mateřských škol prostřednictvím začleňování dlouhodobého plánování jako nástroje, k orientaci na kvalitní a inkluzivní vzdělávání, k podpoře škol se slabšími výsledky a rozvoj potenciálu každého žáka, k dostupnosti kvalitního vzdělávání každého dítěte/žáka v inkluzivní škole, ke zlepšení spolupráce v území a využívání místních mimoškolních zdrojů pro rozvoj vzdělávání dětí a žáků a také ke zlepšení spolupráce s rodiči žáků. Projekt bude realizován na celém území ČR dle jednotlivých vymezených území (u nás území MAS Blatensko). Více informací můžete sledovat na našem webu v záložce MAP.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Koncem druhé poloviny letošního roku by měla naše MAS také začít vyhlášovat výzvy pro žadatele v jednotlivých operačních programech. V případě MAS Blatensko půjde o Integrovaný regionální operační program, Operační program zaměstnanost a Program rozvoje venkova. Informace o jednotlivých operačních programech naleznete na stránkách Ministerstva pro místní rozvoj nebo na stránkách www.strukturalni-fondy.cz. Více informací budeme přinášet během celého roku.

Tereza Ptáčníková

Kresba Jan Olejník, PF 2004

Vzpomínám si. Jako by to bylo nedávno, někdy na začátku šedesátých let, co jsem uváděl v Blatné besedu nad kronikou města. V první řadě seděl s babičkou a tetičkou Šilhou chlapec předškolního věku a pozorně naslouchal i tomu, čemu tehdy ještě nemohl rozumět. Když lidé odcházeli, divili se, jak tam malé dítě vydrželo až do konce. Babička jim odpovíděla: „Zajímá ho historie a všechno, co slyšel, si pamatuje.“ To bylo v době, kdy po smrti dědečka, akademického malíře Mistra Jana Hála babička s dcerou a synkem opustili podtatranskou dědinu Važec a přestěhovali se do jihočeské Blatné, odkud pocházel jejich rod. Pak jsem ho ztratil z očí, slyšel jsem o něm jenom z vyprávění paní Šilhové, že je tichý, sympatický, inteligentní chlapec, ale že má ve škole jisté problémy, protože trpí lehkou nedoslýchavostí.

Přihlásil se ke studiu na strakonickém gymnáziu. Shodou okolností byl jsem v přijímací komisi. Byl přijat a byl pak studentem svědomitým, pilným a zvědavým. Díky lékařské pomoci jeho stav se začal zlepšovat. Obklopen péčí ze strany rodiny vyrůstal v kultivovaném prostředí; maminka učitelka výtvarné výchovy, tatínek, vědecký pracovník Tatranského národního parku, třebaže zůstal na Slovensku, o syna se stále zajímal. Babička Rina Hálová, dcera váženého a znalého blatenského měšťana Františka Chlupsy. Její sestra Milada, provdaná za učitele Václava Šilhu, která hodně pamatovala události ze staré Blatné. Teta Jelena, dětské lékařka ve Strakonici a později místostarostka města. Strýc Dimitrij Slonim, docent virologie na Lékařské fakultě pražské univerzity, který za tři dny oslaví vzácné životní jubileum (v srpnu 2015 oslavil pan Slonim 90. narozeniny – pozn. redakce). Mladší strýc Jan Mikuláš Hála, akademický malíř a restaurátor. Ti všichni sledovali pozorně a s účástí jeho zdravotní stav a vývoj.

V roce 1977 odmaturoval a rozhodoval se, co dál. Poněvadž pěkně kreslil a měl výtvarný talent, uvažoval o studiu malířství. Také historie ho přitahovala. Nakonec dvou lásek spor vyřešil, když nastoupil jako

elév do okresního archivu a při zaměstnání studoval na Filosofické fakultě Karlovy univerzity obor archivnictví. Studium ukončil roku 1984 a již za tři roky se stal ředitelem Státního okresního archivu ve Strakonici.

Cílevědomému mladému muži se podařilo nejen mít spokojenou rodinu, manželku a dva syny, ale měl také to štěstí, že si vybral povolání, jež ho těšilo a bylo mu i koníčkem. Jako vedoucí pracovník byl ke svým spolupracovníkům slušný, ohleduplný a pozorný; ústav neřídil autoritářsky, ale spoluprací. Zažil jeho několikrát stěhování. Nebylo jednoduché přemístit velké množství archiválií a uložit je na správné místo, zvládnout neustálý přísun dalších písemností, evidovat je a přitom vyřizovat žádosti restituční, vyhledávat jim doklady pro navrácení majetku nezřídka milionové hodnoty. A k tomu ještě dohlížet na stavbu nové budovy archivu, která byla otevřena v roce 1997. Ochotný a laskavý byl i ke mně, kdykoli jsem potřeboval pro svou práci archivní materiály. Spolupracovat s ním byla radost. Až do bytu mně dovezl to, co v archivu objevil, a radoval se, že bude něco dalšího zpracováno a publikováno. Byl to on, který mne vybídl, abych vydal tiskem pověsti, jimiž jsou opředeny zajímavé geologické útvary na Blatensku zvané Čertovy kameny. Text pak obohatil svými kresbami. Vyzval mne, abych zpracoval všechny dostupné informace o zdejších rybnících. Po třech letech spatřilo světlo světa velkoformátová více než dvěšeststránková kniha Rybníky na Blatensku. Pro Blatenské muzeum zajistil písemnosti Jana Böhma a teprve potom jsem mohl napsat knihu Böhme – růže – Blatná. Jedině jeho prostřednictvím bylo možné, abych získal důležité dokumenty z oblastních archivů v Plzni a Třeboni pro studii o Brandlově obrazu ve Lnářích.

Je hodno obdivu, co všechno dokázal při plnění každodenních pracovních povinností a dojíždění do zaměstnání stihnout. Přes své pracovní vytížení se věnoval mnoha dalším činnostem v několika

Tablo třídy 9.A z roku 1973

dobrovolných organizací a to vždy s pozitivním přístupem. Byl vždycky dobře naladěný. Hned po obnovení činnosti Sokola se stal jeho členem, později místostarostou zdejší jednoty, neboť byl vychován v rodinné sokolské tradici, započaté legendárním starostou blatenského Sokola Františka Chlupsy, jeho pradědečkem. S obětavostí jemu vlastní pomáhal při různých akcích, jako je tradiční běh zámeckým parkem – Memoriál Jana Janovského. Nebo při sokolských akademiích či vydávání vzpomínkových publikací k sokolským výročím, které sám vytvořil. Jeho na první pohled nenápadná avšak velmi přínosná práce, ochota řešit problémy, jeho jemný a inteligentní humor, to všechno dávalo i ostatním sílu a povzbuzení v práci.

V současnosti málokterý ředitel archivu vyšetří čas pro badatelskou práci. On to dokázal. Napsal a vydal obsáhlou publikaci „První světová válka na Blatensku“ a chystal se zpracovat události z druhé světové války. Z jeho pera vyšly brožury o dějinách několika obcí na okrese Strakonice, příspěvky do různých časopisů a sborníků i novin. Pravidelně přispíval články do Blatenských listů. Práci nazvanou „130 let Dobrovolného hasičského sboru v Blatné“ již nestačil dokončit.

Příroda zařídila, že lidé znevýhodnění sluchovým handicapem jsou obdařeni mimořádnou schopností vnímat okolní svět víc zrakem. Od dětství rád kreslil a maloval. Ilustroval několik kníže. Jeho kresebný nezapře, že byl vnukem malíře a folkloristy Jana Hály, že Inul k jeho dílu a že byl synem etnografa. Drobné obrázky laděné alšovsky a ladoňky se zimními motivy po několik let doprovázely vánoční vydání Blatenských listů. Jeho pozdravy, jeho obrázky Vánoc jejich čtenáře vždy upřímně potěšily.

Měl mnoho plánů a jistě by toho ještě hodně vytvořil. Poslední dobou trpěl velkými bolestmi v důsledku zákeřné choroby, která jako vetřelec napadla jeho křehké tělo. Bojoval s ní statečně, ale nakonec podlehl. Odešel v nejlepším věku. Chybí nám. Jeho odkaz má připomenout i tato výstava. Přeji vám při její prohlídce pěkné zážitky.“ (Ve Lnářích dne 1. srpna 2015)

Ostatní příspěvky jsou zařazeny a seřazeny jakoby náhodně. Nenavazují na sebe, vlastně jednotliví autoři ani nevěděli, kdo vše bude spoluautorem tohoto vzpomínání na Jádu. Všem ještě jednou moc děkuji.

Ivana Říhová, ředitelka muzea ve Strakonici: „Spolužák, kolega, kamarád. Potkali jsme v roce 1974 na strakonickém gymnáziu. Byly jsme oba prváci – bažanti, já ze Strakonice, on z Blatné, já v béčku, on v céčku. Na svůj věk byl snad příliš vážný a trochu zamlklý. S ledabylým účesem, v manšestrákách a roláku se tiše pohyboval po chodbách a my holky jsme ho evidentně vůbec nezajímaly.

Pozdravili jsme se, promluvil pár neurčitých vět a každý jsme si šli po svém. Tehdy ani jeden z nás netušil, že uplyne pár let a stanou se z nás kolegové a dobří kamarádi.

Po maturitě se na čas naše cesty rozešly. Potkali jsme se znovu po několika letech, když jsem přišla jako studentka filozofické fakulty do strakonického archivu hledat podklady pro svou ročníkovou práci. Tehdy mi otevřel šaramantní, usměvavý a galantní kluk v moderním oblečení a s perfektním účesem, samá řeč a samý šprým. Zůstala jsem v úžasu stát. To přece není možné! Ale byl to on, můj tichý a nenápadný spolužák z céčka, Jada Olejník.

Od té doby se naše profesní cesty stále protínaly. On jako archivář a já jako muzejník jsme spolupracovali na mnoha společných projektech, výstavách, křtili nové publikace. Muzeum a archiv byly např. v roce 1999 společnými nositeli projektu ke 200. výročí narození F. L. Čelakovského. Společně jsme připravovali scénář pro film Statečný kněz režiséra Kazdy nebo publikaci o legionářích a I. světové válce, počátcích podnikání v regionu. A tak bychom mohli ve výčtu společných akcí pokračovat.

Ráda vzpomínám i na chvíle, kdy se k nám připojil doktor Zdeněk Cvrček. Pánové kouřili dýmku, společně jsme pili kafe a jen tak filozofovali o životě.

Jada Olejník pro mne navždy zůstane výborným kolegou a kamarádem. Dodnes mám uložené v mobilu jeho telefonní číslo. Je pro mě symbolem klidu a míru.“

Bohumila Hoštičková, Leskovic: „Určitě nejsem osoba nejpovolanější, ale pokusím se na Jádu Olejníka vzpomenout jako někdo, kdo je

rád, že může říct: Znal jsem osobně Honzu, vlastně Jádu Olejníka. Neznám nikoho, kdo by o Jádu mluvil nepěkně. Ono to totiž nejde. Většinou se u psaní článků tvářím zamyšleně až našťavaně, nepatřím totiž k lidem, kterým se píše snadno a lehce. Ale při vzpomínání na Jádu se usmívám. Já si ho budu vždy pamatovat jako člověka laskavého humoru, velmi ochotného, klidného, rozvážného, člověka s nadhledem, milujícího lidi a tento kraj.

Je zajímavé, že si na něho celkem často vzpomenu. Většinou je to, když řeším kde získat informaci z historie Blatenska, koho požádat o radu nebo kdo by nám pomohl zpracovat odborný článek nebo publikaci.

Dvě vzpomínky: První, lehce pracovní, kdy nad korekturou nad svazkovým kalendářem, přečetl každé slovíčko, prohlédl každou fotografii a okamžitě během 24 hodin dokázal napsat svůj názor a na závěr nás vždy pěkně pochválil. Ruku na srdce, kolikrát vás někdo pochválil za práci? A Jada nás klidně pochválil v průběhu pracovní korespondence i několikrát.

Druhá, lehce nostalgická. Píše se rok 2007, já jsem s dcerou dlouhodobě hospitalizovaná v nemocnici a dozvídám se, že Jada leží ve vedlejší pavilonu budějovické nemocnice. Lehce sbírám odvahu k návštěvě, zas tak dobře se neznáme a ne každý vítá v nemocnici návštěvy rád. Z domova si nechám dovést z rodinného archivu staré vojenské písničky z I. světové války, které sepsal jeden náš příbuzný společně se svými povídáním o rodině a minulosti. A tak trávíme s Jádu jedno odpoledne s písničkami, které si nakonec se zájmem půjčuje.“

Dagmar Hálová, Lažánky: „Jádu jsem poznala, když jsem se přivdala do rodiny Hálovi. Byl stejně starý jako já. Ale už to byl otec od rodiny a působil na mne tak seriózně. Když měl chvíli, navštěvoval nás v Lažánkách. Někdy sám, jindy s rodinou nebo i s maminkou Radmilou. Pak se jim narodil druhý chlapec. Po delší době Jáduvi přibyl nový bratranec v podobě našeho Honzíka a jeho kluci tak dostali strejdu, který byl o hodně mladší než oni. Bylo občas zábavné sledovat tyto rodinné vztahy a vysvětlovat je ostatním.“

Monika Bílá, Hornosín, bývalá spolupracovnice v okresním archivu: „Jádu Olejníka jsem samozřejmě znala, byl to Pan ředitel. Záměrně píše s velkým písmenem, neboť mně chybí slova, která by vystihla jeho vlídnou povahu, neuvěřitelnou galantnost a noblesu. Jsem velmi vděčna za to, že jsem jej mohla poznat, pracovat s ním, učit se od něj a povzbuzovat ho při těžkém období, kterým si v posledních měsících svého života procházel.

Když jsem byla před několika dny oslovena, zda bych napsala článek o Janu Olejníkovi, řediteli strakonického archivu, opět jsem si uvědomila, jak pomíjivý a křehký je lidský život. Vybavily se mi vzpomínky na několikaleté období mého působení ve strakonickém archivu, vzpomínky na Jádu, člověka laskavého, milého, vtipného, moudrého, jedním slovem si dovoluji říci báječného. Přestože mé profesní zaměření nabralo od té doby poněkud jiný směr, přikývla jsem. Ve chvíli však, kdy jsem začala příspěvek zpracovávat, uvědomila jsem si, jak nelehký úkol jsem na sebe přijala. Na událostech jednoho všedního dne se pokusím přiblížit Jana Olejníka tak, jak jsem jej

r. 1998 - zleva: Jana Lískvcová, Jitka Koubová, Jan Olejník, Ivana Strnadová

r. 2001 - zleva: Simona Kotlárová, Jana Lískovcová, Jitka Koubová, Jan Olejník, Ivana Strnadová, Petra Trojanová, Milan Hankovec

poznala během svého působení v archivu na pozici archivářky. Jeden „obyčejný“ pracovní den ...

Začíná běžný pracovní den. Oblékám si modrý pracovní plášť a odcházím do depozitáře vyhledat objednané archiválie pro badatele a přivést si další část knih pro svou naplánovanou práci v pořádací místnosti.

Vstupuji do depozitáře a vidím siluetu vysoké štíhlé postavy, postavy muže, který je zahloubán do obsahu knihy položené na stole před sebou. Pozdravíme se, usměje se na mě a pokračuje ve své práci. Jeho tvář je soustředěná, vyzařuje z ní klid a laskavost. Shromažďuje podklady pro publikaci o hasičích. S houževnatostí a pracovitostí sobě vlastní tráví Jád'a každý vyšetřený čas, jenž mu jeho pracovní pozice ředitele archivu dovolí, výběrem materiálů a procházením archivních fondů, které by ještě mohly skrývat neprostudované dokumenty k danému tématu. Příprava publikace musí být jistě hodně náročná. Projít mnoho knih a kartonů z různých fondů, poté shrnout vše důležité, vypracovat osnovu a dát dohromady text do podoby, aby dokázal zaujmout dnešního čtenáře. Obdivuji jeho trpělivost a nadšení. Doslova se těší z každého dalšího kartonu, který otevírá a pročítá jeho obsah list po listu. Dělá si poznámky, fotí zajímavé dokumenty.

Po poledni se archiv zaplňuje studenty místního gymnázia. Společně s kolegou vykonávám při této příležitosti dozor. Jád'a poutavě vypráví o práci archiváře a o fondech, které jsou zde uloženy. Vypráví o historii, vyzdvihuje cenné sbírky, upozorňuje na zajímavé dokumenty a vysvětluje, jak se o archiválie pečuje v restaurátorských dílnách. Vtipně pak zpestřuje přednášku různými střípkami ze své dlouholeté archivářské praxe. Na výklad je dokonale připraven. Přednáší plynule, bez jediného zaváhání. Jeho projev je milý, laskavý a vtipný. Studenti mu naslouchají, občas se hlasitě zasmějí a dokonce se zájmem kladou otázky. Jád'a trpělivě odpovídá, konverzace se ubírá v přátelském duchu a já si uvědomuji, s jak vzácným člověkem pracuji. Za jeho znalostmi a podávanými informacemi stojí roky vytrvalé práce. Roky strávené badáním v knihách, ve spisovém materiálu, nekonečným studiem místního regionu, místní kultury, památek. Jeho obrovský všestranný rozhled, ať jde o knihy, film, divadlo, fotografie, malování, hudbu ... (ve výčtu bych mohla pokračovat nadále), mu dovoluje povídat prakticky o čemkoli. Přitom je skromný, nepovýšený, obdarován výjimečnou schopností, schopností naslouchat druhým. Studenti na závěr tleskají, děkují za příjemnou prohlídku a dnešní pracovní den se pomalu krátí. Odnáším do depozitáře vypůjčené archiválie, uklízím stůl a bleskově přejdu očima kancelář, zda jsem nezapomněla něco vypnout a odcházím. U vchodu se loučím s dalšími kolegy. Jád'a zavtipkuje něco veselého, popřeje hezký zbytek dne a s milým úsměvem, elegancí a šarmem jemu vlastním odchází. V tu chvíli nikdo netuší, jak málo dní se budeme ještě vídat a vést bezstarostné společné dialogy.

Přestože se s Jád'ou již nikdy nesetkám, neposedím s ním nad šálkem kávy, mám pocit, že je stále s námi. A to díky jeho půvabným ilustracím, které doplňují nejednu knížku, poutavým článkům, kterými přispíval do místních periodik i odborných publikací zaměřených na místní

r. 2000 - zleva: Ivana Strnadová, Jan Cvrček, Josef Samec, Jana Lískovcová, Jitka Koubová, Jan Olejník

region. Vždyť i nedávná výstava jeho tvorby ve Lnářích s názvem „Jan Olejník dětem a nejen pro ně“ je živým důkazem toho, že je nám neustále nablízku.“

Jana Lískovcová, kolegyně z archivu: „Vzpomínka na Jana Olejníka – kolegu a přítele. Jaďu, jak familiérně oslovovali Jana Olejníka jeho blízcí, jsem poznala v r. 1991, když mě jako ředitel Státního okresního archivu Strakonice přijímal co by archivářku. Hned při prvním setkání na mě zapůsobil svým kamarádským přístupem a smyslem pro humor. Obdivovala jsem ho především pro jeho přístup k lidem, který byl naprosto nezištný. V jeho žebříčku hodnot stála na prvním místě vždy rodina, ale nikdy neodmítl radu nebo pomoc ani naprosto cizímu člověku. Miloval lidi a oni milovali jeho. Samozřejmě, že jako každý jiný člověk měl i své záporné vlastnosti. Ale to, co v něm bylo dobré, zastínilo vše ostatní. A i po letech nám chybí jeho milé a upřímné slovo, které bylo pro všechny pohlazením po duši.“

S úctou a láskou vzpomíná kolegyně ze strakonického archivu, Zdeňka Pilečková: „Vzkaz pro Jana Olejníka. (v prosinci 2016 by Jan Olejník oslavil 59. narozeniny - pozn. redakce) Milý příteli, vážený kolego, v letošním roce bys oslavil své 58 narozeniny. Osud však rozhodl jinak a ty již 6 let užíváš dozajista všech slastí a výhod, které může člověku poskytnout „Království nebeské“. Protože kdo jiný by si to zasloužil, když ne ty? Tvůj život byl čistý a spravedlivý, prostý závisti a nenávisti. Býval jsi víc mým ochráncem a rádcem nežli šéfem, příjemným společníkem, laskavým člověkem. Uměl jsi potěšit nejen dobrým slovem, ale i milým obrázkem. Svým inteligentním humorem jsi přinášel radost a zaháněl chmury. Kdybychom všichni dokázali být takoví jako ty, dobře by se žilo na Zemi.“

Milan Hankovec, archivář SOKA Strakonice: „S Janem Olejníkem jsem se prvně setkal v roce 1990, kdy jsem coby student pedagogické fakulty v Hradci Králové hledal ve strakonickém okresním archivu materiály pro svoji diplomovou práci. A o dva roky později, kdy jsem se stal pracovníkem tohoto archivu, mě Jan Olejník zasvěcoval do tajů archivařiny. Nejvíce mě ovlivnil z hlediska publikační činnosti. Od samého počátku mého působení v archivu měl zájem na tom, abych zpracovával různé historické děje či celky. Zadával mi rozmanité rešerše a organizačně pomohl s mojí první publikací. Na přelomu století mi zadal zpracovat stručnou historii ochotnického divadla na Strakonicku pro IPOS do celostátní databáze. Odtud byl již jen krůček od toho, abych začal zpracovávat podrobnou historii ochotnického divadla ve Strakonících, kterou se pro jeho rozsáhlost zabývám dosud.“

Václav Cheníček, Skaličany: „Když jsem byl Radkou Vokrojovou, manažerkou Svazku obcí Blatenska požádán, abych napsal svoji vzpomínku na Jana Olejníka, byl jsem potěšen, polichocen a zároveň i překvapen a zaskočen. Nemyslím si totiž, že bych zrovna já měl být tím, který je oprávněně veřejně vzpomenout na tohoto vzácného člověka, kterým Honza byl. Nicméně mi to nedalo a rád jsem si v paměti oprávil mé vzpomínky na tuto osobnost, která se významnou

Květnové oslavy 2004, foto Václav Cheníček

Září 2008, foto Václav Cheníček

měrou zasloužila o povědomost o místní regionální historii mezi širokou veřejností. Vzpomínky na něho se mi vybavují v mnoha souvislostech. Jedna konkrétní vzpomínka souvisí s jeho kresbami (které ještě níže zmíním) a pokaždé na něho vzpomenu při každé mé návštěvě Restaurace Sokolovna, kdy můj zrak spočine na kresbě, na které zvětšil legendární Martu... Většina běžných čtenářů si tohoto autora spojí s jeho erudovanými a velmi čtivými články z oblasti historie, zveřejňované v Blatenských listech, Honza však měl daleko větší autorský přesah a to nejen z důvodu své pozice ředitele Okresního archivu ve Strakonici. Jeho publikační činnost byla úžasná a obsáhlá a já osobně jsem se vždycky těšil na další číslo časopisu Výběr (časopis pro historii a vlastivědu jižních Čech), vydávaný Jihočeským muzeem v Českých Budějovicích, s nadějí, že v něm bude Honzův příspěvek a pakliže jsem jej našel, s nadšením jsem jej hltal. Jeho nesporný přínos k regionálním dějinám dosvědčuje i publikační činnost neperiodická, namátkou lze uvést výroční tisky blatenské sokolské jednoty, jejíž byl místostarostou, výroční almanachy Sboru dobrovolných hasičů Blatná nebo knihy o první světové válce a vyhlášení samostatnosti v Blatné či tu o legionářích z obcí strakonického okresu. Radostná a potěšující byla vždy i sváteční vánoční příloha v podobě pohlednic vložených do Blatenských listů s Honzou malovanými motivy, na kterých nezapřel fakt, že je vnukem malíře Jana Hály. Honza mi kdysi se skromností sobě vlastní nechtěl uvěřit, když jsem mu vyprávěl, že jsme jeho pohledy (kterých jsme měli dostatečnou zásobu) v nejmenované hospůdce vyměnili za mnoho věnovaných lahodných moků s oprávněným tvrzením, že se jedná o hodnotný sběratelský artefakt věhlasného autora a sám se této příhodě, která je mnohem košatější, avšak nepublikovatelná, od srdce zasmál svým milým, distingovaným úsměvem, hodným váženého občana. S Honzou mne kdysi spojila a pojila v podstatě má badatelská činnost v době, kdy jsem začal pracovat na sběru podkladů pro mou publikaci o Skaličanech, kdy mně poradil a naučil mne, jak a kde mám historické materiály hledat, třídit, studovat a sám mi některé překvapivé archiválie, mnohdy z archivu osobního, poskytl. Ještě předtím mi byl velkým pomocníkem v době přípravy brožury o Bezdědovicích, kterou jsme s Karlem Petránem a Miloslavem Plechatým připravovali v podstatě v naprosto šibeničním termínu. Rád jsem měl Honzův milý, jemný a gentlemanský humor, který nikdy nebyl plitký a i když třeba podaný v hospodském „sprostonárodním“ prostředí, tak jím vždy prezentovaný s určitou grácií a jemností. Obdivoval jsem nejenom jeho odbornost a lidskost, ale také jeho příjemné vystupování a jeho účast snad na všech významných událostech v Blatné, zejména těch, které byly spojeny s připomínáním nejen místní historie, ale i té národní, a nebál bych se jmenovaného nazvat vlastencem v pravé podobě a významu tohoto slova. Nejen z uvedených důvodů jsem měl Honzu rád a byl jsem a jsem hrdý na to, že jsem mu měl tu čest tykat a osobně jej znát. O to víc mne zarazila zpráva o jeho skonu před šesti lety, přestože jsme o jeho nemoci věděli. Také jsme věděli, že statečně bojuje, některé bitvy však nelze vyhrát a tak Honzův život vyhasl příliš brzy, brzy skončila životní etapa člověka, který nám mohl ještě mnohé

sdělit a mnohému nás naučit (vím, že kupříkladu připravoval podklady k výročí konce druhé světové války na Blatensku a jistě mnohá další témata). V mé mysli zůstane Jan Olejník jako přemýšlivý intelektuál s širokým rozhledem, člověk s vysokým morálním kreditem, člověk odborně velmi zdatný a osobnost připomínající dávno zašlé časy, neboli člověk vždy s gentlemanským, ohleduplným a laskavým chováním a vystupováním. Nerad bych tuto vzpomínku zakončoval jakkoliv pateticky, ale domnívám se, že v případě Honzy nevyzní pateticky vůbec nic a tak mi nezbývá než konstatovat – škoda dobrého člověka. Jan Olejník dobrý člověk rozhodně byl!“

František Šesták, Blatná: „Moje vzpomínka na Mgr. Jana Olejníka. V zápleti po tom, co jsem redakci přislíbil, že napíšu krátký příspěvek jako vzpomínku na tohoto mimořádného člověka, jsem si uvědomil, jak těžký úkol to pro mne bude. Uvědomil jsem si, že je mnoho jiných, kteří vedle něho vyrůstali, nebo těch, se kterými dlouhá léta spolupracoval v Blatné při kulturních, vzdělávacích a společenských akcích a prožili s ním mnohem více, než já. Odmítnout jsem však nechtěl a po hlubším zamyšlení nakonec ani nemohl.

Jan Olejník patří mezi moje nejobdivovanější osobnosti Blatné a to již od té doby, co jsme se do Blatné před několika desítkami let přestěhovali. Se zájmem a s obdivem jsem četl jeho články a navštěvoval jeho přednášky. Přestože jsme se osobně neznali, bylo pro mne povzbuzením a radostí jen se s ním potkat na ulici. Vždy srdečně, laskavě a se svým nenapodobitelně podmanivým, dobráckým úsměvem každého pozdravil. Pro mne a jistě i pro mnoho ostatních, to bylo opravdové pohlazení na duši. Prostě prošel kolem nás ČLOVĚK. Obdivoval jsem také jeho kreslířské nadání, bezpochyby získané po dědečkovi, akademickém malíři Janu Hálovi. Po r. 1989 obohacoval svými hodnotnými příspěvky obnovené vydávání Blatenských listů a v jejich příloze o Vánocích kreslenými pohlednicemi, převážně s motivy svého milovaného města Blatná. Ve stejné době nešlo přehlédnout jeho zapojení do činnosti Sokola Blatná, ani to, s jakou hrdostí se při slavnostních příležitostech oblékal do sokolského stejnokroje.

Zásadní přelom v našich vzájemných vztazích nastal po návratu z cyklistické poutě Evropou po stopách Lva z Rožmitálu a po vydání mojí knihy o této cestě. Z hlediska profese, ale i jako občan Blatné, neuvěřitelně dobře zhodnotil význam naší cesty, připomínající tehdy 540. výročí od doby, kdy od zámku v Blatné vyjelo poselstvo krále Jiřího z Poděbrad. Sblížili jsme se natolik, že od té doby jsem pro něho byl František a myslím, že potom mne už jinak neoslovil.

V roce 2008 mi jako autor věnoval publikaci „První světová válka a vyhlášení samostatnosti v Blatné r. 1918.“ Kniha je obrazem jeho vysoké odbornosti, píle, empatie a hlubokého citu. V úvodu připomíná, že Blatná, toto nevelké jihočeské město, se nepřímo zapsalo do historie vzniku československé samostatnosti zásluhou bývalého poslance za jihočeské okresy a okresního tajemníka Antonína Kaliny, který patřil k nejbližším spolupracovníkům T. G. Masaryka.

Druhou část publikace tvoří soupis všech pomníků a padlých v obcích

Blatenska. Sám, člověk mírumilovné povahy, připomíná hrůzy války a nesmyslných obětí na lidských životech a píše: „... je třeba vyjádřit úctu legionářům a těm, kteří v rakouských uniformách položili své životy za císaře pána a jeho rodinu v rozporuplných situacích. To, že proti sobě paradoxně bojovali muži jednoho českého národa jako rakouští vojáci a legionáři zároveň, patří k velkým tragediím světové války.“

Součástí publikace jsou dobové fotografie, historky, dopisy vojáků, popisy vojenských operací, v neposlední řadě seznamy legionářů a pomníků obětem 1. světové války na Blatensku. Je nepředstavitelné, kolik času, píle a vytrvalosti musel její autor Jan Olejník vynaložit při soustřeďování historických podkladů a při psaní tohoto jedinečného dokumentu. A nebyl by to on, aby při své neuvěřitelné skromnosti v dodatku nenapsal: „Vážení a milí čtenáři! Jsem si vědom toho, že nic není dokonalé a že tato publikace bude časem doplněna a přepracována. Přesto doufám, že i tak přispěje k rozšíření historie našeho regionu a bude důstojnou připomínkou výročí vzniku naší samostatnosti.“

V pokročilém stádiu jeho zákeřné nemoci, při našem posledním setkání a posledním stisku rukou na náměstí v Blatné, jsme oba sice doufali, ale tušili, že on to bohužel nebude, kdo publikaci doplní a přepracuje.“

Miroslav Šobr, Strakonice: „S Janem Olejníkem jsem se seznámil ve druhé polovině 90. let minulého století, kdy již řediteloval Státnímu okresnímu archivu (SOA) ve Strakonici. Tehdy jsme často pobývali na „archivní“ půdě a s panem ředitelem jsme si během občasných pracovních diskusí „padli do oka“. Nejspíš kvůli podobnému pohledu na úlohu českých legionářů, ať již francouzských, italských nebo ruských, při vzniku České republiky. Jáďa tehdy dával dohromady, s kolektivem kolegů SOA, sborník Českoslovenští legionáři, rodáci a občané okresu Strakonice (vyšlo r. 2000 u příležitosti 150. výročí narození T. G. Masaryka). Jsem rád, že jsem mu některými materiály mohl v této práci pomoci. Především rodinná kronika z Ohrazenic, těžkou vesnickou rukou zaznamenávající válečné hrůzy na bojištích Velké války, mu udělala velkou radost a její kopie je v archivu stále uložena. Byl neokázalým vlastencem a dobře si uvědomoval, že si svou slavnou minulost musíme připomínat, protože bez ní by nebylo svobodného Československa. Při občasných návštěvách jsme probírali nejen legionáře, ale i kulturní odkaz a historii našeho regionu. Výtvarné nadání uplatnil například při ilustraci nově vydávané knihy Karla Klostermanna, Dvě gardy, pojednávající humornou formou o revolučním roce 1848 na Strakonicku. Je dobře, že jeho výtvarný odkaz dodnes nacházíme na řadě informačních tabulí po obcích našeho okresu. Těšil jsem se na jeho osobitě novoroční „péefky“ a stálý, „archivnický“ moudrý optimismus a klid. Patřil k lidem, kteří mají ostatním co říci. Jeho trpělivá a záslužná práce byla bohužel přetržena zákeřnou nemocí. Moc si vážím jeho posledního přátelského telefonátu v době, kdy již věděl ... A jsem rád, že jsme se spolu v životě mohli, alespoň několik let, potkávat ...“

Václav Špatný, Blatná: „Jáďu Olejníka jsem zaregistroval nejdříve jako syna Radky, správně Radmily Hálové, se kterou jsem léta učil na základní škole v Zábofi. Osobně nás sblížily společné zájmy o umění a historii. K té se také váže následující vzpomínka.

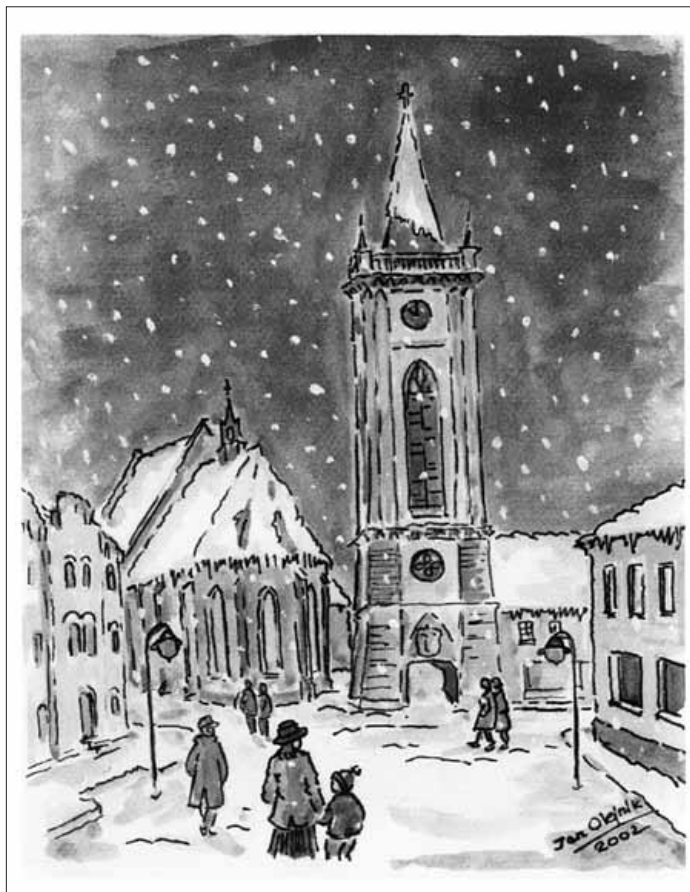
Jednou přinesl Jáďa mojí ženě náhodný výsledek svého bádání. Při práci v některém z pražských archivů, kde vyhledával údaje pro svoji práci, objevil v jednom z čísel Světového obrazce vousatého, staršího muže. Na výtisku ze sedmdesátých let devatenáctého století ho zaujala nejprve podoba a po té i jméno muže – František Špatný. Proto kopii zanesl mojí ženě, která sice vyobrazeného muže přímo neznala, ale jasně poznala rodový „Kotlabovský kľofák“. Reakce byla spontánní, protože obrázek okomentovala slovy: „Podle nosa poznáš kosa! Takhle vypadá můj tchán.“ Je pravda, že můj otec se narodil o více než sto let později, ale rodové geny pracovaly stále spolehlivě.

František Špatný byl významným českým lexikografem a spisovatelem a díky tomu se dostal na stránky dobového tisku. Šťastnou náhodou se tak jeho podobizna dostala do našeho rodokmene jako jeden z nejstarších známých portrétů a již navždy bude spojen s Jáďou. Jáďo, děkujeme za Františka!“

Připravila Radka Vokrojová, novoročenky zapůjčila Alena Mikešová

Kresba Jan Olejník, PF 1990

Kresba Jan Olejník, PF 2003

Radostné Vánoce

a šťastný Nový rok 2006

prej! Olejníkovi

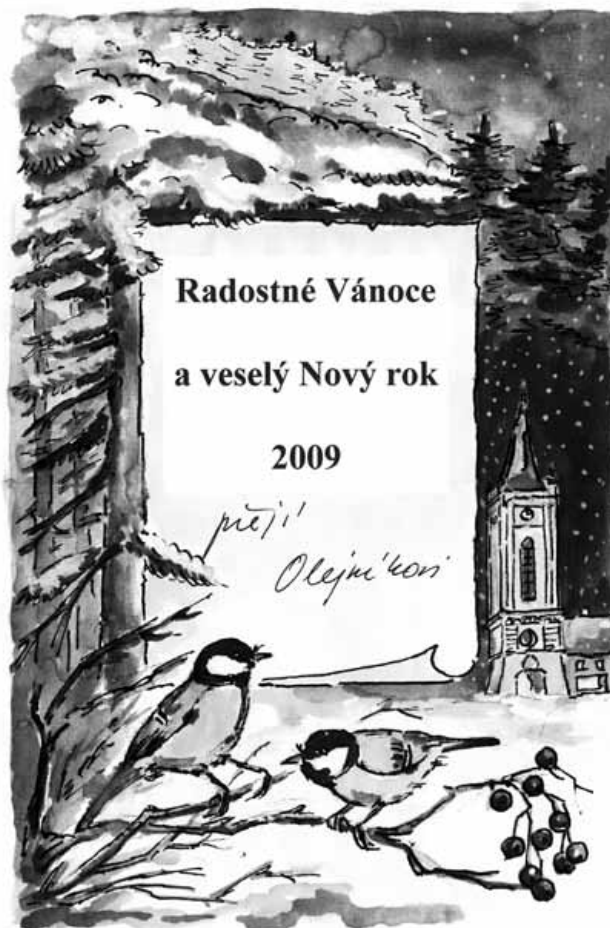
2/85

J. Olejník

Pf 1985

J. Olejník 96

Radostné Vánoce

a veselý Nový rok

2009

prej!

Olejníkovi

Škola ve Tchořovicích její vznik a zánik

Na jaro tohoto roku je obcí Tchořovice připravována Výstava o historii malotřídní školy ve Tchořovicích a setkání žáků této školy. Připomeňme si proto něco málo z historie školy.

Zda a kam chodily děti do školy před rokem 1789 není známo. Nelze také zjistit zda to bylo do Kocelovic, kde již v roce 1745 byla škola soukromá, která však byla po několika letech zrušena a obnovena až v roce 1777. Mohla to být i soukromá škola ve Lnářích, která vzniká téhož roku, stála v místě, kde stojí dnes čp. 45, a co učitel prý se zde připomíná František Kurzweil /1751 – 52./

Dle vzpomínek Anny Hudečkové z čp. 21 /od její babičky/ prý soukromá škola někdy kolem 1750 byla i ve Tchořovicích v tomto domě. Učitelem byl vojenský vysloužilce.

V roce 1774 byl vydán „Zákon obecný“, kterým se nařizovala povinná návštěva školní a zřízení škol obecných při všech kostelech a farních a také v menších místech. Všeobecný školský řád, který byl Marií Terezií oficiálně stvrzen již 6. prosince toho roku, předpokládal zavedení tří typů škol. Na vesnicích, především tam, kde byla sídla farních úřadů, měly vzniknout nebo zůstat zachovány již fungující školy, kterým se říkalo triviální, neboť si zde děti osvojovaly tři základní dovednosti – čtení, psaní a počty. Ve městech byly zakládány školy hlavní. Ve velkých centrech tak vznikaly školy normální, kde byla vyučována škála různých předmětů včetně přípravy nových učitelů. Nebyla to ovšem iniciativa pouze panovníce a jejich rádců, nýbrž i mnohým vrchnostem ležela na srdci vzdělanost vlastních poddaných.

To byl také případ Františka Karla Rudolfa hraběte Sweerts – Sporka, který roku 1746 pro ně vydal obšírnou vrchnostenskou instrukci /soubor vrchnostenských nařízení/, v níž je vůbec morálce a vzdělanosti poddaných věnována velká pozornost. Hrabě byl totiž toho názoru, že právě nevzdělanost obyvatelstva je příčinou jeho nízkých morálních kvalit, vlašného postoje k náboženským povinnostem i toho, že poddaní jen velmi laxe plní vrchnostenská nařízení a raději je kritizují.

Instrukce, kterou vydal a jejíž text se zachoval v plném následujícím znění:

.....„Vrchnostlivé milostivé, též kancelářské dekrety, poručení a takové nařízení nebývají z lásky přijaté, tím méně splněné, neboť skrze mnoho zvláštní myšlení a tvrdošíjné hlavy kritizované, zle vykládané a skrze hachle tažené, tak že i dobří tupení obyvatelé od těch zle myslících ignorantů posledně svedeni bývají a poněvadž za třetí při také nepovědomých a pobožnosti vlašných křesťanů láska k Bohu a bližnímu svému vtlačena a vkořeněna není, pročež v takovou způsobu následovat nemůže, by u jiných dokonce k bohumilému dítěti vedení a cvičení předsevzaté býti mohlo, obzvláště když obyvatelé a jejich děti do školy nepořádně, jen toliko jistým časem a když se jim a dětem líbí. Odesílají, tu tak pěknou příležitost, kdežto u chudých škola nic nekoštuje, přece tu se zanedbává, tak jak brzo jedny neb druhé děti drobectví čist neb škrábat začne, takové hned buďto k dobytka pasením neb k jinší práci potahují, takže jak čist tak psát zapomenou a ignorantem zůstat musí a co ještě víceji jsou tak oslepení rodičové že když školní mistr neb kantor jedno neb druhé dítě metlou šlehe neb pardouskem pro rozpustilost potrestá a dítě sobě rodičům stěžuje a žaluje, tu se jim hned žluč rozleje a oheň po střechě skáče a ubohý školmistr místo zasloužilého pěkného poděkování dostává mnoho zlého vinšování, katů, rasů a jiných jmen dost na krk, to jsou pěkní morální rodičové a pfuj hanba, mohou se za to jak náleží do krku štětiti, dobrých se to netýká, aby pak místo takových zlých vejstupků, navyklostí vše dobré a bohabojné ctnosti u vás v městy Kasejovicích, též po celém panství vkořeněné a uvedené býti mohly, pročež z moci a kvalty vrchnostenského to se vám všem na nejvyšší a na budoucí časy přísně poručí a nařizuje, aby totiž všichni rodičové městys Kasejovice a z celého panství, žádné nevyjímajíc, necht' on má malé nebo velké děti, i také ty, kteří žádné nemají, nejenom dne nedělního a svátečního při konaných Božích a kázání, obzvláště ale na křesťanském cvičení s jejich malými a velkými dětmi pilněji a poslušněji než až posvát vídáno bylo, se najítí dali, své děti pořádně, ustavičně aspoň

nejméně do 12 neb 13 let i víc, jak v létě tak v zimě do školy posílají, tak aby ony skrze jejich pilnost dobře čísti a psát, i také počítati se naučiti mohly, neb sice takové zrostlé mladé syny, necht' oni měšťanů neb sedláků, chalupníků neb podruhů, by patřily, které tyto trojí věci totiž psát, náležitě číst a počítat uměti nebudou, budoucně ani řemeslo ani k ženění, tím méně k budoucímu užívání gruntu neb jiného ouřadu připouští býti nemají. Dáleji a poněvadž školní mistr neb kantor vaše děti k všemu dobrému vede, tak máte jemu se vždycky prokázati a jej v počestnosti držeti, napotom vaše děti taky k tomu nabízet i všem se tak ctnostně chovati, abyste vy a vaše děti od času v bohumilých křesťanských činech vzor brali ...“.

Hrabě ve snaze podobné nedostatky na panství Inářském odstranit nařídil, aby již vedle fungujících farních škol /Kasejovice, Bělčice, Zaboří/ byl ve všech vesnicích ustanoven zvláštní školmistr neboli kumpán pro soukromou výuku venkovských dětí, řečeno chlapců. A aby bylo jeho nařízení naplněno, rozhodl, že žádný hoch či mládenec, který by neuměl číst, psát a počítat, nesmí jít na řemeslo, převzít po rodičích grunt ba dokonce ani se oženit.

Docházka dětí do školy i tak nebyla pravidelnou záležitostí a to především na vesnicích, odkud musely děti chodit do některé ze vzdálenějších farních škol. Rozhodující byl rytmus zemědělských prací, kterých se děti musely účastnit, a s tím nezmohla nic ani přísná vrchnostenská nařízení.

Protože kvalifikovaných učitelů byl v tu dobu nedostatek, stávali se školmistry třeba i vojenští vysloužilci. Ve farních školách se na výuce podílel farář, který přirozeně za chod školy zodpovídal, případně kaplan. Hlavní tíhu pedagogické práce ovšem nesl v podstatě profesionální učitel, který většinou fungoval jako varhaník a správce kůru ve farním kostele. Proto byl nazýván kantor, což v latině znamená zpěvák.

Roku 1775 vstoupil v platnost všeobecný školský řád české a uherské královny Marie Terezie, kterým byla v našich zemích zavedena povinná školní docházka chlapců a dívek od 6 do 12 let.

Dle vydaného zákona a rozhodnutím Krajského úřadu v Písku, jako vyššího dozorcího úřadu školního bylo nařízeno, aby ve Lnářích byla zřízena a postavena spádová škola farní pro obce Lnáře, Kocelovice, Tchořovice, Hradiště, Zahorčice a Řiště. K provedení tohoto nařízení došlo v roce 1787. Problémem však byl výběr místa. Školská komise, kterou tvořili zástupci zaangažovaných vsí se shodli na tom, že optimální by bylo prostranství poblíž Kalvárie /dnes kaple sv. Anny na Anníně/. S tímto místem souhlasily všechny obce.

Proti tomu se ohradil kasejovický farář Augustin Pivec, těžce nesl nové zřízení fary ve Lnářích, těžce nesl ztrátu svých „oveček“, a tak nepřijal kláštera a současně se obávající o ztrátu příjmů ze Inářské farnosti, kterou do té doby on i jeho předchůdci spravovali, tím i postavení školy v jeho blízkosti. Proto se domluvil s hrabětem Sweerts Sporkem dne 13. února 1788, že školu postaví sám na svůj náklad, dá-li hrabě školu, materiál a robotnickou práci s podmínkou, že škola bude postavena jinde, přímo v obci Lnáře. Hrabě pro školu místo neměl, ale dal jej rolník František Beneš o výměře 169 čtverečních sáhů. Na základě tohoto byla v tomto duchu uzavřena mezi hrabětem a farářem písemná smlouva dne 18. března 1788. Plán školy byl zhotoven Matějem Pomahačem, stavitelem ze Lnář.

Dne 19. března 1788 zasedala o stavbě školy komise za účasti zástupců všech obcí, která rozhodla, že nejvhodnější místo pro školu je poblíž Kalvárie /u kláštera/. Když se to kasejovický farář Václav Pivec dozvěděl, prohlásil, že nedá na školu ani „vídeňského“, bude-li se stavět u kláštera. Dostojí svému slovu za předpokladu, že bude škola v obci. Podobně i hrabě ve svém odvolání ze dne 23. dubna 1788 s tímto nesouhlasil a žádal Krajskou vládu v Písku o odročení výstavby školy. Nakonec dosáhli svou autoritou a neústupností toho, že rozhodnutím ze dne 25. května 1788 Krajský úřad v Písku nařizuje provést výstavbu školy v obci ve Lnářích. Zástupci Kocelovic rychtář Jan Řiský a konšel Vojtěch Čadek, za Tchořovice rychtář Jan Masák a konšel Jakub Drnek s tímto nesouhlasili a ohrazovali se a argumentovali tím, že doba cesty pro děti je neúměrná a protáhne se na ¼ hod., trvali na tom, aby škola vznikla na původně dohodnutém místě. Současně prohlásili, že si školu raději na své náklady postaví ve své vlastní obci a učitele zaplatí.

Oběma obcím pod pohrůžkou vojenské exekuce /3 krejcare denně/ bylo nařízeno okamžitě přistavit povozy ku stavbě školy ve Lnářích, jinak

exekuce vejde v platnost. Avšak ani toto obě obce nezlomilo. Zástupci Kocelovic - Tomáš Čadek a Jan Kratochvíl, zástupci ze Tchořovic – Jan Bláha a Jan Necuda, byli proto do šatlavny na tři dny zavřeni. Ani to však nepomohlo. A tak krajská vláda 20. června nařídila dvojí exekuci po dobu 8 dnů. Tchořovičtí se nakonec s nastálou situací smířili a byli přiškoleni do Lnář. Kocelovičtí zástupci vytrvali v odporu a nakonec si svou vlastní školu vydobyli.

V roce 1789 je škola ve Lnářích dostavěna a výuka započata. Učitelé mimo sobotálesu z každého dítěte po čtyřech krejcarích týdně patřilo „frosnofině“. Sedláci a snad i chalupníci zdejší dávali témuž po třech snopech trojího obilí. Prvním učitelem v škole ve Lnářích byl ustanoven Vojtěch Fiala, který však již v roce 1791 odchází. Po něm se stává učitelem František Ackermann, který byl dříve chirurgem. Od roku 1803 do roku 1814 zde učil Václav Vávřík, následně pak odchází do Kasejovic. Místo něho po tři roky je tu Václav Kříž. Od roku 1822 do roku 1856 zde učil významný učitel Antonín Guerner, byl výborným varhaníkem, složil mnohé písně kostelní.

Pro velký počet dětí byl v roce 1823 předložen krajské vládě návrh, na rozšíření školy o jednu třídu. Dne 19. září 1823 bylo rozšíření povoleno. Lnářské zastupitelstvo ale váhalo a nakonec třídu pouze rozdělilo přepážkou, což situaci vzhledem k množství dětí ještě zhoršilo. Na nátlak Krajského úřadu v Písku zastupitelstvo ve Lnářích souhlasilo s nástavbou školy o jedno patro. Tato přestavba se uskutečnila v roce 1838, kdy tu působil učitelský pomocník František Toman z Rožmitálu za roční služné 70 zlatých ve stříbře.

Až do roku 1814 bylo učitelé vypláceno služné ve výši 23 zlatých a 30 krejcarů z normálního školního fondu. Téhož roku 8. května bylo úředně nařízeno „příškolné“ obcím za děti ze své obce. Tchořovicím byl stanoven poplatek ve výši 7 zlatých a ¾ krejcaru. Avšak obec se proti tomu ohradila a poplatek platit nechtěla. Prohlášení za Tchořovice podepsal rychtář Antonín Drnek, ale nic to nebylo platno. Dne 8. dubna 1845 nařídilo Ministerstvo kultury a osvěty, aby platy byly vylepšeny. Až dosud obnášel týdenní poplatek za dítě od 6 do 8 let 1 kr., za dítě od 8 do 10 let 1 ½ kr., od 10 do 12 let 2 kr. Školné bylo zvýšeno o 1 kr. na jedno dítě. Služné lnářského učitele tak bylo navýšeno na 215 zlatých 31 kr. vídeňské měny za rok, podučitel na 135 zl. Přitom byla stanovena výjimka, která nařizovala nevybírat poplatek od domkářů a podruhů.

Od roku 1856 se stává učitelem ve Lnářích Ondřej Kopal z Kasejovic, který vynikal znalostí dějin Českých, současně byl vynikajícím hudebníkem, pořádal besedy a divadelní hry /ten dostával dle ujednání z Tchořovic 2 sáhy dřeva ročně/. Na škole vyučovalo náboženství 8 katechetů mezi nimi vynikali především Bernard Kunstar, Petr Tříška, Josef Votava, Antonín Straboch a Cyril Růžička.

Dne 25. května 1868 byl podle říšského zákona odňat dohled nad školami církvi a byl převeden na stát. Roku 1869 bylo zavedeno služné učitelům podle 4 tříd. Z toho škola ve Lnářích byla zařazena do 3. třídy, podle které dostával učitel služné ve výši 400 zlatých, podučitel 280 zlatých za rok. Řídícímu učitel /řediteli školy/ bylo služné navýšeno o 100 zlatých. Od 11. září 1865 se stává učitelem ve Lnářích Josef Červenka.

Dne 16. října 1872 bylo výnosem Zemské školní rady povoleno a nařízeno zřídit trojtřídní školu ve Lnářích. Tato situace byla vyřešena tím, že byla najata místnost u rolníka Václava Mašáta, kde byla zřízena výuka pod vedením Václava Solara ze Lnář.

Školní knihovna byla zřízena nařízením ze dne 28. května 1872. Základem byly knihy z darů různých osobností, rodin či organizací. Téhož roku byla vytvořena i první školní rada. Za předsedu byl zvolen František Kohout, mlynář ze Lnář, za místopředsedu Jan Augustin starosta ze Lnář, za Tchořovice tu byl Jan Vokurka, za Hradiště Jan Zach, za Říšť Josef Cihla a za Zahorčice Josef Drnek. Vzhledem k nekalým praktikám při první volbě došlo záhy k výměně mezi předsedou a místopředsedou.

V roce 1876 je povolena industriální výuka, která měla započít kolem roku 1877, za roční odměnu 70 zl. První učitelkou ručních prací se stává Františka Mojendová ze Lnář. V roce 1878 byla škola přefazena do II. platové třídy a tím zvýšeno služné učitelům: učitel 500 zl., podučitel 400 zl a řídící učitel o 100 zl více ročně. V tomto roce se učitelem ve Lnářích stává Alois Kellner. V roce 1883 František Šebek z Pročervil a současně sem přichází i nový podučitel Augustin Pfeiffer. Pro velký počet žáků ve Lnářích bylo doporučeno v roce 1882 rozšířit školu na pětiletou.

Teprve 4. prosince 1882 bylo rozhodnuto postavit školu novou, na

stejném pozemku s rozšířením do zahrady, která by svou kapacitou poskytla možnost kvalitního vyučování pro všechny děti. Dne 4. prosince 1898 byla tato škola slavnostně dostavěna a posvěcena. Současně to byl dar obci a oslavě padesátiletého panování císaře Františka Josefa I. Jméno císařovo pak škola nosila až do konce roku 1918. V té době řídící Karel Vavřínek vybudoval kolem školy ovocný sad, ovocnou školku a byla tu vybudována řádná tělocvična.

Toho se však tchořovické děti již nedomáhaly. Tchořovice a Hradiště, obávající se velkých nákladů na přestavbu školy, začaly přemýšlet o zřízení samostatných škol ve vlastní obci a děti ze Říšť se přihlásily ke škole v Kocelovicích.

Literatura:

Alois Majer: *Dějiny osady Inářské*

Josef Šiblík: *Blatensko a Březnicko*

Kronika obce Tchořovice

Připravil: Karel Krejčí, kronikář obce Tchořovice
(pokračování příště)

Návštěva českobudějovického biskupa Msgr. Josefa Antonína Hůlky ve Lnářích roku 1909

Před nedávnem jsem se díky panu Ivo Noskovi ze Strunkovic nad Volyňkou, sběrateli historických pohlednic a fotografií, dostal k jedné velice zajímavé fotografii zachycující společnost duchovních a světských osob na schodišti u kláštera bosých augustiniánů ve Lnářích. Je datována rokem 1909 a na zadní straně opatřena popiskou upřesňující, že byla pořízena jako upomínka na biskupskou vizitaci v dubnu uvedeného roku a především identifikující jednotlivé zachycené osoby. Díky tomu představuje neobyčejně cennou památku na událost, která měla kromě primárně úředního účelu také společenský význam.

Českobudějovický biskup a tudíž ordinář i pro oblast Blatenska, kterým byl ve sledované době (od roku 1907 do roku 1920) Msgr. Josef Antonín Hůlka, navštívil Lnáře v rámci takzvané kanonické vizitace. Šlo o úřední kontrolu stavu daného církevní-správního obvodu – diecéze, kterou měl příslušný ordinář, buď osobně nebo prostřednictvím ustanoveného vizitátora provádět každoročně, v případě rozlehlejších diecézí pak po etapách, ale tak, aby byla do dvou let vizitována celá. Vizitační povinnost byla biskupům uložena zvláštním dekretem tridentského koncilu z 11. listopadu 1563. Při vizitaci se prováděla kontrola stavu církevních budov, účetnictví, vedení farních úředních knih (matrik a kronik); při zkuškách školní mládeže z náboženství zjišťoval vizitátor úroveň katecheze místních věřících a samozřejmě bylo zkoumáno i to, zda místní duchovní vedou řádný život odpovídající jejich kněžskému stavu. Vizitace byla také často využívána k udílení svátosti biřmování, které náleželo do kompetence biskupů.

Průběh vizitace blatenského vikariátu, kterou biskup Hůlka v doprovodu ceremoniáře P. Antonína Tuháčka a kanovníka českobudějovické katedrální kapituly Dr. Antonína Mála zahájil 21. dubna 1909 a při níž byl od 25. až do 30. dubna ubytován ve Lnářském klášteře, podrobně popisuje jeho tehdejší převor a duchovní správce farnosti P. Alois od sv. Benedikta Majer ve farní, respektive klášterní kronice. Proč si biskup vybral právě Lnáře, je nasnadě. Zdejší klášter poskytoval dostatečné ubytovací kapacity, stravovací a v neposlední řadě i duchovní zázemí. Navíc byl sídlem místní farní správy. Dalším důvodem bylo to, že většina kostelů a farností, které biskup v blatenském vikariátu vizitoval, se nacházela na území a pod patronátem lnářského velkostatku. Bez komunikace s velkostatkářem a patronátními úředníky, kteří jej reprezentovali, se vizitace neobešla, neboť právě oni zodpovídali za údržbu kostelů, kaplí, far a škol a vedli jejich účetnictví. Proto bylo výhodné, aby se vizitátor ubytoval právě ve Lnářích, kde administrace velkostatku sídlila a odkud ho pak patronátní úředníci na vizitační cesty

do jednotlivých farností doprovázel.

První zastávkou biskupa Hůlky byl Kadov, kam dorazil z Horažďovic, odkud ho doprovázel blatenský vikář Václav Jíně. Ve Lnářském Málkově, na hranici blatenského okresu, se připojil okresní hejtman Bohumil Stříbrný a patronátní komisař Inářského velkostatku Josef Rieger. Na faře v Kadově čekali na biskupa kromě místního duchovního správce Jana Pavla Hilleho další úředníci velkostatku v čele s lesmistrem Theodorem Mokřým a rovněž převor Inářského kláštera P. Majer s podpřevorem P. Janem Procházkou a přesně o 5. hodině odpolední jej zde uvítali. Druhý den udílel biskup v Kadově za asistence okolního duchovenstva biřmování. Od 22. do 24. dubna pak pobýval v Záboří u faráře Františka Maříka. Nato odjel do Blatné. Do Lnář dorazil 25. dubna od 5. hodině odpoledne, nedlouho poté, co v klášteře započaly obvyklé devítidenní pobožnosti k Panně Marii Matce dobré rady. Od Hajan ho doprovázel patronátní komisař Rieger. Po obou stranách cesty od Kocelovic až ke klášteru stáli představitelé místních spolků, školní mládež s učiteli a farníci. Klášterní bránou, kterou dal P. Alipius od sv. Řehoře Arnošt ozdobit a opatřit oslavným nápisem „*Ecce sacerdos magnus!*“ (Hle, velký kněz!), vstoupil biskup do areálu kláštera, kde byli u schodiště shromážděni všichni členové konventu v čele s převorem Majerem, velkostatkář baron Karel z Lilgenau se všemi úředníky velkostatku a členové obecních zastupitelstev ze Lnář, Kocelovic, Říšť a Tchořovic (tyto obce příslušely do Inářské farnosti). Biskupa přivítal P. Majer, pak mu byly představeni všichni přítomní.

Další biskupovy kroky vedly do klášterního kostela. Před fortnou (dnes vchod do zvonice) ho očekávaly školačky Olga Vavřínková, dcera Inářského řídícího učitele, a Marie Benešová, dcera zedníka Emanuela Beneše z č. p. 49, a přednesly mu báseň, kterou složil převor Majer. V kostele biskup promluvil k farníkům a vykonal pobožnost za zemřelé. Hudební doprovod navičil podpřevor Procházka, sám nadaný hudebník, a provedl Jan Forst, regenschori ze Svaté Hory. Po skončení pobožnosti proběhla vizitace kostela a pak už byl čas na večeři. Při ní byl přítomen baron z Lilgenau, lesmistr Mokřý, patronátní komisař Rieger, Inářský panský a obvodní lékař MUDr. Vojtěch Říha a regenschori Forst.

Druhý den, 26. dubna, o svátku Panny Marie Matky dobré rady, vykonal biskup po mši svaté biřmování za účasti duchovenstva ze Sedlice, Kadova a Záboří. Kanovník Málek mezitím provedl kontrolu farní správy. Poté se jelo kočáry ke Lnářské škole, kde již vizitátora očekával řídící učitel Karel Vavřínek s učitelským sborem i učitelským z okolí a představiteli místní školní rady. Následovalo zkoušení žactva z náboženství. Na zpáteční cestě si biskup prohlédl zámeckou kapli a pak odjel v kočáře s panem baronem zpět do kláštera.

Lnáře byly na pobyt biskupa připraveny. Na všech domech vlály prapory, před zámek a bytem lesmistra Mokrého (č. p. 155, tzv. Peckovna) stály stožáry a na cestě do Kocelovic mezi domem Šimůnků (č. p. 118) a zahradou Slezáků (u č. p. 14) byla slavoobrána ozdobená papežskými prapory a nápisy, kterou připravili lesmistr Mokřý a P. Arnošt.

Po návratu do kláštera provedl biskup kontrolu úředních knih. Pak zasedl k obědu ve společnosti barona z Lilgenau, lesmistra Mokrého, patronátního komisaře Riegra, MUDr. Říhy a přítomného duchovenstva. Přizván byl také Antonín Sochor, instruktor Inářské košíkářské školy, a to z vděčnosti za výpomoc při opravě kostela. Svým kulinářským uměním, konkrétně dorty a cukrovinkami, přispěly Karolína Neuholdová, zámecká hospodyně, Anna Říhová, manželka lékaře a Františka Riegrová, choť patronátního komisaře, který na hostinu dodal jablka. Lesmistr Mokřý daroval šest pstruhů.

V odpoledních hodinách se biskup zúčastnil pobožnosti k Panně Marii Matce dobré rady v klášterním kostele. Dne 27. dubna pak vyjel na vizitaci do Kasejovic. Uvítání zde bylo očima duchovenstva pokládáno za nedůstojné. Výzdoba téměř žádná, starosta, kterým byl v tu dobu koželuh Jan Hanzlík, prý prohlásil „*že praporů není třeba, protože to není nic národního, přijde-li biskup a odešel na pole sázet stromky*“. P. Majer to pokládal za projev sociálně-demokratické orientace městského zastupitelstva a dodal, že i mnozí občané odmítali prokázat biskupovi čest a „*nastavili se na cestu s klobouky na hlavách a nepozdravili, jiní vyložili se z otevřených oken s klobouky na hlavách, aby ukázali, že nepozdraví, čímž ovšem pokřovost svou názorně ukázali*.“ V Kasejovicích biskup uděloval rovněž biřmování a přihlížel zkouškám z náboženství. Obědval

na místní faře u děkana Josefa Růta. Po návratu do kláštera se věnoval odpočinku.

Další den, 28. dubna, jel do Budislavic, kde konstatoval velmi špatný stav farního kostela sv. Jiljí. Na zpáteční cestě se zastavil u filiálního kostela sv. Mikuláše ve Lnářích. Zde ho očekávalo obecní zastupitelstvo, patronátní úředníci a farníci. Při večeři v klášteře debatoval mimo jiné se zemským stavebním radou Františkem Fialou, rodákem z Bezděkova.

Dne 29. dubna vykonal za doprovodu převora Majera a P. Arnošta vizitaci v Bělčicích a cestou zpátky se zastavil v Kocelovicích, aby si prohlédl zdejší filiální kostel sv. Bartoloměje. V obci se mu dostalo slavnostního uvítání. Na památku rozdělil mezi místní děti mnoho svatých obrázků.

Poslední den svého pobytu ve Lnářích, 30. dubna, nejprve ráno zpovídal a sám vykonal zpověď, nato odsloužil za hojné účasti lidu tichou mši svatou a pak se již věnoval odpočinku a konverzaci. Při snídani dojednával s emeritním gymnaziálním profesorem Janem Františkem Hruškou, který do kláštera přijel spolu se školním a konzistoriálním radou Františkem Pilným předešlého dne večer z Plzně, svěcení kaple v Peci pod Čerchovem, Hruškově rodné obci. Hosté z Plzně se spolu s MUDr. Říhou, lesmistrem Mokřým, patronátními úředníky, starostou obce Lnář Václavem Hájkem a dalšími zúčastnili i oběda.

Ve 4 hodiny odpoledne biskup Hůlka Lnáře opustil, aby pokračoval do Hvožďan, kde chtěl provést vizitaci 1. května, a odtud dále do Bubovic. Doprovázel ho převor Majer s lesmistrem Mokřým, patronátním komisařem Riegre a starostou Lnář Václavem Hájkem, a to až do Březí, kde se s ním rozloučili.

Skupinové foto účastníků a hostů biskupské vizitace ve Lnářích z 30. dubna 1909

Nyní se opět vraťme k fotografii. Z Majerova popisu ve farní (klášterní) kronice se dovídáme, že byla pořízena v poslední den biskupova pobytu ve Lnářích, to jest 30. dubna, **P. Ambrožem od sv. Rity Kolářem**, jedním z členů Inářského augustiniánského konventu. To vysvětluje, proč právě on, stojí stranou skupiny fotografovaných (opírá se o zábradlí schodiště). Pravděpodobně použil samospoušť, aby mohl být na fotografii také, ale díky tomu neměl dostatek času se vhodně do skupiny zařadit. Čestné místo uprostřed dolní řady patří **biskupu Hůlkovi**, vpravo od něj u okna stojí převor kláštera **P. Alois od sv. Benedikta Majer** a vlevo patronátní komisař a současně důchodní velkostatku a správce pivovaru, lihovaru a cihelny **Josef Rieger**. Ve druhé řadě se za Josefem Riegre opírá o zábradlí kanovník **Antonín Málek**, doprovázející biskupa na vizitační cestě, bělovlasý muž s mohutným knírem vedle něj je Inářský panský a obvodní lékař **MUDr. Vojtěch Říha**, následuje profesor **Jan František Hruška** a nad převorem Majerem u okna stojí **František Pilný**, školní a konzistoriální rada z Plzně. Ten dorazil do Lnář, jak již víme, s profesorem Hruškou večer 29. dubna. Za Františkem Pilným vidíme **P. Alipia od sv. Řehoře Arnošta**, tehdy ještě kněze Inářského augustiniánského konventu, později ovšem zakladatele náboženské

obce Církve československé ve Lnářích. Muž s pěstěným knírem za ním je **Rudolf Janál**, pokladník lnářského velkostatku. Vedle něj vlevo stojí blatenský děkan a okrskový vikář **Václav Jíně** a vedle tohoto pak lesmistr a vrchní představený administrace velkostatku **Theodor Mokřý**. Drobnější muž za ním je starosta obce Lnář **Václav Hájek**, hodinář z č. p. 40. Ostatní osoby jsou další členové lnářského augustiniánského konventu. Vlevo u zábradlí stojí laický bratr **Metoděj od sv. Víta Modr**, klášterní vrátný a senior konventu, za ním na nejvyšším místě rovněž laický bratr **Mikuláš od sv. Mořice Královce**, klášterní zahradník, mladý muž vedle něj je známý **Fráter Josífek** (Josef od sv. Augustina Patera), sakristán (správce bohoslužebných textilií a náčiní) a amatérský výtvarník, muž s výraznými kouty vedle Josífka pak podpřevor **P. Jan od sv. Aloisia Procházka** a pod ním u zdi stojící kněz s vysokým čelem **P. Fulgenc od Nejsvětějšího srdce Páně Novotný**, novicmistr kláštera. Z lnářských augustiniánů není na fotografii zachycen bratr Antonín z Amanduly Bláha, klášterní kuchař a chybí také biskupský ceremoniář P. Antonín Tuháček, který ze Lnář odjel již 29. dubna.

Prameny a literatura:

Státní oblastní archiv v Třeboni, fond *Bosí augustiniáni Lnáře*, kn. 6 (Pamětní kniha kláštera od roku 1894 do roku 1911, pag. 906–913).

Státní okresní archiv Strakonice, fond *Okresní úřad Blatná / nezpracováno/*, Sčítání lidu 1910 – Lnáře.

Ignác Antonín HRDINA, *Dokumenty tridentského koncilu, latinský text a překlad do češtiny*, Praha 2015, s. 218.

Ignaz TITTEL, *Schematismus landtfflicher Güter, grösserer Rustikalwirtschaften, Beamten und Pächter*, Prag 1910, s. 212.

Vladimír Červenka

Malé posilvestrovské zamyšlení nad vědou a pravdou

Přechod ze starého do nového roku, na jehož začátku se právě nacházíme, je často také dobou na zamyšlení se nad naší existencí v roce minulém a v roce následujícím. Každý více nebo méně

bilancuje. Já se tomu původně chtěl v tomto okénku vyhnout, ale nějak to nejde. Zamyšlím se právě tak trochu víc nad současným světem. Přivedly mne k tomu paradoxně události, které se odehrály velmi nedávno před nádražím v Kolíně nad Rýnem, ale jak se ukázalo současně i v řadě dalších míst v Evropě. Nebudu komentovat podstatu toho, co se stalo (byť je to něco velmi, velmi závažného, co bude ještě předmětem mnoha diskuzí a velmi pravděpodobně to i něco změní), ale o to, jak jsme o takových akcích (zminěné události jsou jen jedním z mnoha příkladů) informováni z veřejných zdrojů a jak se na to díváme my sami. Média zaspala, respektive formulovala tyto události zpočátku tak opatrně, že jsme se skoro nic podstatného nedověděli. Se zpožděním (pod tlakem kritiky zdola) se pak postupně začíná ukazovat celá záležitost v jasnějších konturách. Lokální politici se na počátku k celé záležitosti vyjádřili víc než opatrně - a ještě navíc i hloupě. Rozhodně ne tak, jak by - placeni z daní svých občanů - měli. A lokální policie zklamala víc než moc (i v tom, jak se pak k celé věci postavili její představitelé). Hned jsem si uvědomil, kolikrát jsem už podobnou situaci ve svém životě zažil. Kolikrát jsme nedostali (od médií, politiků a jiných zodpovědných osob a institucí) jasné odpovědi a vysvětlení důležitých situací. Kolik informací závažných, ale z nějakého důvodu „nehodících se“, bylo jaksí potlačeno (aby nás pravda tolik „nebolela“ nebo že se pravda jaksí z různých důvodů „někomu“ nehodila atd.). Dám ještě jeden příklad trochu staršího data: kolik jsme se toho dověděli z médií nebo od politiků o tzv. „islandské finanční krizi“ nebo jak se nazývají akce následující „islandský demokratizační proces“? Někdy se tomu člověk až diví, od roku 1963, kdy byl zavražděn americký prezident J. F. Kennedy neznáme pravdu o tomto aktu (v neodtajněných archivech je jistě více pravdě blízkých informací než máme teď). A to je zase jen jeden příklad z mnoha a mnoha dalších. Je těžké pro našince dát si potom dohromady reálný obraz světa. Mám obavu, viděno globálně, že

o to určitým „kruhům“ také šlo, jde a ještě dlouho půjde.

Dotknul jsem se velmi složité problematiky, kterou odnepaměti řešilo a neustále řeší spousta chytrých hlav. A řešíme ji individuálně i my sami. Neboť se nás bezprostředně nebo i vzdáleně týká. Interpretace a řešení událostí je součástí politiky. V lokálním i globálním měřítku. Mojí profesí je věda (a výuka studentů VŠ). Pro vědu je pravdivý obraz světa jediný možný. Používá k tomu osvědčenou vědeckou metodu. To je soustava přístupů a metodik, které vedou k pravdivému poznání světa a vesmíru. Samozřejmě jistým limitem jsou objektivní možnosti civilizace v dané době. Ale to je rámec, v němž vědci hledají odpovědi na svoje otázky (které pak, vzletně řečeno, kladou přírodě a zkoumanému objektu). Postupují s vědeckou metodou v zádech: pozorují a popisují skutečnosti, formulují problém, připravují hypotézy, zkoumají soulad skutečnosti s předpovědí a ověřují logickou správnost předchozích kroků. Svoje poznatky si vědci nenechávají pro sebe, publikují je ve vědeckých časopisech a přednášejí na vědeckých konferencích (a také je sdělují veřejnosti v rámci popularizace vědy). Každý vědecký poznatek je tvrdě konfrontován s realitou. Vědecká publikace prochází náročným recenzním řízením a poznatky přednášené na vědeckých konferencích je podroben názorům nebo i kritice přítomných odborníků. Tato konfrontace je tvrdá, ale každý vědec ji bere jako součást své práce. Jedině tak je možné přibližovat se k pravdě o našem světě. Jinými slovy řečeno k objektivnímu pohledu na svět. Vědecké výsledky jsou navíc ověřovány na jiných vědeckých pracovištích doma i ve světě (věda je mezinárodní). Na jednom vědeckém problému obvykle pracují i další vědci a vědecká pracoviště. Vědecké výsledky navíc prověřuje čas, nové přístroje a nové vědecké postupy ověřují jejich platnost. Kromě vědecké metody existuje další fenomén, který pomáhá vědcům přibližovat se k pravdě. Tím je etika vědecké práce. Patří do ní například zásady, jako jsou publikovat jen správné a prověřené výsledky, nepodvádět, nechávat věcnou kritiku jako nepřátelství, sdělovat co vědec dělá a proč to dělá, podílet se nezištně o své poznatky a zkušenosti se spolupracovníky a studenty a předávat své vědomosti studentům.

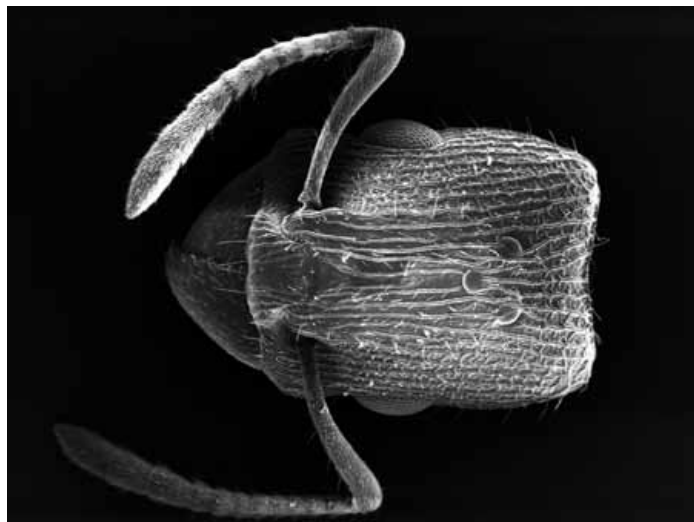
Přísná pravidla vědecké práce a serióznost vědců vedou někdy k představě vědce jako jistého „suchara“ bez špetky humoru zahloubaného jen do své práce. Do jisté míry to tak je; vědecká práce je typ práce, kterou nestačí dělat jen osm hodin denně. Vědci na své výzkumy myslí „kudy chodí“. Ale jinak jsou to lidé jako ostatní a humor jim opravdu není cizí.

V oboru, kterému se nejvíce věnuji (zkoumání biologických objektů pod mikroskopem), se traduje už několik století výrok „Seeing is believing“, volně přeloženo „Vidět znamená věřit“. Na obrázku, který je přiložen k tomuto článku, je hlava mravence tak, jak ji vědec vidí v rastrovacím elektronovém mikroskopu. Je součástí pravdivého pohledu na svět. A já bych vám, milí čtenáři Sobáčku, i sobě chtěl popřát do nového roku, abychom viděli kolem sebe jen pravdu a aby ta pravda byla pro nás co nejpříjemnější. A abychom věděli, že i k tomu musíme každý přispět svou „hřivnou“.

Doc. RNDr. František Weyda, CSc.

weydafr@seznam.cz

Leden 2016

Dobry den milý čtenáři,

právě jste se začali do prvního čísla SOBáčku v novém roce 2016. A jak už to tak bývá, každý si přejeme, aby byl stejně dobrý nebo lepší, než ten loňský. Ale přání jsou jedna věc, a jak ho prožijeme, je věc druhá. Pokud toužíte po zdraví, štěstí, spokojenosti nebo hledáte krásu i pro svou duši, pak jsou následující řádky určeny právě vám. Buďte jako malé děti, které jsou zvědavé a otevírající krásnou a tajemnou krabičku, aby zjistili, co se skrývá uvnitř.

Tím největším, nejkrásnějším a nejdůležitějším šperkem v životě, který můžeme, alespoň na chvíli vlastnit, jsou naše Maminky a Babičky. Záříci to lidské bytosti, které nám dokážou vykouzlit démanty v očích, ty nám pak stékají po tvářích a padají do klína. Přeji nám všem, ať nás tyto „šperky“ zdobí a krásí co nejdéle.

Chci se tímto prostřednictvím s vámi podělit a povyprávět vám o věcech, které se ukrývají mezi nebem a zemí, zjistíte jak tenká hranice je mezi životem a smrtí, a že máte možnost si vybrat mezi zdravím a nemocí. Ano, přesně tak, vždy máme právo a možnost si vybrat. Dobro nebo zlo. Cesta mezi tím vším je složitá a je zapotřebí odvahy, vytrvalost, odhodlání vyjet ze starých kolejí a hlavně se zbavit strachu. Přesně jak je psáno ve starých českých pohádkách, které čteme dětem před spaním a vůbec nevnímáme, že tyto pohádky jsou určeny hlavně nám dospělým, abychom se už konečně probudili!

Pamatujte si prosím: Tím důležitým, co se k vám v životě může dostat, jsou za prvé informace, pravdivé informace a za druhé znalosti, skutečné znalosti a za třetí zkušenosti, osobní zkušenosti a prožitky. A jak se říká: chytrému napověz a hloupého ... ať si vezme třeba čert. Budu ráda pokud vám informace zde uvedené pomohou, a nejen vám, ale třeba i vašim blízkým či přátelům. Budu pro vás z Babíččiny šperkovnice vybírat různé poklady v podobě rad, zkušeností, postřehů a návodů, nechť jsou pro vás přínosem na cestě životem.

Jsou lidé a jejich většina, kteří si myslí, že to, co není vidět, tedy neexistuje. Ale jsou mezi námi i lidé, kteří vidí a cítí věci, které jsou pro ostatní neviditelné. Přitom do druhé skupiny, by měli patřit všechny lidské bytosti, protože tyto schopnosti mají. Ale o tom všem a spoustě jiných věcech, bude moje vyprávění na těchto stránkách.

Začnu větou, která musí být napsána: Text článku zde uvedený má pouze informativní charakter a postupy zde uvedené nenahrazují odbornou konzultaci s lékařem či lékárníkem. Autor, redakce a vydavatel nejsou odpovědní za jakékoliv zhoršení zdravotního stavu či škody způsobené použitím některých metod v tomto článku.

Dnes bych vám chtěla připomenout metodu, která dává tělu možnost začít se samoléčbou míst postižených bolestí. Metoda je to známá, ale stojí za to, si ji zopakovat. Pokusím se jednoduše vysvětlit vám postup: Kovový plíšek z alobalu se lesklou stranou (povrchem) přikládá na postižená nebo bolestivá místa. Postup můžete vyzkoušet i na keloidní jizvy.

Nastříhané proužky z alobalu lepte na tělo vždy svíse! Jak velký proužek či proužky nastříháte a kolik jich vedle sebe či nad sebe nalepíte, záleží na jak velkou oblast (místo) chcete působit, čím menší proužky, trvá to déle, ale fungují také. Třeba u chodidla stačí nalepit jeden plíšek na jeho osu (střed paty k prstům). V lékárně si kupte roličku náplasti, mají různé velikosti (na délku, na výšku) nebo můžete použít i izolepu (pozor u lidí s citlivější pokožkou). Ještě připomenu, co je to proužek (na výšku delší, na šířku kratší). Dám teď příklad, máte náplast (výška 10 cm x délka 5 m), odstříhnete 20 cm a nastříháte proužky alobalu, nalepíte je svíse na náplast, lesklá strana půjde na tělo.

Tímto dáte šanci bioproudům, vysílaných naším tělem na biologicky aktivní body, oni se odrazí zpět, odkud vyšly, zpět do meridiánu. Působíte příznivě na postižené místo či orgán, který je s ním spojen. Krásné dny ... S láskou Petronella

Autorka textu: Petronella Křivancová

Narcis

Jarní květina i pojem označující samolibost, ješitnost a sebelásku. V řeckých bájích byl Narkissos domýšlivý mladík, který se zamiloval do vlastního obrazu na hladině. Nakonec se utopil ve studánce a jeho tělo se proměnilo ve žlutý květ.

Rod jednoděložných rostlin z čeledi amarylkovité

Okvěti se skládá z šesti lístků ve dvou přeslenech, v dolní části srostlých v okvětní trubku. V ústí trubky je límcovitá nebo trubkovitá pako-runka.

Oreády jsou nymfy horských vrchů i údolí. Patří mezi nejstarší řecká božstva a zrodila je matka země Gaia. Kolik jich je, to se vlastně přesně neví. Jména dostávaly zpravidla podle hor, na jejichž stránkách žily. K těmto nymfám patřila také Echó.

Za dobrý čin byla dívka navěky potrestaná

Legenda praví, že když se jednou vypravil nejvyšší bůh Zeus na zálety. Jenže ho pronásledovala zákonitá manželka Héra. Právě Echó ji svým štěbetáním zdržovala tak dlouho, až se Diovi podařilo žárlivé ženě uniknout. Héra se velmi rozlobila a potrestala nymfu tím, že jí vzala hlas. Od té doby nesměla Echó sama promluvit, mohla jenom opakovat poslední slova, která řekli jiní.

Dlouho pak nemá dívka bloudila sama v odlehlých lesích, až jednoho dne potkala krásného mladíka, Narkissa, syna nymfy Léiriope a říčního boha Kéfisa, ale jiné verze zas tvrdila, že je synem pastýře Endymióna a bohyně Měsíce Seléné.

Život za lásku

Echó se do krásného Narkissa zamilovala na první pohled. On ji ale odmítal, ten samolibý mladík byl totiž zamilovaný jenom sám do sebe. Celé dny pozoroval svůj obraz na vodní hladině a nemohl se na sebe vynadávat. A tak se Echó z nešťastné lásky utrápila, hořem se pomalu ztrácela, až z ní zbyl jenom hlas, který v horách, lesích i propastech opakuje, co zaslechne od lidí.

V Řecku byl narcis považován za květinu smrti

Narkissova domýšlivost a sebeláska popudila nymfy, které poprosily bohyni Afrodítu, aby ho potrestala. Za trest se zamiloval do vlastního obrazu na hladině. Tak dlouho se nad ní nakláněl, až se nakonec ve studánce utopil. Jeho tělo se proměnilo ve žlutý květ – narcis.

Příspěvek zazněl v pořadu Slovo nad zlato, který vysílá Dvojka ve všední dny vždy v 10:40 dopoledne.

<http://www.rozhlas.cz/cesky/puvodslov>

HANDI PORADNA

bezplatná poradna (nejen pro handicapované)

Komunitní centrum aktivního života

1. patro (bezbariérový přístup)

Nádražní 661, 388 01 Blatná

Poradna v měsíci únoru 2016 bude mimo provoz, k dotazům využijte, prosím, pouze níže uvedenou e-mailovou adresu:

INFO: email: info@skstrickykl.cz

Od března 2016 provoz HANDI poradny:

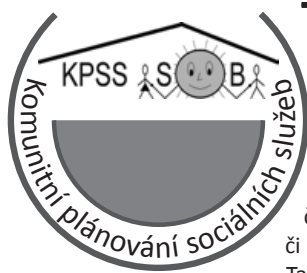
INFOLINKA: po - st od 10.00 do 16.00 mob: 605 819 555

email: info@skstrickykl.cz, INFO: email: info@skstrickykl.cz

Podporují nás:

Úřad práce ČR, Město Blatná, Svazek obcí Blatenska, Centrum kultury a vzdělávání Blatná,

RENAULT - AUTA BOREK

Tříkrálová sbírka

Vzhledem k tomu, že Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí u nás, mnozí jste se s ní jistě již setkali. Tříkrálovou sbírku pořádá Charita ČR. Samotnou organizaci přebírají místní Charity, často ve spolupráci s farnostmi, školami či různými mládežnickými organizacemi.

Tato sbírka se může konat díky ochotným dobrovolníkům, hlavně z řad dětí. Patří jim velké poděkování. Koledníci mají za úkol zazpívat o narození našeho spasitele Ježíše Krista, popřát lidem hodně štěstí, zdraví a Božího požehnání. A aby na ně jen tak někdo nezapomněl, napíší na dveře K+M+B+2016, což je volně přeložené z latiny Kristus žehnej tomu domu. Koledníci přidají

ještě nějaký cukr a kalendářik na nový rok. Lidé na oplátku mohou přispět na dobročinné účely. Oblastní charita Strakonice tento rok vybírá na podporu pobytové služby Dům klidného stáří sv. Anny, konkrétně na průmyslovou pračku. Dále vybírá na podporu terénní služby, kde chybí automobil pro dopravu pečovatelek ke klientům i do vzdálených vesnic. Oblastní charita Strakonice se na tyto účely navrátí 65% z celkového výtěžku. Zbýlá část jde na různé humanitární projekty v ČR i v zahraničí. Malá část pokrývá režii.

Na Blatensku letos tři králové zavítali do 21 obcí. Zúčastnilo se 111 dětí jako králů a 30 dospělých jako vedoucích skupinek. V době

uzávěrky SOBáčka nebyla ještě známa celkový výše vybrané částky Tříkrálové sbírky.

Tříkrálový koncert

Letos poprvé byla na Blatensku Tříkrálová sbírka oficiálně zahájena Tříkrálovým koncertem, na němž před plným kostelem vystoupila kapela Unikátní Sister Band (USB) z Horní Cerekve s pásmem koledí. Před samotným koncertem zazpívaly děti, které se účastnily sbírky, koledu „My tři králové“. Myslím, že USB měli velkou konkurenci. Po té pan farář P. Marcin Piasecky všem koledníkům požehnal.

Věřím, že koncert byl velkým zážitkem pro všechny přítomné, stejně tak, jako pro mě.

Renata Turková

Oblastní charita Strakonice Pečovatelská služba Blatná

Pečovatelskou službu poskytujeme v domácnostech klientů v pracovních dnech od pondělí do pátku od 7:00 do 17:00 hodin. Služby zajišťujeme také o sobotách od 9-14 hodin.

Cílovou skupinou jsou senioři, osoby se zdravotním omezením a osoby s chronickým onemocněním.

Poskytujeme klientům následující činnosti, dle aktuálního platného ceníku. Ceník pečovatelské služby je v souladu s vyhláškou MPSV č. 505/2006 Sb. V ceníku došlo od 1. 1. 2016 ke změně ceny u některých úkonů a ke změně názvů u fakultativních činností.

CENÍK PEČOVATELSKÉ SLUŽBY:

Základní úkony pečovatelské služby:

Pomoc při zvládnutí běžných úkonů péče o vlastní osobu: 120 Kč/hod

- Pomoc a podpora při podávání jídla a pití
- Pomoc při oblékání a svlékání
- Pomoc při prostorové orientaci
- Pomoc při přesunu na lůžko nebo vozík

Pomoc při osobní hygieně: 120 Kč/hod

- Pomoc při úkonech osobní hygieny
- Pomoc při základní péči o vlasy a nehty
- Pomoc při použití WC

Poskytnutí nebo pomoc při zajištění stravy: 120 Kč/hod

- Pomoc při přípravě jídla a pití
- Příprava a podání jídla a pití
- Dovoz nebo donáška jídla 25 Kč/úkon

Pomoc při zajištění chodu domácnosti: 120 Kč/hod

- Běžný úklid, údržba domácnosti
- Donáška vody
- Topení v kamnech, včetně donášky paliva
- Běžné nákupy a pochůzky
- Velký nákup: 115 Kč/úkon
- Praní a žehlení ložního prádla 70Kč/kg
- Praní a žehlení osobního prádla 70Kč/kg
- Pomoc při zajištění velkého úklidu: 130 Kč/hod

Zprostředkování kontaktu se společenským prostředím:

- Doprovázení dospělých do školy, zaměstnání, k lékaři 120 Kč/hod

Fakultativní úkony:

- Aktivizace motorických, psychických a sociálních schopností a dovedností 120 Kč/hod

- Pomoc při péči o domácí zvíře 130 Kč/hod

- Doprava Uživatelé automobilem OCH: 10 Kč/km

- Převážka věcí: 15 Kč/km

- Umytí jídelnosíče a termoobalu: 25 Kč/úkon

Úhrada se platí za skutečně spotřebovaný čas, tedy za každou započatou čtvrt hodinu.

V případě zájmu o poskytované služby můžete kontaktovat vedoucí pečovatelské služby, tel: 380 830 305, 777 808 985, email: pecovatelskaslužba.bl@charita-strakonice.cz. Kancelář pečovatelské služby sídlí na adrese náměstí J. A. Komenského 1076, Blatná.

K. Suchá, vedoucí pečovatelské služby

Historické pohledy z Blatenska

Poskytl pan Vladislav Bouše z Blatné. Děkujeme.

Vzácný pohled staré pošty v Čekanících z 9. 9. 1909

Okénková pohlednice ze Zábřiž, prošlá okolo r. 1910, známka z rubu stržená

Okénková pohlednice z Bratronic, odeslaná z Blatné do Vídně

Zprávy z našich obcí

Změna distribuce SOBáčka v Blatné

Město Blatná z ekonomických důvodů mění systém distribuce SOBáčku a to s platností od 1. ledna 2016. Výtisky již nebudou doručovány do každé poštovní schránky.

Občané si budou moci zdarma SOBáček vyzvednout v obou budovách Městského úřadu Blatná – přízemí budov, dále v městské knihovně, informačním centru, v přízemí základních škol a v prodejně COOP Jednota Blatná.

Kateřina Malečková,
Starostka města

Kotlíkové dotace jsou vyhlášeny

Krajský úřad Jihočeského kraje vyhlásil v rámci dotačního programu „Snížení emisí z lokálního vytápění domácností (kotlíkové dotace)“ 1. výzvu pro rok 2016.

Příjem žádosti v elektronické i v listinné podobě je od 18. 1. 2016 do 31. 3. 2016 do 14 hodin. Další upřesňující informace jsou na webových stránkách Jihočeského kraje <http://kotlikovedotace.kraj-jihocesky.cz/> a na [http://www.kraj-jihocesky.cz/index.php?par\[id_vl\]=1110&par\[lang\]=CS#kotliky](http://www.kraj-jihocesky.cz/index.php?par[id_vl]=1110&par[lang]=CS#kotliky)

Pro úplnost: Jihočeský kraj přerozdělí v rámci kotlíkové dotace 200 miliónů korun.

Doplnění a upřesnění informací k minulému článku:

- 1) Žádost se musí vyplnit elektronicky i papírově. Při vyplňování pečlivě nastudujte návod – pozor na kódy v žádosti.
- 2) Požadovaná dokumentace k žádosti o poskytnutí dotace
 - a) potvrzení od energetického specialisty o vhodnosti mikroenergetického opatření (vzor je součástí pravidel). Nebo
 - b) kopie rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo kopie podané žádosti z programu Nová zelená úsporám pro financování opatření vedoucích ke snížení energetické náročnosti budovy. Nebo
 - c) kopie průkazu energetické náročnosti budovy (PENB) na jehož základě musí být prokázáno splnění požadavku na klasifikační třídu energetické náročnosti budovy „C“.

Další požadovaná dokumentace k žádosti je Fotodokumentace stávajícího kotle napojeného na topnou soustavu a komínové těleso a písemný souhlas spoluvlastníků (vzory jsou uvedeny v přílohách pravidel).

- 3) Termín realizace bude stanoven individuálně před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace.
- 4) Vyúčtování dotace musí být 14 dní od ukončení akce.
- 5) Ten kdo nemá PENB může místo něho předložit potvrzení energetického specialisty o vhodném mikroenergetickém opatření. Uznatelný náklad mikroopatření je do výše 20 tis. Kč. Podrobnosti jsou uvedeny v pravidlech.

Doporučujeme využít konzultací administrátorů projektů, jejich seznam je uveden na konci pravidel dotačního programu (např. Mužíková 386 720 416, Čejková 386 720 380, Matějková 386 720 191, Vrobelová 386 720 130)

Bohumila Hoštičková a Lukáš Vachulka, OMIR, Městský úřad Blatná

Obnova památek v roce 2015

Bilancování za rok minulý je tady! Opět se snažíme do tabulek dostat údaje vyčíslitelné, i když právě u památek si jistě všimáte především jiných hodnot – vždyť do žádné kolony se nevejde úžasný dojem z malířské výzdoby, obnovené restaurátorem Mgr. Josefem Novotným v průjezdu nemovité kulturní památky, domu č.p. 99 v Blatné, ani upřímný obdiv nad kovářským uměním pana Milana Hrubého při prohlídce nových mříží kostela v Blatné.

Stav památek je extrémně rozdílný, proti zlaceným sálům zámku stojí ruiny domů, o které se vlastníci nemohou a někdy ani nechtějí starat. A tak proti nadšení ze zachrany památek, občas stojí i zklamání. Pomoci by zde měly právě dotační programy, a to jak krajské, tak ministerské. Jsem ráda, že právě v našem regionu se čerpání prostředků na obnovu památek daří.

Z Havarijního programu MK ČR byly v roce 2015 podpořeny tři akce, a to obnova krovu hospodářského objektu č.p. 101 v Blatné částkou 300 tis.Kč, statické zajištění hospodářské části objektu č.p. 104 v Blatné částkou rovněž 300 tis.Kč a dále oprava střešního pláště hrobky s kaplí v Paštíchách částkou 200 tis.Kč.

MK ČR v rámci Programu zachrany architektonického dědictví poskytl příspěvek na další etapu obnovy Rejtova paláce zámku v Blatné. Žádost na zadláždění terasy kamennou dlažbou a obnovu poslední nedokončené části jihozápadní fasády byla podpořena částkou 600 tis. Kč.

V Programu obnovy kulturních památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností byla pro ORP Blatná rozepsána kvóta 409 tis.Kč, ježinou žádost předložila Římskokatolická farnost Blatná, a to na obnovu

fasády věže kostela Sv. Jana Křtitele v Paštíkách. Vzhledem k tomu, že jde další etapu prací zahájených v roce 2014, komise státní památkové péče na svém zasedání dne 9.3.2015 rozhodla o využití příspěvku pro pokračování záchrany této významné stavby a MK ČR následně poskytlo celou výši rozepsané kvóty na tuto akci.

Posledním využívaným ministerským programem je Program regenerace MPR a MPZ, na obnovu fasády tělocvičny Základní školy J. A. Komenského v Blatné byl poskytnut příspěvek 155 tis.Kč.

Celkem pro rok 2015 přišlo ze státní pokladny na podporu obnovy památek na území ORP Blatná 1 964 tis. Kč.

Krajský úřad pro rok 2015 vypsal dva dotační tituly – Objekty kulturního dědictví 2015 a Kulturní památky 2015. V obou bylo možné v dalších podprogramech žádat nejen peníze na památky, ale i na opravy staveb v městských památkových zónách, křížky či movité předměty.

Právě z podprogramu movité kulturní památky byl poskytnut příspěvek 27 tis. Kč na obnovu kachlových kamen na zámku v Blatné, z podprogramu Drobná sakrální architektura čerpala obec Předmíř 29 tis. Kč na opravu křížků, z programu Zvýšené náklady obnovy staveb v památkově chráněných územích pak bylo poskytnuto 170 tis.Kč na obnovu střechy č.p. 91 v Sedlici, 45 tis. Kč na obnovu oken č.p. 127 v Sedlici, 170 tis. Kč na obnovu střešního pláště č.p. 41 v Sedlici a 140 tis.Kč na obnovu střechy č.p. 434 v Blatné.

Z podprogramu Nemovité kulturní památky byla podpořena výměna střešní krytiny č.p. 104 v Blatné částkou 150 tis.Kč, obnova fasády ZŠ J.A.Komenského v Blatné částkou 150 tis.Kč, výměna oken Sokolovny v Blatné částkou 100 tis.Kč, obnova fasády dvorního traktu č.p. 101 v Blatné částkou 200 tis.Kč, obnova části střešního pláště kaplanky č.p. 213 v Blatné částkou 100 tis.Kč, obnova oken a části střechy tvrze Lnáře částkou 207 tis.Kč, obnova fasády bývalé staré pošty č.p. 310 v Blatné částkou 250 tis.Kč, oprava fasády kostela sv. Petra a Pavla v Bělčicích částkou 55 tis.Kč a oprava varhan v kostele v sv. Václava v Kadově pak částkou 70 tis.Kč. Celkem Jihočeský kraj poskytl 1863 tis.Kč.

Pro Blatensko tedy součtem necelých 4 mil. Kč, a to opravdu není málo.

Zvážím-li povinné podíly vlastníků a další významné akce, realizované bez podpory grantů (jako např. obnova sochy Panny Marie z Mariánského sloupu v Blatné, rekonstrukce zámku v Bratronicích, výše uvedené opravy č.p. 99 v Blatné a kostela v Blatné a další), myslím, že dobrý pocit z financování obnovy památek je na místě. Upřímné poděkování patří všem, kteří se o to zasloužili!

Jitka Říhová, referent státní památkové péče MěÚ Blatná

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Přehled jubilentů v osadě Drahenický Málkov – LEDEN 2016

Hana Brejchová – 60 let

Růžena Dymáková – 55 let

Božena Longová – 80 let

Adventní čas v Drahenickém Málkově

Sobotu 28. 11. si málkovští tradičně zpřijemili akcí zvanou 3 v 1. Zaslíbení vědí, že se jedná o adventní trhy, v tomto případě již čtvrté, dále rozsvěcení vánočního stromu na násvi a degustaci na dané téma. I přes menší účast byly trhy velice úspěšné. Pravidelní prodejci z řad místních občanů své výrobky za ty roky tak zdokonalili, že byl o zboží ohromný zájem. K vidění byla řada věnců a nepřeberné množství nejen vánočních

dekorací ze všech možných materiálů. Po trzích následovalo rozsvěcení vánočního stromu, které se neobešlo bez zpěvu koled a vánočních písní. Pak už nezbývalo nic jiného než připravit degustační soutěž, letos na téma slané koláče. Sešlo se celkem 27 vzorků ve formě koláče, pizzy, závinu, šneků a plněných rohlíčků. Nemusím připomínat, že každý koláč

byl originál nejen vzhledem, ale hlavně chutí. Každý hodnotitel ochutnal všechny vzorky a obodoval stupnicí 1(nejméně chutnalo) – 5 (nejvíce chutnalo). Nejvíce chutnalo dílo paní Evy Lapkové, na druhé příčce se umístila Monika Mářzová, a třetí místo obsadila Hana Fousová. Zmiňované úspěšné kuchařky obdržely ceny.

Dvanáctého prosince se konalo oblíbené adventní zpívání v kapličce. Úvodního slova se ujal předseda osadního výboru pan Luboš Kylián, který všem popřál krásné svátky a úspěšný vstup do nového roku, poté jsme společně odříkali otčenáš. Letos nám pobyt v kapličce zprjemnilo dudácké duo – Martina Kvasníková a Jan Křivanec., kteří zahráli pásmo klasických koled, které jsme si společně s nimi zazpívali. Stejně jako loni vystoupili i domácí pěvci, kteří předvedli moderní vánoční písně.

Každý rok se v Málkově koná vánoční zábava, ta letošní byla 26. prosince a zahrála na ní domácí bigbeatová kapela Malkovanka, která vznikla z bývalých členů kapely MEK.

Prvního ledna se konal již druhý „Novoroční špacír“. Sraz byl v jednu hodinu na návsi a odtud se pokračovalo k „jeskyni“ a dále pak na zříceninu hradu Křikava, kde na účastníky pochodu, s laskavým svolením pana Lobkowicze, čekal ohýnek, u kterého se mohli ohřát a opět si buřty. Na

novoroční procházku se vydalo 29 účastníků a dále ještě čtyři dobrovolníci, kteří se postarali o oheň a občerstvení. Věříme, že „Novoroční špacír“ se stane novou a oblíbenou tradicí v Drahenickém Málkově.

Druhého ledna jsme se sešli znovu a to na výroční hasičské schůzi, na které se shrnula činnost sboru v roce 2015, a probírali se budoucí vyhlídky sboru na následující rok.

Lucie Kyliánová

Zápis do 1. ročníku ZŠ

Ředitelství ZŠ T. G. Masaryka Blatná a ředitelství ZŠ J. A. Komenského Blatná oznamují, že zápis dětí do 1. ročníku ZŠ pro školní rok 2016/2017 se koná 5. a 6. února 2016 takto:

pátek 5. února	14:00 – 17:00 hodin
sobota 6. února	9:00 – 11:00 hodin

K zápisu se dostaví rodiče s dětmi s odloženou školní docházkou, děti narozené od 1. 9. 2009 do 31. 8. 2010 a děti narozené od 1. 9. 2010 do 30. 6. 2011, jejichž rodiče požádají ředitelství ZŠ o předčasné zařazení. K zápisu rodiče přinesou občanský průkaz a rodný list dítěte.

Na rozdělení školských obvodů základních škol se rodiče mohou informovat v mateřských školách, které děti navštěvují, na ředitelství základních škol a ve vývěskách u hlavních vchodů ZŠ T. G. Masaryka v Blatné a ZŠ J. A. Komenského v Blatné.

Čertovské zastavení a Zpívání na schodech

I letos proběhly ve škole dvě tradiční předvánoční akce.

Tou první bylo „Čertovské zastavení“, jehož hlavními organizátorkami jsou maminky z Rady rodičů. Jim zdatně pomáhají vychovatelky školní družiny, které připravují tvořivé dílny, a paní učitelky a žáci prvních a třetích tříd, kteří připravují působivá vystoupení. Akce má tři části: v prostorách tříd v přízemí probíhají tvořivé dílny, kde si návštěvníci mohou sami vyrobit drobné vánoční dekorace. Zároveň tu převážně děti (naši žáci i děti z DDM) mohou prodávat své výrobky s vánoční tematikou. V cvičné kuchyňce je improvizovaná kavárnička, kde organizátorky prodávají dobroty upečené obětavými maminkami, připravují kávu či čaj. A školní jídelna se pro tuto akci mění v kulturní stánek, kde se žáci představují ve svých vystoupeních. Výtěžek celé akce se vrací dětem v podobě příspěvků na mimoškolní činnost. Moc děkujeme! Letos se akce konala 27. listopadu a opět se setkala s velkým zájmem návštěvníků.

Obětavou duší Rady rodičů byla po několik let její předsedkyně a současná starostka města paní Kateřina Malečková. Protože na konci prosince v čele rady skončila, chceme jí touto cestou za její práci, nápadité akce a tím pádem za pomoc při financování mnoha mimoškolních akcí moc poděkovat. Přejeme jí zároveň mnoho úspěchů v její náročné práci v čele města a samozřejmě věříme, že zůstane i nadále naší Radě rodičů nápomocna.

Neméně úspěšnou akcí je „Zpívání na schodech“. Její poslání je však trochu jiné, a to rozeznít školu koledami a vánočními písněmi a navodit vánoční atmosféru. V pondělí 21. prosince, se se svým vystoupením představili žáci obou pátých tříd, se kterými báseň a písně připravily paní učitelky Zdeňka Lojdová (klavírní doprovod) a Pavla Voborníková. Stěžejní vystoupení této akce připravila se speciálně pro tuto akci sestaveným sborem žáků 2. stupně paní učitelka Olga Dlabáčová. O úspěchu celé akce svědčily příznivé ohlasy spokojených posluchačů.

Jiřina Karlíková, ředitelka školy

Pohádka „Mrazík“

Pod vedením paní vychovatelky Marie Kulhové pracuje na naší škole již několik let dramatický kroužek. Prošly jím už desítky malých herců, kteří s nadšením sobě vlastním dělají při vystoupeních radost nejen sami sobě, ale i ostatním. Každoročně připravují minimálně dvě dramatizace. Prvním počinem v letošním školním roce byla pohádka „Mrazík“. Mladí herci potěšili pohádkou babičky a dědečky v Domově pro seniory (9. 12.) i své mladší spolužáky z prvních, druhých a třetích tříd (21. 12.). „Mrazíka“ chystají i pro své rodiče a děti z blatenských mateřských škol.

HIV WEBINÁŘ PRO ŠKOLY

Ve středu 9. 12. 2015 jsme měli my žáci 9. tříd ze školy J. A. Komenského online seminář, tzv. webinář, zabývající se problematikou nemoci AIDS. O nemoci a problémech s ní spojených mluvili lékařka, právník zastupující nakažené pacienty, psycholog a zaměstnanec z Domu světla, u kterého již nemoc AIDS propukla. Měli jsme možnost se do debaty aktivně zapojit formou dotazů.

AIDS je nemoc smrtelná a je velmi důležité v první řadě předcházet nakažení zodpovědným chováním. To si tak nějak všichni uvědomujeme.

Dozvěděli jsme se však také, jak se žije nakaženým. Lidé nakažení virem HIV bývají diskriminováni v práci, často jsou z práce propouštěni, přijdou o rodinu, přátele, setkávají se ve společnosti s opovrhováním. O těchto problémech s námi mluvil člověk HIV pozitivní a nás všech se to až citově dotýkalo. On nás takto chtěl hlavně varovat a léčba šokem bývá prý neúčinnější. Obavy nejsou přehnané, protože stovky a možná tisíce lidí o své nemoci neví a mohou ji šířit. Někteří ji dokonce z pocitu ublížení šíří záměrně. Virus HIV se dá přenášet pouze krví, pohlavním stykem nebo z matky na plod, takže se nemocných při dodržování určitých pravidel vůbec nemusíme bát.

Webinář se nám velmi líbil a doufáme, že se na tuto nevyčísitelnou nemoc podaří najít lék.

Matěj Karban, IX. A

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Výzva č. 56

V rámci Výzvy č. 56 Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost jsme realizovali projekt, v němž jsme se zaměřili na podporu výuky anglického jazyka a čtenářských dílen (název projektu – Podpora výuky AJ a ČD na ZŠ J. A. Komenského Blatná, reg. číslo CZ.1.07/1.1.00/65.1140). Své znalosti anglického jazyka si díky němu prohlubovali čtyři paní učitelky studiem na jazykové škole BELS GO-ZO&MALTA, 40 žáků s pedagogickým doprovodem navštívilo Anglii a na základě práce ve čtenářských dílnách jsme mohli realizovat nákup nových knih do žákovské knihovny. I když příprava, realizace a monitoring není jednoduchá záležitost, můžeme říci, že vynaložené úsilí celého realizačního týmu stálo za to. Dokládají to i následující příspěvky.

Jazykově vzdělávací pobyt v Londýně

Díky grantu z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost a svým výborným školním výsledkům se vydalo 40 žáků školy J. A. Komenského z Blatné na jazykově vzdělávací pobyt do Londýna a jeho okolí. Ve čtvrtek 19. 11. 2015 jsme zamávali svým rodičům a v doprovodu 4 pedagogů a průvodce z cestovní kanceláře CIAO se vydali na cestu. Naše noční trasa vedla přes Německo, Belgie, Nizozemsko a Francii. Kolem čtvrté ráno jsme nastoupili na trajekt a zhruba za hodinu jsme viděli bílé útesy doverské. Těšili jsme se na Londýn a jeho památky – Monument, Tower of London, kde jsme viděli královské korunovační klenoty a havrany, Tower Bridge, divadlo The Globe, válečnou loď Belfast, katedrálu St. Paul's, most Milenia. Líbily se nám i nové moderní výškové stavby. Z výšky lanovky jsme fotili řeku Temži a její okolí. V sedm hodin se nás ujali náhradní rodiče a čekala nás konverzace v rodinách.

Kdo si druhý den ráno přivstal, viděl v Londýně čerstvě napadlý sníh. Vítr a mrholení nás neodradily od výletu na pobřeží. Tenhle výlet fakt stál za to. Počasí se umoudřilo, nemrhlo, nepršelo a vítr k pobřeží patřil. Procházka po křídových útesech, majáky na pobřeží, rozlehlé zelené kopce, moře a vítr. Sem se nás většina bude chtít vrátit a ještě se tu projít.

Třetí den jsme věnovali návštěvě muzeí – Natural British Museum, Science Museum a Museum voskových figurín Madame Tussaud.

Čtvrtý den jsme nejdříve pluli lodí po Temži a s anglickými průvodkyněmi jsme navštívili Buckinghamský palác, Big Ben House of Parliament, Westminsterské opatství. Měli jsme radost, že našim anglickým průvodkyněmi rozumíme a pomalu jsme ztráceli ostych a začali jsme s nimi i konverzovat. Z výšky London Eye jsme pak znovu fotili všechny londýnské památky, k návštěvě „londýnského oka“ patří i zhlédnutí filmu v 4D kině.

Další dny nás čekala výuka v londýnské jazykové škole v Greenwich. Dopoledne jsme se učili ve škole a odpoledne jsme šli s anglickými lektory na prohlídku Královské observatoře, na nultém poledníku jsme se mohli postavit jednou nohou na východní a jednou nohou na západní polokouli a českými vlašskými ořechy z domácích zásob jsme nakrmili místní veverky. Lektoři nás provedli námořním muzeem. Anglickým patrovým autobusem jsme k večeru vyrazili na nutné nákupy.

Když nezabloudíte v londýnském metru, tak snad už nezabloudíte nikde. Metro tu jezdí už od roku 1863, cestovat jím byl pro nás také velký zážitek.

Všem se jistě líbilo, hodně jsme viděli, procvičili si angličtinu a zjistili jsme, že se vždy z cest rádi vracíme domů.

Matěj Karban, IX. A

Čtenářské dílny

Výzvy č. 56 OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost jsme využili i k doplnění naší školní knihovny o 200 nových knih – pohádkových, dobrodružných, encyklopedií, bajek a obrázkových – pro naše žáky 1. až 3. tříd. Tyto knihy používáme v našich čtenářských dílnách, ve kte-

rých dětem předčítáme, čteme s nimi společně, ale hlavně s textem knihy pracujeme, zamýšlíme se nad ním, diskutujeme, jak na nás kniha působí, a charakterizujeme hlavní i vedlejší postavy. V každé knize je něco jedinečného a každého zaujme jiná kniha. Díky získání nových knih s různými tituly, má každé dítě možnost si vybrat svou knihu a tiše si ji předčítat ve čtenářské dílně a prožitky z četby sdílet s ostatními. To děti vede k pozitivnímu vztahu k četbě a vzájemnému naslouchání. Práce ve čtenářských dílnách baví děti i nás učitele.

Marcela Srbová a Marcela Karbanová
vedoucí čtenářských dílen

Sdružení rady rodičů a přátel ZŠ J.A.Komenského v Blatné
pořádá v místní Sokolovně

30. ledna 2016
od 18:00 do 22:00 hod.

ŠKOLNÍ PLES

Program večera:

- předtančení
- výuka společenských tanců
- losování tomboly

Společenský oděv podmínkou!

Vstupné 50 Kč.

Foto: Jiří Minařík

Jednou nohou v novém roce aneb předvánoční akce na ZŠ TGM Blatná

Evropa v pohybu - florbalový turnaj 24. 11. 2015

Přihlásili jsme se do celorepublikové soutěže Evropa v pohybu, kterou vyhlásil Dům zahraniční spolupráce. Úkolem bylo zpracovat návrh sportovního projektového dne, ve kterém bude propagován program Erasmus+. Program Erasmus+ je otevřen i pro oblast sportu. Náš návrh byl odbornou komisí vybrán jako úspěšný. Mohli jsme začít připravovat náš florbalový turnaj s finanční a organizační podporou Domu zahraniční spolupráce a uspořádat sportovní den podle našich představ. V rámci možností, s ohledem na naše sportovní vybavení a prostory, jsme uspořádali florbalový turnaj. Vypsán byl pro žáky 6. a 7. tříd a 8. a 9. tříd. V mladší kategorii bylo pět osmičlenných smíšených družstev. Družstva hrála v systému každý s každým, délka utkání byla 5 minut. V kategorii starších žáků byla 4 chlapčeská družstva. Hrál se opět každý s každým, doba utkání 8 minut. Navíc mezi turnaji bylo vloženo dvacetiminutové utkání dívek 9. ročníku.

Díky projektu jsme mohli použít nové florbalové vybavení – hole, brankářské výstroje, branky apod.

Celý turnaj provázela skvělá atmosféra. Po slavnostním zahájení se slova ujala paní ředitelka Mgr. Marie Šampalíková a pan Pavel Ounický, místostarosta města Blatná, který si zkusil několik ostrých nájezdů na gólmány.

Vše doprovázel svým výběrem hudby DJ Mgr. Ondřej Kočovský (učitel ZŠ TGM Blatná a místostarosta TJ Sokol Blatná). Sportovní den navštívily Ing. Marie Hájková a Ing. Eva Linhartová, které mají na starost školství v našem městě. Turnaje se zúčastnilo téměř 80

hráčů a 100 diváků z řad žáků a zaměstnanců naší školy. Každý hráč obdržel malou pozornost a občerstvení. V tento den byla blatenská sokolovna otevřena všem zájemcům, kteří chtěli florbalový turnaj vidět. Projekt „Evropa v pohybu“ měl v naší škole obrovský úspěch.

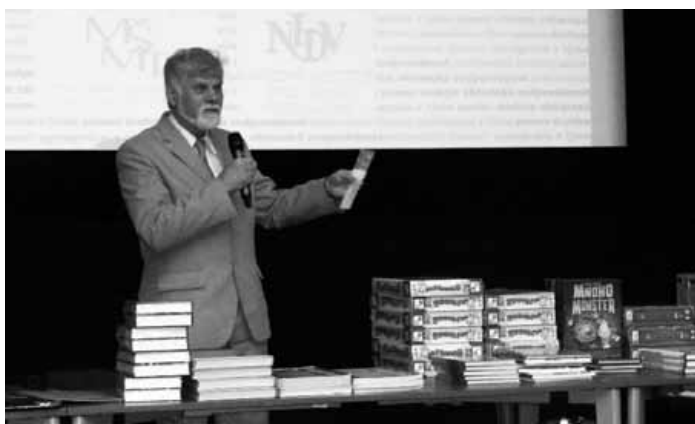
Sportovní den byl velmi zdařilý, děti byly nadšené. Jsme školou, která je svým školním vzdělávacím programem „Škola pro život - šance pro všechny“ otevřená všem. Doufáme, že sportovní den byl i přínosem pro všechny zúčastněné. Děkujeme všem hostům, že náš projektový den podpořili svou účastí, zejména děkujeme Domu zahraniční spolupráce za finanční podporu. V neposlední řadě patří obrovské poděkování všem dětem, pedagogům a ostatním zaměstnancům ZŠ TGM Blatná za práci na projektu.

Jaroslav Voříšek a Ivana Matějovicová, organizátoři akce

Brána k druhým – úspěch žakovského parlamentu

V pondělí 30. 11. 2015 se devět členů žakovského parlamentu ZŠ TGM Blatná společně se svou koordinátorkou Ludmilou Růžickovou vypravilo do Prahy na vyhlášení výsledků 4. ročníku soutěže Brána k druhým. Tato soutěž, organizovaná Odborem pro mládež Ministerstva školství

a Národním institutem dětí a mládeže, je určena pro dětské kolektivy a skupiny mladých lidí do 26 let. Jejím hlavním cílem je hledat, ukazovat a oceňovat pozitivní příklady a skutky v naší společnosti, na kterých se podílejí děti a mládež.

Vyhlášení se konalo v přednáškovém sále Národního technického muzea v Praze a předcházela mu velmi pěkná exkurze v Českém rozhlasu. Exkurze a vyhlášení se zúčastnilo šest nejlepších týmů, které uspěly v letošním ročníku v konkurenci dalších dvaceti přihlášených soutěžních skupin. Naši parlamentáři soutěžili především s charitativní dražbou Love, Love, Love a celoročním projektem Ve stopách psích tlapek, při kterém se aktivně účastnili venčení psů v Záchytných kotcích Blatná a uspořádali dvě materiální sbírky ve prospěch psiho azylu Sirius.

Vyhlášením provázela Petr Vacek a předávání cen se ujala Táňa Fischerová. Naši parlamentáři byli obdarováni symbolickými klíčky, které jim budou připomínat soutěž Brána k druhým, ale také dalšími zajímavými cenami v podobě knižních publikací, encyklopedií a logických her. Prožili jsme krásný den ve společnosti dětí a dospělých, pro které je pomáhání ostatním naprosto běžnou součástí života. Vymýšlejí a organizují nejrůznější projekty, ve kterých se vzájemně učí empatii a solidaritě.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

Projektový den „Technika“ na ZŠ TGM

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy vyhlásilo v polovině loňského roku výzvu č. 57, do které se přihlásila i naše škola. Smyslem této výzvy byla podpora technické výchovy žáků. Ze získané dotace 212 481 Kč bylo zakoupeno nové vybavení pro školní dílny, které bylo využito při projektovém dnu 1. prosince 2015. Zájemci z řad žáků II. stupně se v dopolední části zaměřili na vytváření různých výrobků z kovu, dřeva a plastu. Jejich zdařilé výrobky jsou vystaveny ve škole nebo si je žáci odnesli do svých domovů. Děti pod vedením učitele vytvořily ke každému výrobku na počítači portfolio, kde popsaly postup výroby a doplnily jej fotodokumentací. Odpoledne se do projektu zapojili osmáci a deváťáci. Utvořili tři pracovní týmy a ze stavebnice Merkur zhotovili pohyblivé modely rumpálu, větrného mlýna a kolového nakladače. I oni zpracovali portfolio jako jejich mladší spolužáci.

Projektový den zaměřený na pracovní činnosti se žákům líbil. Naučili se řadu nových činností a zdokonalili se v mnoha dovednostech. Většina z nich projevila zájem zapojit se do technického kroužku, který otevřeme v lednu 2016.

Pavel Vokroj a Miroslav Zíka, organizátoři projektového dne

Solasido – 8. 12. 2015

Každé dva roky probíhá oblíbená pěvecká soutěž SOLASIDO, se kterou k nám přijíždí pan Pavel Justich. Motto soutěže „I malé hvězdy mohou zářit“ se opět letos naplnilo beze zbytku. Do konkurzu se přihlásilo více než 80 dětí a bylo velice obtížné vybrat jen 33 žáků, kteří mohli vystoupit v soutěžním večeru 8. prosince v sokolovně. Zpěváci byli rozděleni do tří kategorií: I. kategorie – 1. – 3. ročník, II. kategorie – 4. – 5. ročník, III. kategorie – 6. – 9. ročník. Diváci fandili ze všech sil a podpořili svoje favority krásnými transparenty. Na vítěze čekali nádherní plyšáci a všichni zúčastnění dostali CD a pamětní list s fotografií všech soutěžících. Ke konci pořadu všechny mile překvapila jedna maminka, která se nechala přemluvit a zazpívala na pódiu písničku Cesta. Porota se zatím radila, a protože výkony byly opravdu vynikající, rozhodla se ve dvou kategoriích udělit ještě neplánovaně 4. místo. A tady jsou výsledky:

- kategorie: 1. Anna Krýdová, 2. Klára Jarešová, 3. Eliška Maříková
- II. kategorie: 1. Eliška Dvořáková, 2. Lucie Krůtová, 3. Andrea Batystová
- kategorie: 1. Veronika Forejťová, 2. Ludmila Šmrhová, 3. Adéla Ptáčnicková

Zvítězili ale rozhodně všichni, kteří se nebáli a vystoupili před plnou sokolovnou.

Eva Wachtlová, organizátorka akce

Prevence HIV/AIDS – beseda a charitativní sbírka Červená stužka

14. 12. 2015 se uskutečnila beseda na téma prevence HIV/AIDS. Lektorem byl pan Martin Horných, který je sám několik let HIV pozitivní. Pracuje jako odborný poradce předtestového a potestového poradenství a je i odborným lektorem prevence HIV/AIDS. Na besedě se probírala a diskutovala základní fakta problematiky:

- co je virus HIV, nemoc AIDS (syndrom získaného selhání imunity)
- historie
- jak se virus přenáší a nepřenáší
- zásady prevence
- testování (podmínky, druhy testů, průběh testování)

Beseda byla částečně zaměřena i na prevenci zneužívání návykových látek a na sexuální výchovu. Prezentace byla doplněna obrazovým materiálem a videoklipy. Zarážející byly grafy se statistikou nakažených, kterých i v ČR stále přibývá. Beseda byla provázána životním příběhem samotného lektora. V průběhu měli žáci 8. i 9. ročníku prostor pro dotazy. Žáci získali potřebné informace k tomu, aby se vyhnuli rizikovému chování.

Samotné akci předcházela 1. 12. 2015 charitativní sbírka Červená stužka organizovaná členy žákovského parlamentu. Každoroční sbírka byla i letos úspěšná, podařilo se prodat všech 100 stužek a na konto organizace odeslat 2000,-Kč.

Blanka Posavádová, školní metodik prevence a
Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

A co nás čeká v roce 2016 na ZŠ TGM?

Než definitivně skončí první pololetí, čeká nás už tradiční lyžařský výcvik žáků 7. ročníku, pedagogická rada a 27. 1. den otevřených dveří s názvem Budu školákem, který je určený zejména rodičům budoucích prvňáčků. Jako každoročně si rodiče mohou v rámci této akce prohlédnout s doprovodem pedagogů celou školu, získat informace týkající se zápisu do prvních tříd a samozřejmě zabavíme i budoucí malé školáky. Ti si mohou vyzkoušet zábavnou formou svou první školní vyučovací hodinu.

Druhé pololetí se blíží, čekají nás celoškolní projektové dny, ve kterých se letos zaměříme na naši republiku – tématem bude Česko.

Studenti SOU Blatná si prohlédli kogenerační jednotku

Dne 20. 11. navštívili studenti prvních a druhých ročníků oborů elektrikář, autoelektrikář a autoopravář kotelnu v Čechově ulici. Tu provozuje firmy Technické služby města Blatné s.r.o. a firmy E.ON. Cílem akce bylo seznámení s kogenerační jednotkou, jejím principem a využitím.

Studenti spolu s pedagogickým dozorem dorazili na místo v dopoledních hodinách. Tam se nás ochotně ujali pracovníci firmy E.ON. Byli jsme provedeni kotelnou. Pracovnice nám ukázala kogenerační jednotku. Vysvětlila nám princip:

- Hlavním prvkem kogenerace je spalovací motor, který je speciálně upraven na spalování zemního plynu.
- Spalovací motor roztáčí elektrický generátor – alternátor. Tím vzniká elektrická energie.
- Při chodu motoru vzniká odpadní teplo. To se neuvolňuje do ovzduší, ale důmyslně se využije pro ohřev vody a vytápění pro sídliště v Blatné.
- Dohodou mezi Městem Blatná a firmou E.ON se odběratelům sídliště o několik procent sníží cena za odebrané teplo.
- Účinnost kogenerace je vysoká. Energie získaná ze spalování plynu se využije 80 až 95 % na výrobu elektřiny i tepla.
- Naproti tomu klasická tepelná elektrárna pracuje s účinností okolo 40 %, pokud nevyužívá odpadní teplo, které je přes chladicí věže odváděno do ovzduší.

Pracovnice nám venku ukázala i akumulární nádrž na teplou vodu a ochotně zodpověděla dotazy:

- Podobná kogenerační jednotka je i na sídlišti Nad Lomnicí.
- Zabezpečení systému proti poruchám je několika úrovně od fi Siemens. Porucha je zobrazena na místě i ve vzdáleném centru.
- Kogenerační jednotka je zabezpečena proti hluku. Úroveň hluku před kotelnou je tak nízká, že ji nelze změřit, neboť ji převyšuje hluk ze sídliště.

Po dokončení výkladu nabídli pracovníci E.ONu studentům SOU Blatná malé pohoštění a reklamní propisovačky.

Exkurze přispěla ke zvýšení vzdělanosti studentů. Dozvěděli se o výrobě tepla i elektrické energie. Zvláště přínosná byla pro studenty oboru elektrikář. Studenti SOU Blatná po několik let konají jednotné závěrečné zkoušky. V ústních otázkách oboru elektrikář se v nich již po několik let opakuje téma elektrárny, jejich druhy a principy.

Aleš Drobník, foto E.ON

Vánoční laťka v SOŠ Blatná

V tělocvičně Střední odborné školy Blatná se poslední středu před vánočními prázdninami již potřídavacáté(!) uskutečnily závody ve skoku vysokém s hudbou zvané Vánoční laťka. Dne 16. 12. 2015 se výškařské soutěže zúčastnilo celkem 28 závodníků z pěti škol. Soutěžilo se ve čtyřech kategoriích. Tradiční středoškolské kategorie dívek a chlapců již třetím rokem doplňují dívky a chlapci z okolních základních škol, tentokrát pozvání přijali mladí závodníci z obou blatenských ZŠ a ze ZŠ Kasejovice (kde vyučuje a nadšení pro atletiku šíří trenérka blatenského atletického oddílu Mgr. Mlsová). Diváci z řad studentů i pedagogů SOŠ Blatná mohli tleskat nadšeným a mnohdy i velmi kvalitním výkonům, jen těsně odolala rekordní výška v kategorii studentů SOŠ, laťku ve výšce 181cm shazoval vítěz Dmytro Lysakovský jen velmi těsně. Kompletní výsledky, fotky i video z akce si můžete prohlédnout v odkazu na webu SOŠ Blatná www.blek.cz

Poháry, plakety a drobné věcné odměny převzali tito „medailisté“:

- Kategorie žáci ZŠ: 1. Karel Čada (ZŠ Kasejovice) 150cm, 2. Jan Podlešák (ZŠ JÁK Blatná) 150cm, 3. Adam Fous (ZŠ Kasejovice) 145cm.
- Kategorie žákyně ZŠ: 1. Lucie Sokolová 135cm, 2. Adéla Sedláková (obě ZŠ JÁK Blatná) 125cm, 3. Markéta Merhautová (ZŠ Kasejovice) 120cm.
- Kategorie chlapci SOŠ Blatná: 1. Dmytro Lysakovský 175cm, 2. Daniel Mariška 170cm, 3. Radek Müller 165cm
- Kategorie dívky SOŠ Blatná: 1. Tereza Plechatá 140cm, 2. Lucie Polívková (host z Gymnázia Strakonice) 140cm, 3. Aneta Vargová 135cm

Velké uznání ale patří i všem ostatním výškařkám a výškařům, pobuzujícím divákům a organizátorům (v čele s tělocvikářem SOŠ Blatná Mgr. Hanzlíčkem). Za příspěvek na ceny (a také na novou laťku) patří dík Městu Blatná. Žáci základních škol z okolí Blatné jsou tímto již nyní zváni k účasti na Vánoční laťce 2016, letošní devátáci se pak mohou zúčastnit třeba již jako žáci SOŠ Blatná, stačí do patnáctého března podat přihlášku do jednoho ze studijních oborů:

elektrotechnického Elektronické počítače, informačně technologického Informatika v ekonomice a ekonomického Obchodní akademie. Den otevřených dveří je v SOŠ Blatná pro zájemce kterýkoli pracovní den (stačí se domluvit mailem skola@blek.cz či na telefonu 383412211, další informace a kontakty jsou na www.blek.cz). Cestu k maturitě a dobře uplatnitelným „počítačovým“ či ekonomickým odborným znalostem si studenti SOŠ Blatná budou moci zpestřit právě třeba sportem nebo mezinárodními kontakty (například v e-Twinningu jsou místní žáci „mistry Evropy“).

Kaplanka – Svatomartinské víno

foto Václav Machovec

KNIŽNÍ TOP 5

nejžádanější tituly v Městské knihovně Blatná
listopad – prosinec 2015

Knihy pro dospělé

1. Anthony Doerr, JSOU SVĚTLA, KTERÁ NEVIDÍME (americký román z období 2. světové války)
2. Paula Hawkins, DÍVKA VE VLAKU (detektivní román)
3. Jo Nesbo, SYN (severský kriminální román)
4. David Lagercrantz, DÍVKA V PAVOUČÍ SÍTI (čtvrtý díl z detektivní řady Milénium)
5. Sára Saudková, TA ZRZAVÁ (příběh ženy, která žila po boku známého fotografa)

Knihy pro děti

1. Thomas Brezina, KLUB ZÁHAD (příběhy plných napětí a záhad, které mohou děti luštit i pomocí lupy, která je součástí knihy)
2. Matt Groening, SIMPSONOVI. KOMIKS K POPUKÁNÍ (další humorné příběhy ze světa nejslavnější žluté rodinky v podobě komiksu)
3. Annie Auerbach, HORSELAND (příběhy o koních a dětech)
4. Martina Drijverová, PŘÍŠERNÍ NEZBEDNÍCI (příběhy, které poučí, pobaví, připomenou nebezpečí některých zlovyků, ale dozajista nikoho neurazí a přivedou k zamyšlení nejen děti, ale i jejich rodiče)
5. David Lewman, HOUBA NA SUCHU (ze série příběhů současně oblíbeného tv hrdiny SpongeBoba)

Hej Vánoce, zvyky a tradice od Martina na Tři krále

Workshop a přednáška v našem muzeu

Od 26. 11. 2015 do konce ledna 2016 probíhá v Městském muzeu Blatná vánoční výstava. Tentokrát se věnuje známým i neznámým tradicím, jimiž jsou právě Vánoce protkány. Mnohé byly ovšem zapomenuty,

a tak mnozí návštěvníci přicházejí do muzea, aby se dozvěděli něco víc o zvycích a tradicích našich babiček. Nezapomínáme ani na nejmenší, zejména ze ZŠ JAK v Blatné a ZŠ v Sedlici či MŠ Puntík, kteří za poslední týden navštívili muzeum a zúčastnili se připraveného programu pod vedením Pavlín Eisenhamerové. Během programu si mohli vyzkoušet jednotlivé zvyky, věštění na svatého Ondřeje, klepání na kurník, vyrábění ozdobných balíčků, pouštění lodiček atd. Nezapomnělo se ani na interaktivní prohlídku celé výstavy za doprovodu muzejních pracovníků, kdy se spolu s dětmi vydali na pouť časem od svatého Martina až po tři krále, kde si slavnostně připili na Nový rok. Děkujeme všem za stávající přízeň k našemu muzeu a těšíme se na vaši návštěvu.

Petr Chlebec

Městské muzeum Blatná

akce

6. 2. SOBOTA | MASOPUST
|08:00 – 12:00| tradiční trhy, Na Příkopěch

|12:00 – 13:00| shromáždění masek, u CKVB
|13:15| představení tradičních masek průvodu, u Kaplanky
|13:30| čtení rozsudku nad Bakchusem před muzeem a následně MASOPUSTNÍ PRŮVOD MĚSTEM

|po průvodu| poslední rozloučení s Bakchusem, u Kaplanky, vyhlášení nejzajímavější masky průvodu

9. 2. ÚTERÝ | 19:00 |
DUDLAJDÁ FAGOTIKY: FAGOTOVÉ KVARTETO
Koncert KPH Starý palác, zámek Blatná

Předprodej lístků na recepci Městského muzea. Cena: 120/80Kč.

18. 2. ČTVRTEK | 19:00 |
DIVADLO A. DVOŘÁKA PŘÍBRAM – HRDÝ BUDŽES
Divadelní předplatné, Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Barbora Hrzánová – cena THÁLIE 2003 za mimořádný ženský jevištní výkon za roli Helenky Součkové. Předprodej lístků na recepci Městského muzea. Cena: 200 – 300Kč.

9. 3. STŘEDA | 19:00 |
LOBKOWITZ TRIO: Lukáš Klánský (klavír), Jan Mráček (housle) Ivan Vokáč (violoncello)
Koncert KPH Starý palác, zámek Blatná
Předprodej lístků na recepci Městského muzea a v infocentru. Cena: 120/80Kč.

16. 3. STŘEDA | 19:00 |
DIVADLO V CELETNÉ, SPOLEK KAŠPAR – RŮŽE PRO ALGERNON

Divadelní předplatné, Divadelní sál, Sokolovna Blatná
Předprodej lístků na recepci
Městského muzea a v infocentru.
Cena: 150 – 250Kč.

komunitní centrum
Aktuální program pořadů
v Komunitním centru
sledujte na
www.ckvb.cz

Každý měsíc pro vás máme
připravené cestopisné
přednášky, umělecké ateliéry,

jazykové kurzy, zábavné pořady
a diskuse, výstavy, promítání
dokumentárních filmů a mnoho
dalšího!

ZÁROVEŇ VÁS ZVEME
K NÁVŠTĚVĚ NOVĚ OTEVŘENÉ
KAVÁRNY V KOMUNITNÍM
CENTRU. KAVÁRNA TUREK JE
PRO VÁS OTEVŘENA OD PONDĚLÍ
DO SOBOTY, OD 09:00 DO
17:00. ČEKÁ NA VÁS PŘÍJEMNÉ
NEKUŘÁCKÉ PROSTŘEDÍ, DĚTSKÝ
KOUTEK, FAIR TRADE KÁVA PURO
I ZÁKUSKY DOMÁCÍ VÝROBY.

Bělčicko vstoupilo do roku 2016

Bujaré oslavy příchodu roku 2016 jsou již minulostí a všichni se už soustředíme na vše, co nám tento rok může přinést. Co všechno nakonec rok 2016 přinese, samozřejmě dopředu nemůže nikdo vědět. Ale připravit se je nutné. Co se obecních záležitostí týká, je už v přípravách několik projektů. Oprava kanalizace v Nádražní ulici, protažení kanalizačního řadu v ulici 1. máje, výstavba nových dětských hřišť, dokončení úpravy zahrady mateřské školy a další už drobné úpravy či opravy. Nejsou vyloučeny ani jiné projekty, které si vyžádá situace. Bude nutné se věnovat i projektové přípravě Újezdecké ulice, kde se musí položit nový kanalizační řad a zhotovit nová komunikace. Věřím, že na jednání s vedením SÚS JČ Kraje, se shodneme na společném řešení a následné realizaci. Kéž by se nám to povedlo v roce 2017, protože přípravy budou ještě složitější a zdoluhavé. Samozřejmě se budeme snažit nefinancovat vše z vlastního rozpočtu (což by ani nebylo možné), ale budeme se snažit na tyto projekty podat žádosti o poskytnutí dotace. Co se povede zrealizovat, a spolufinancovat z dotací, nemáme bohužel ve vlastních rukou. Tak uvidíme, jak budeme úspěšní.

V tomto roce by mělo dojít ke změnám ve svozu bioodpadu (trávy a větvi). Budeme vytvářet harmonogram, kdy a kde bude přistaven kontejner, do kterého se bude tento bioodpad házet. Asi to bude z kraje trochu kostrbaté, ale určitě to dáme společně dohromady a najdeme to nejlepší řešení. I letos budou zaměstnání na veřejně prospěšné práce nezaměstnaní z ÚP. V loňském roce můžeme být s prací těchto zaměstnanců velmi spokojeni a věřím, že letos to půjde ještě lépe. Jsme již docela solidně vybaveni stroji a nářadím na celou řadu prací spojených s údržbou obecních ploch a různých drobných oprav. I s dopravou by nám měl letos již výrazně pomoci nový Ford - nosič kontejnerů na svoz bioodpadu.

Ale vraťme se ještě na závěr loňského roku. Již tradiční rozsvícení vánočního stromku proběhlo 28. 11. Akce se vydařila, i když počasí nebylo ideální. Opět k nám, k radosti všech přítomných, zavítali

muzikanti a zpěváci skupiny BEDRS. Jejich vystoupení je vždy ozdobou takové akce. Vystoupily zde i děti z MŠ s pásmem básniček. A i když byla docela zima, zvládly to náramně. Všem samozřejmě moc děkuji a věřím, že s námi budou počítat i v následujícím roce. Stromek jsme dopravili z areálu MŠ a myslím si, že byl moc pěkný. Převoz a stavění stromku zajistili zaměstnanci ZD Bělčice a ozdobení se věnoval p. Kočovský společně se zaměstnanci MěÚ Bělčice. Tímto všem děkuji za spolupráci. 29. 11. se již tradičně konala v místní sokolovně Mikulášská. Děti se sešlo opravdu hodně a určitě se nenudily. Čerti řádili společně s dětmi, které sem tam od nich dostaly koštětem výslužku. Ale které děcko si to občas nezaslouží? Přesto si zde užili všichni spoustu legrace a zábavy. Nakonec všem dětem dal Mikuláš balíček, takže nikdo neodešel s prázdnou. Je nutno poděkovat zaměstnancům a hostinskému Richardu Šotkovi hostince Na Sokolovně za spolupráci.

Děkuji všem, kteří se podíleli na organizaci, přípravách i závěrečném úklidu. Těším se na spolupráci v roce 2016.

Pavel Vejšický, starosta města

Zpráva ŠK Šneci Bělčice

V roce 2015 se náš klub ŠK Šneci Bělčice, pořádal několik prestižních turnajů. Hned na úvod roku jsme v únoru oslavili 8. narozeniny klubu regionálním turnajem, kam jezdí pravidelně hráči z celého okolí. Za zmínku stojí třeba hráči s Českých Budějovic, Strakonice ale i z hlavního města Prahy.

Podruhé za sebou jsme dostali možnost pořádat Mistrovství ČR žáků, juniorů a veteránů. Opět jsme měli ve všech kategoriích své zástupce. Za žáky se nejlépe umístil Ondra Vít a to na krásném 3. místě. Za to u žákyň jsme opět získali metu nejčestnější a to mistryni republiky Adélu Kučerovou. V roce před tím zůstal titul také v našem klubu zásluhou Evy Zíbarové. I v kategorii veteránů máme mistra republiky, z roku 2010 Jiřího Gregoroviče. V letošním roce na metu nejvyšší nedosáhl, ale 3. místo v této konkurenci je skvělé.

V říjnu se u nás hraje jeden ze šesti top turnajů, Český pohár. Na palubovku naší herny se postaví naše republiková špička a je na co se koukat. Letos nám udělala velkou radost Lucka Mašková, která turnaj v kategorii žákyň vyhrála. Samozřejmě pořádáme 4 regionální turnaje, pravidelné nedělní „Open turnájký“, pro všechny naše příznivce i nové hráče, co si chtějí tento skvělý sport vyzkoušet. Třetím rokem náš klub vede i šipkařský kroužek ve spolupráci s DDM Blatná. Kroužek vede v současnosti Pavel Mašek a Zdeněk Kilián.

Na závěr bych jen rád podotkl, že bez podpory Města Bělčice, Sokola Bělčice, Restaurace Sokolka a DDM Blatná, bychom jen těžko dávali dohromady tak velké turnaje, jako je Mistrovství ČR žáků a Český pohár. Všem tímto moc děkujeme za podporu. Přejeme našim partnerům a fanouškům krásný a šťastný nový rok 2016.

Za klub ŠK Šneci Bělčice Pavel Mašek

Zprávičky z bělčické školičky Linoryt

Při výtvarné výchově si v prosinci žáci 2. stupně vyzkoušeli techniku linorytu. Děti vytvořily moc hezké obrázky s vánoční tematikou, které pak využily na vánoční přání a k výzdobě školy. Některým žákům se technika tak zalíbila, že se pustili i do náročnějších výtvorů. Například Erika Maradová z 8. třídy si svou zebrou ozdobila tričko.

1

Na vyřtý obrázek se nanese barva

2

pak se provede jeho otisk

3

...a můžeme se těšit z originálního trička

Mikulášská nadílka

Také v letošním roce se naše škola proměnila v jedno velké peklo. 4. prosince se z žáků 9. třídy stali rozpustilí čerti, krásní andělé a hodný Mikuláš. Společně pak vyrazili do jednotlivých tříd za dětmi. Když si vyslechli básničky, písničky a potrestali hříšníky, odměnil Mikuláš všechny šikovné děti různými sladkostmi. Poté se Mikuláš, andělé i nezbední čerti odebrali do mateřské školy. Zde nebyli skoro žádní zlobivci, a tak zůstali čerti bez práce.

Vánoční krmení zvířátek

Ještě před odchodem na vánoční prázdniny žáci 1. stupně se svými učitelkami nezapomněli na zvířecí kamarády. Dne 18. 12. 2015 jsme hromadně vyrazili do Lipovice vybaveni dobrotami, jako je pečivo, kukuřice, zelenina, jablka a obilí. Některé pamlsky děti zavěsily zvířátkům na stromek. Každé si pak mohlo vybrat dle své chuti. Doufáme, že jsme zvířátkům udělali radost! Během návštěvy lesa naši školu navštívil ježíšek, který přinesl dětem pod stromček dárečky. Po návratu z lesa byli žáci příjemně překvapeni. Dárečky si rozbalili a radovánky pokračovaly v podobě vánočních besídek ve třídě.

Co přejí děti škole do nového roku?

Milá školo,
do nového roku bych ti popřát chtěla,
abys jen radostnými hlasy zněla.
Abys pobavila ten nudný svět,
nestála v zájmu nepřejících vět.
A tolik pilných studentů
jako krásných momentů!

Kateřina Bobková, 8. třída

Já ti přejí, naše školo,
nových hodných dětí mnoho.
Pilné žáky v lavicích,
z oken ať zní dětský smích.
Ať nám tu nic neschází,
pomáhej nám z nesnází.
V pondělí či ve svátek
obleč nový kabátek!

Tomáš Ježek, 5. třída

Radost, kterou způsobíme druhému, má
podivuhodnou vlastnost.

Odrazem se neoslabuje, ale vrací se
k nám košatější a zářivější.

(Gándhí Móhándás Karamčand)

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík Bezdědovická sedma

V sobotu 21. 11. 2015 se hrál v Bezdědovickém obecním hostinci jubilejní dvacátý turnaj v křížové sedmce. Turnaje se zúčastnilo 6 dvojic. Průběh turnaje byl velice vyrovnaný, proto bylo po všech odehraných zápasech několik dvojic se stejným počtem bodů. O vítězi turnaje se rozhodovalo porovnáním vzájemných zápasů těchto dvojic. Na konec z tohoto porovnání vyšla vítězně dvojice D-Z TEAM ve složení Dominika Vohryzková a Zdeněk Mattes, každý z dvojice za vítězství obdržel od pořadatelů krásný pohár. Druhá skončila dvojice SPARTA ve složení Stanislav Brda a Jiří Vydra, která měla na svém kontě stejně jako první dvojice čtyři výhry. Třetí se umístila dvojice SLAVIE ve složení Ota Burian a Petr Zůna. Dvojice na dalších místech obdržely za umístění věcné ceny, pro všechny zúčastněné bylo přichystáno občerstvení. Turnaj se povedl. Těšíme se již na další turnaj, který se bude konat 16. ledna 2016.

Text: Alena Vestfálová

Rozsvícení vánoční stromečku

V neděli 29. listopadu jsme již druhým rokem v Bezdědovicích rozsvítili vánoční stromeček. Pro nepříznivé počasí muselo být přesunuto vystoupení ZUŠ Blatná na sál obecního hostince, kde vše proběhlo v duchu krásné vánoční besídky. Ve stanovenou dobu byli všichni zúčastnění pozváni na malou chvíli ke stromečku, aby mohlo být provedeno samotné rozsvícení hlavně pro ty nejmenší a jejich rozzářené oči. Starosta obce popřál všem klidné prožití Vánoc, do roku 2016 hodně zdraví, štěstí, osobních i pracovních úspěchů a pro ten slavnostní podvečer dobrou zábavu. Všichni přítomní se poté odebrali zpět do obecního hostince, kde bylo připraveno občerstvení a k poslechu pásmo vánočních melodií v podání žáků ZUŠ Blatná pod vedením ředitele p. Škanty. Sváteční dobroty na stoly zajistily bezdědovické ženy a svařák p. Cieslarová. I po skončení vánočního vystoupení zůstalo mnoho přítomných při skleničce něčeho dobrého a vánočním cukroví. Děkuje všem, kteří se organizačně na této akci podíleli.

Text: Alena Vestfálová

Připravované akce

- 20. 2. Hasičský ples – hudba Scéna p. Juzka v obecním hostinci
- 21. 2. Dětský maškarní ples – v obecním hostinci
- 5. 3. Oslava MDŽ – obecní hostinec

Na všechny akce jsou všichni srdečně zváni!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese

www.bezdedovice.cz

Expedice Japonsko

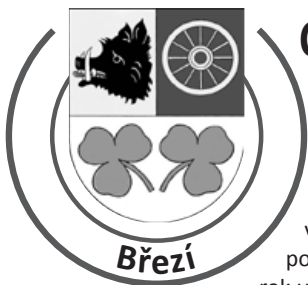
Dne 12. 12. 2015 se v obecním hostinci v Bezdědovicích konala přednáška o výpravě tří nadšených motorkářů: Marka Kláska ze Soběšic, Petra Průchy z Volenic a Jan Chrže z Rokycan, kteří se vydali na motorkách až do vzdáleného Japonska. Z České republiky vyrazili směr Polsko, Litva, Lotyšsko, Rusko a Japonsko, které projeli od shora dolů. Celá cesta jim trvala 68 dnů a celkem najeli 29.260 kilometrů.

Během více jak dvouhodinového povídání měli všichni, co přišli, možnost nahlédnout, jak celá taková výprava vzniká / od příprav motorek, vyřizování viz, pojištění, plánování cesty – kolik se za den ujede km, kde se bude tankovat atd./, jaká úskalí

na Vás během takovéto cesty čekají /opravy motorek, čekání na různá povolení.../. A jak se jim kluci museli postavit /třeba, že jedna motorka už nešla cestou domů opravit, a tak ji táhli na laně celých 3.900 km/. Bohatá galerie fotografií a videí skvěle doplňovala vyprávění Marka Kláska.

Děkujeme všem, kteří nám pomohli tuto skvělou akci zorganizovat, a také všem, kteří si v předvánočním shonu našli čas na tuto akci dorazit /a že Vás nebylo málo/. Už teď Vám můžeme slíbit, že se na jaře Marek vrátí, aby nám vyprávěl o jedné ze svých dalších cest ...

Co přinesl rok 2015 a co nás čeká v roce nadcházejícím...

Přestože se může zdát, že loňský rok v naší malé obci nebyl nijak výjimečný, po krátkém bilancování lze říci, že to byl rok vcelku úspěšný. Obecní úřad udělal řadu kroků, kterými přispěl k rozvoji obce.

Mezi nejvýznamnější patří první etapa opravy v projektu „Obecní multifunkční dům“. Jedná se o projekt na přestavbu a rekonstrukci objektu obecního úřadu a bývalé prodejny za účelem využití těchto prostor našimi občany pro jejich společenské či kulturní aktivity. Během této etapy, která byla částečně financována z dotace, došlo na budově k výměně střešní krytiny.

Za zmínku stojí i nákup nové techniky. V roce 2015 byla zakoupena nová technika na úpravu veřejných prostranství a veřejné zeleně v naší obci. Dále také byla pořízena technika na úpravu komunikací v zimním období.

Co se týče právě začínajícího roku 2016 má obecní úřad v plánu druhou etapu přestavby „Obecního multifunkčního domu“. Na program je přestavba a rekonstrukce interiéru budovy. Dále plánujeme opravu obecní cesty ve směru na Metly.

V závěru bych touto cestou rád poděkoval všem, kteří se v loňském roce podíleli na chodu naší obce. Věřím, že přicházející rok 2016 bude alespoň stejně tak dobrý, jako rok předešlý. Dovolte mi, abych Vám všem do nového roku srdečně popřál mnoho zdraví, štěstí, lásky, pohody a úspěchů ať už v osobním, či pracovním životě.

Tomáš Kodat, starosta obce

Naši jubilanti

V lednu a v únoru oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané:

Marie Váhalová (73 let) a Josef Malý (66 let)

Oběma jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Z naší nejstarší historie – 4. část

(dokončení)

Rok 1770 – počátek hladomoru

V nedělní den Nového roku 1770v 6 hodin ráno se osvítila celá obloha a spadla ohnivá koule podobná velikému džbánku.

Tento přírodní úkaz pádu meteoritu považovali vystrašení a neznalí lidé za známku nadcházejícího neštěstí. A ono opravdu přišlo. Po přemokřeném podzimu roku 1769, který nedovolil osít pole, přišla tuhá zima a ještě 19. března roku 1770 napadlo na loket (50 centimetrů) sněhu, který pak zadusil vše, co se podařilo na podzim do země dostat. Jarní práce byly opožděny a tak toho roku přišla velká neúroda. Urodilo se tak málo obilí, že na podzim nebylo co zasít. S tím souvisela obrovská dražota obilí, v té době základní a nejdůležitější potraviny a následný hladomor. Do potravin se mísil mlýnský prach, tráva a kopřivy, v lepším případě otruby. Hlad a špatná kvalita potravin měly za následek nemoci, epidemie, podvýživu a hladomor. Lidé umírali po desítkách a na hřbitovech nebylo kam pohřbívat. V roce 1772 dosáhl hladomor svého vrcholu. Ve Strakonících ten rok zemřelo 424 lidí z původních 1700 obyvatel města. Smrt se nevyhnula ani Doubravici. Od června 1771 do července 1772 zemřelo v naší obci 25 lidí, za oba roky celkem 30 lidí a v jednom měsíci nejvíce v prosinci 1771, kdy bylo pohřbeno 6 lidí. Obdobné to bylo i v sousedních obcích. Například v Mečichově zemřelo během těchto dvou let 40 lidí a v březnu a dubnu 1772 zemřeli v č.p. 42 v rodině pana Balka 4 lidé. V Milčicích v č.p. 14 zemřeli během 8. a 10. prosince 1771 tři lidé. V Hlupíně během července a srpna 1772 zemřeli tři děti a jeden dospělý v č.p. 11.

Protože hladomor zasáhl celou střední Evropu a byl příčinou mnoha vzpour a rebelií v celé rakouské monarchii, vydala Marie Terezie nařízení vybudovat na všech panstvích monarchie sýpky na obilí a udržovat a vyměňovat v nich zásoby potřebné pro nejnutnější obživu obyvatel panství po dobu minimálně jednoho roku. Tak se v té době měnily nevyužitá kamenná tvrže na sýpky, a kde tvrže nestála nebo se nedala využít, stavěly se špýchary.

XIX. století

V roce 1800 náležela obec Doubravice stále panství Strakonickému a společně s obcí Nahošín k rychtě Mečichovské. Posledním rychtářem společné rychty před zrušením roboty v roce 1848, což u nás vešlo v platnost až v roce 1855, byl sedlák Šimsa z č.p. 30 v Doubravici.

Napoleonské války

Prvních patnáct let 19. století bylo v Evropě poznamenáno napoleonskými válkami. Protože v bitvách sváděných mezi mohutnou francouzskou armádou a císařským vojskem rakouského mocnářství, jehož jsme byli součástí, umírali vojáci po stovkách a tisících, bylo potřeba povolávat do zbraně další a další rekruty. Za účelem získání přehledu o stavu obyvatelstva a seznamu bojeschopných mužů byl každoročně od roku 1800 zpracováván soupis poddaných.

Napoleonské války pro obyvatele našich obcí nebyly jen vzdálené dějství, ale přímo se jich dotýkaly. Kromě toho, že poddanské obce strakonického panství, ke kterým jsme patřily, byly nuceny zásobovat potravinami vojenské jednotky přesouvající se naším krajem, jako např. dvě divize 3. ruského armádního sboru táhnoucí v říjnu 1799 přes Strakonice směrem na východ, tři kozácké pluky, Bauerovi husary a nebo i sbor francouzských emigrantů. Podle zpráv z obecní kroniky „*dne 27.3.1802 do základů vyhořelo všech 39 usedlostí, ve kterých žilo kolem dvou set obyvatel a které v té době tvořily obec.*“ V kronice se neuvádí, co bylo příčinou tak rozsáhlého požáru, zda nešťastná náhoda společně se střechami pokrytými doškami nebo rabování a žhářství táhnoucích vojsk, která se přesouvala i naším krajem v době napoleonských válek.

Kromě toho, že poddanské obce čelili rabování a násilí přesouvajících se vojenských jednotek, odváděli dávky na zásobování vojska, bylo i mnoho mužů z naší obce naverbováno do řad císařského vojska. Do roku 1800 sloužilo v armádě pět mužů a to 3 z č.p. 11 pod jménem Kozák a dva z č.p. 15 jména Waraus. V roce 1801 narukoval do armády z č.p. 41 pan Křivanec a v roce 1810 je již uváděn jako kanonýr. Do války třetí koalice byl povolán v roce 1805 čtvrtý syn pana Kozáka z čísla 11 a v roce 1807 třetí syn pana Warause z čísla 15. Nejsmutnější verbování proběhlo v naší obci, stejně jako ve všech okolních obcích, při mobilizaci do války 5. koalice v roce 1809. Toho roku narukovalo celkem 29 mužů z naší vesnice. Když uvážíme, že obec čítala v padesáti popisných číslech 298 obyvatel včetně žen, dětí a starců, osm mužů sloužilo v armádě již před rokem 1809 a dalších 29 mužů v produktivním věku nyní opustilo své rodiny a svojí práci, byla to velice citelná ztráta. V tomto nešťastném roce odešli do bojů proti napoleonským vojskům tito muži: z č.1 Klecán 1 syn, z č. 4 Kozák 2 synové, z č. 5 Švec otec rodiny (narukoval 1808), z č. 6 Jeništa otec mladé rodiny a jeho bratr, z č. 7 Rach otec rodiny, z č. 9 Rach 1 muž, z č. 12 Štěrba 1 muž, z č. 14 3 synové obecního pastýře pana Vokroje, z č. 21 Šleis 1 muž, z č. 22 Křivanec 1 muž, z č. 24 Křišťan 1 muž, z č. 28 Nový 1 muž, z č. 29 Zuklín 1 muž, z č. 33 Mára 2 muži, z č. 35 Švehla 1 muž, z č. 36 Wotava 1 muž, z č. 37 Kuchta 2 muži, z č. 41 Křivanec 2 muži, z č. 42 Hrubec 2 muži, z č. 48 Klecán 2 muži. Protože války stále neustávají a v obci dospívají do věku dvaceti let další chlapci, vrchnost na ně nezapomíná. A tak od roku 1812 do roku 1814 rukují do bojů války šesté koalice další muži. Byli jimi z č. 37 Kuchta v r. 1813 dva synové, z č. 40 Mára v r. 1815 1 syn, z č. 44 Křišťan 1 syn v r. 1813 a 1 syn v r. 1814, z č. 46 Farek 1 syn v r. 1813 a z č. 47 Waraus 1 syn v r. 1812. Bylo tedy odvedeno dalších sedm mužů na prahu dospělosti. Čtyřiačtyřicet doubravických mužů tak bojovalo v bitvách u Ulmu, u Slavkova, u Znojma, u Chlumce, u Lipska a mnoha dalších. Ne všem bylo dopřáno vrátit se domů.

Tito muži tak doplnili armádu 576 000 vojáků rakouského vojska, které bojovalo proti francouzským armádám a jejich spojencům. Celkem na straně Rakouska a jeho spojenců bylo mobilizováno 4.944.000 vojáků, z nichž téměř dva miliony zahynulo. Na straně Francouzů a jeho spojenců bojovalo 3.695.000 vojáků a v bojích zahynulo okolo 1.500.000 vojáků.

„*Soupisu poddaných na panství Strakonickém*“ z roku 1800 nám dnes podává podrobný přehled o velikosti obce Doubravice a počtu jejích obyvatel :

Hospodář	Věk	Počet dalších obyvatel
Č. 1 - Bartholomhej (Lorenz) KleczanBartoloměj Klecán	(59)	+13
Č. 2 - Joseph Kleczan Josef Klecán	(36)	+5
Č. 3 - Joseph Warous Josef Varous	(38)	+4
Č. 4 - Wenzel Kozak Václav Kozák	(49)	+5
Č. 5 - Thomas Schwecz Tomáš Švec	(58)	+2
Č. 6 - Katharina Jenisstin Kateřina Jenišťová	(48)	+4
Č. 7 - Wenzel Rach Václav Rach	(47)	+3
Č. 8 - Joseph Konopnik Josef Konopník	(+)	+5
Č. 9 - Martin Krejca Martin Krejča	(79)	+4
Č. 10 - Joseph Jenišťasta Josef Jenišťasta	(31)	+3
Č. 11 - Joseph Kozak Josef Kozák	(54)	+7
Č. 12 - Joseph Basšta Josef Bašta	(54)	+3
Č. 13 - Johan Kozak Jan Kozák	(48)	+1
Č. 14 - obecní pastouška		
Karel Bratka Karel Bratka	(45)	+2
Martin Wokroy – pastýř Martin Wokroj	(49)	+5
Č. 15 - Barbora Petranin Barbora Petráňová	(74)	+6
Č. 16 - Joseph Křižanetec Josef Křivanec	(56)	+2

Č. 17 - Joseph Petrann Josef Petrán	(32)	+5
Č. 18 - Mattes Jenissta Mates Jenišťasta	(40)	+7
Č. 19 - Franz Křiz František Kříž	(30)	+5
Č. 20 - Stephan Petrowetz Štefan Petrovec	(+)	+4
Č. 21 - Mathias Schleisz Matyáš Šlajs	(58)	+6
Č. 22 - Lorenz Bassta Lorenc Bašta	(47)	+3
Č. 23 - Franz Kowarnik František Kovárník	(64)	+7
Č. 24 - Veronika Křizstianin Veronika Křišťanová	(63)	+10
Č. 25 - Franz Kozak František Kozák	(82)	+3
Č. 26 - Franz Bassta František Bašta	(35)	+5
Č. 27 - Mattes Warous Mates Varous	(56)	+5
Č. 28 - Adalbert Waraus Albert Varous	(53)	+5
Č. 29 - Franz Zuklin František Zuklín	(37)	+7
Č. 30 - Wenzel Farek Václav Farek	(48)	+3
Č. 31 - Johan Waraus Jan Varous	(62)	+8
Č. 32 - Johan Walter Jan Valtr	(55)	+2
Č. 33 - Mattes Wawra Mates Vávra	(52)	+7
Č. 34 - Johan Farek Jan Farek	(+)	+6
Č. 35 - Mariana Schwehlik Mariana Švehlíková	(46)	+2
Č. 36 - Franz Wotawa František Votava	(57)	+4
Č. 37 - Joseph Farek (před Kuchta) Josef Farek	(31)	+10
Č. 38 - Franz Farek František Farek	(41)	+2
Č. 39 - Ludmilla Kozakkin Ludmila Kozáková	(63)	+13
Č. 40 - Wenzel Mara Václav Mára	(65)	+1
Č. 41 - Adalbert Křižanetec Albert Křivanec	(50)	+10
Č. 42 - Johan Hrubec Jan Hrubec	(51)	+18
Č. 43 - Mattes Czerny Mates Černý	(38)	+3
Č. 44 - Wenzel Křišťan Václav Křišťan	(36)	+3
Č. 45 - Thomas Kuchta Tomáš Kuchta	(55)	+6
Č. 46 - Jakob Farek Jakub Farek	(43)	+7
Č. 47 - Martin Waraus Martin Varous	(44)	+3
Č. 48 - Mattes Kletzan Mates Klecán	(46)	+4
Č. 49 - Adalbert Farek Albert Farek	(45)	+1

Pozn.: (+) = podle zemřelého

Při prvním oficiálním sčítání obyvatel v roce 1869 žilo v obci Doubravice 383 lidí. O sto roků později, v roce 1970, ale v obci žilo již jen 260 obyvatel.

Připravil František Zuklín, starosta obce

Vážení přátelé, kamarádi a spoluobčané,

7. 11. 2015 nás postihla bolestivá ztráta milovaného člověka (manžela, tatínka a kamaráda) Luboše Lisa. Ráda bych Vám všem touto cestou poděkovala za velkou pomoc, podporu a pochopení v době, která je pro mne obtížná a bolestivá. V mé těžké chvíli jsem měla pocit, že na to vše zlé nejsem opravdu sama.

Ještě jednou Vám moc děkuji Hana Lisová

*Milé ženy, milí přátelé, milé děti,
srdečně Vás zveme
na oslavu*

Mezinárodního dne žen

*v sobotu 11. března 2016 od 17,00 hod.
Hajany. Občerstvení zajištěno!*

SDH HAJANY & OBEC HAJANY
pořádají
v sobotu 6. února 2016

MASOPUSTNÍ MAŠKARNÍ PRŮVOD
obcí Hajany

Sraz masek ve 14,00 hod
na Zbirohu před „Bartůšků“
☺

SDH Hajany
Vás srdečně zve
na
Hasičský ples

Kde: sál OÚ Hajany
Kdy: 27. února 2016 od 20,00 hod

Hudba Radek Šimsa
Bohatá tombola

Rozsvěcování vánočního stroměčku

První adventní neděli, tj. 29. listopadu v 17 hodin jsme se sešli u Obecního úřadu v Hajanech u příležitosti rozsvícení vánočního stromu. Tuto tradici započala před několika lety v naší obci paní Zdeňka Bartušková a od té doby patří k významným společenským akcím v naší obci.

Jako první všechny přítomné přivítala paní Zdeňka Jestřábová a poté předala slovo starostovi obce panu Miroslavu Bláhovi. Ten ve svém projevu shrnul letošní rok, poděkoval bývalé paní starostce za vedení obce i všem spoluobčanům za pomoc při zvelebování Hajan a v závěru zmínil vzpomínku na pana Luboše Lise, který nás v listopadu náhle navždy opustil.

Pak už dostaly slovo děti, se kterými pan Petr Štěpán krásně nacvičil tradiční české koledy. Vystoupení se konalo před naším novým ručně malovaným betlémem, který sklídil od místních velkých obdivů.

V závěru si malí i velcí rozebrali připravené dárky, občerstvili se připravenými pochutinami a za poslechu tradičních vánočních písní se rozcházeli do svých příbytků.

Advent je období očekávání, bilancování, zamyšlení a smíření. A o tom bylo i naše setkání!

Výlov hajanského rybníčka

V sobotu 12. prosince se v naší obci svépomocí lovil hajanský rybník. Roli porybného převzal pan Václav Vaněček, který měl na starosti vypouštění vody z rybníka. Na výlovu se podíleli především hajanští dobrovolníci, kteří zajistili i malé občerstvení. Úlovek byl slušný, převážná část se prodala přítomným zájemcům a některé kousky si za odměnu přičinliví „rybáři“ připravili večer v místní klubovně.

Peklo v Hajanech

V pátek 4. prosince nastalo v Hajanech pravé a nefalšované „Peklo“. Se soumrakem k nám přišel sám Lucifer se svou ženou, čertici Hašteřicí a svými dvěma pomocníky. Zabydli se na našem obecním úřadu. Děti, které si přišly pro nadílku, byly lapeny čerty dveřníky, kteří je předali Luciferovi. Tam se musely podrobit výslechu a dobrovolně přiznat své hříchy. Ale není peklo bez nebe a nebylo tomu jinak i u nás. V nebi na polepšené hříšníky čekal Mikuláš s andělky a za básničku nebo písničku dostaly všechny dětičky balíček s dobrotami.

Co se u nás v poslední době událo?

V prosinci 2015 do každé chalupy přišel Mikuláš s andělem a čerty, v čase adventu jsme si zazpívali vánoční koledy v kapli sv. Floriána, popřáli si pohodové svátky u rozsvíceného vánočního stromku, oslavili silvestra v klubu SDH.

V sobotu 9. ledna 2016 se konala výroční valná hromada SDH Hornosín.

Informace z OÚ Hornosín

Koncem roku byla podána žádost o dotaci prostřednictvím Programu obnovy venkova Jihočeského kraje na rok 2016 na nákup vybavení do společenských prostor v obci.

Zastupitelé obce na svém zasedání schválili podání žádosti z dotačního programu Jihočeského kraje „Podpora výstavby a modernizace autobusových zastávek a jejich vybavení“ na úpravu autobusové zastávky v obci.

Společenská rubrika

V únoru oslaví 83 let pan František Drnek a paní Antonie Hrdinová, paní Věra Vonášková 61 let. V březnu oslaví 70 let pan Karel Červenka, 65 let pan Bohumil Šimůnek a paní Ludmila Vrbská, 68 let pan Josef Vrbský. Oslavencům přejeme do dalších let pevné zdraví a spokojené chvíle v kruhu rodinném.

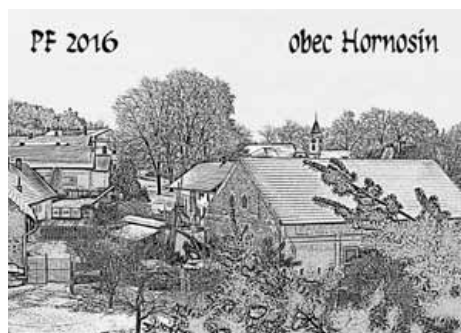
Pozvánky na akce – srdečně Vás zveme:

Sobota 20. 2. 2016 - Hornosínské maškary

Sobota 12. 3. 2016 - oslava MDŽ

Sobota 30. 4. 2016 - pálení čarodějnic

Sobota 7. 5. 2016 - pouťová zábava

Dovolte mi, abych všem, nejen obyvatelům obce, popřál do nového roku pevné zdraví, spokojenost, hodně pracovních úspěchů a spousty klidných chvil v rodinném kruhu.

František Vrbský,
starosta obce
Foto Václav Machovec

Strašidelný les

Večer 7. 11. byl pro chlumské děti i jejich rodiče zábavný. Hned v začátku večera si děti u Obecního úřadu rozsvítily lampiónky a v jejich světle došly na louku pod chlumský kopec Horu. Tam na ně čekal ohníček, na kterém si opekly špekáčky. Opečené buřty daly dětem sílu na cestu lesem, kterou měly po setmění absolvovat.

Menší děti v doprovodu rodičů za úplné tmy vešly do temného lesa, kde na ně čekala hrůzná chlumská strašidla. Starší děti odvážně vyrazily

bez doprovodu rodičů. Strašidla mezi dětmi rozdíl nedělala a strašila malé i velké. Medaile za statečnost, které děti na závěr večera dostaly, hlavně těm mladším pomohly v klidu domova spokojeně usnout.

Advent v Chlumu

Bez sněhu, v poněkud teplém a větrném počasí proběhlo letošní adventní rozsvícení vánočních stromčků v naší obci dne 29. 11. Koledy

nám i letos přijel zazpívat a zahrát sbor BEDRS z Bělčic. Chlumské děti pod vedením paní učitelky Fousové přednesly básničky s vánočním tématem a zazpívaly koledy. Pro přihlížející bylo připraveno občerstvení v podobě punče, svařeného vína i čaje a také pečené dobroty od maminek. Na závěr děti dostaly adventní kalendáře.

Mikuláš přišel za chlumskými dětmi 6. 12.

V sále chlumského kulturního domu se strhlo pravé peklo. Skupinka sedmi čertů, kteří se v jednu chvíli zde sešli, udělala z tohoto klidného tanečního sálu pekelnou sluj. Většina dětí se čertů nebála, ale byly i takové, které se raději ukryly do náručí svých rodičů. Pokud čerti zrovna nestrášili, hráli s dětmi různé hry. Na závěr odpoledne přišel Mikuláš s andělem a za pomoci čertů rozdál dětem drobné dárky.

Výroční valná hromada SDH Chlum

Valná hromada se konala 19. 12. Po projevu starosty SDH Milana Hanzlíka ml. a několika dalších projevech, dal starosta SDH hlasovat o přijetí dvou nových členů hasičského sboru, Jana Staňka a Martina Doubka. Rozhodnutím

valné hromady byli oba pánové přijati. Po ukončení oficialit si přítomní pochutnali na guláši, který pro tuto příležitost uvařila paní Iveta Grešáková.

Přejeme Vám všem, i když opožděně, šťastný a veselý a hlavně klidný rok 2016.

Miluše Kordulová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

Nedělejte to, co dělají všichni, ale jen to, co chcete vy sami! (R. Prokopjuk)

Chtěla bych Vám ještě jednou popřát lásku v srdci, zdraví v těle a štěstí ve všem Vašem letošním konání. A nyní Vám přinášíme pravidelné informace, kterým se každoročně nemůžeme vyhnout a to jsou poplatky pro rok 2016 za odvoz KO a ze psů.

Známky na popelnice za rok 2015 budou platné do 31. 3. 2015. Do tohoto termínu je třeba zaplatit místní poplatek za odvoz komunálního odpadu na rok 2016 a přitom si vyzvednout platnou známku na rok 2016. Po termínu 31. 3. 2016 již svozová firma nikomu nevyveze odpadovou nádobu se starou známkou. Momentálně v našich obcích probíhá zimní týdenní svoz komunálního odpadu každé pondělí.

Výše poplatků za odpad zůstává i pro rok 2016 stejná jako v loňském roce:

Osoby s trvalým pobytem	350,- Kč/osoba/rok
Děti s trvalým pobytem	175,- Kč/dítě do 6ti let/rok
Vlastník rekreační nemovitosti	500,- Kč/nemovitost/rok
Poplatek za psa zůstává také stejný	100,- Kč

Poplatky je možné platit hotově na obecním úřadě v době úředních hodin, případně bezhotovostně na účet obce č. 8422291/ 0100. Pro případ bezhotovostní úhrady se na obecním úřadě v Kadově domluvíte na Vašem variabilním symbolu, aby nebyly problémy s identifikací Vaší platby. Komunikovat můžete i prostřednictvím mailové adresy: oukadov@tiscali.cz.

Úřední hodiny obecního úřadu v Kadově:

Pondělí	7.00 - 12.00	12.30 - 14.00
Středa	7.00 - 12.00	12.30 - 14.00
Čtvrtek	---	16.00 - 18.00
Pátek	7.00 - 12.00	

V naléhavých případech je možné domluvit se i na jiné hodině telefonicky na tel.: 383 491 019 nebo mob: 724 181 049

Včas nezaplacené poplatky může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek základní výše poplatku.

Obecní úřad nemá povinnost zasílat složenky na úhradu poplatků!

O čem víme, že se chystá?

- Sobota 13. 2. Dětský maškarní ples od 14,00 v bývalé škole v Kadově
- Sobota 19. 3. Hasičský ples ve Vrbně
- Neděle 27. 3. Velikonoční pinčes v bývalé škole v Kadově
- Sobota 2. 4. Jarní tancovačka ve Lnářském Málkově

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich [www stránkách](http://www.kadov.net)

Novoroční pochod

Jemný sněhový poprašek se sychravým počasím nás přivítal v prvního dne roku 2016. My jsme již IX. ročník našeho tradičního novoročního pochodu po čertových kamenech odstartovali ve 13,30 hodin od viklanu. I přes nepřízeň osudu – ve škole došla voda a chvíli nešla ani elektřina – jsme dokázali vodu dovézt, elektřinu nahodit a připravit svařáček, punč

dědečků, několika pejsků a koně. Pravda, zvířátka do klubovny nedorazila, ale počítat je, samozřejmě, musíme. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili, a všem, kteří pomohli s organizací akce a dodali „proviant“.

Text: vt.

Foto: Lucie Kočovská

Silvestrovský pinčes

Od 9,00 hodin se začali scházet účastníci Silvestrovského pinčesu v Kadově. Počet zúčastněných byl 16. Vítězem se stal „Máza“, druhý byl „Navry“, třetí pan Milan Přech a čtvrtý pan Zdeněk Maršík... Každý si odnesl pěknou

cenu, pochutnal si na ovaru a dopřál si sportovní zážitek... Chtěla bych poděkovat panu Pavlu Tomanovi z Pole za organizaci této sportovní akce.

Text: vt.

Foto: Marcela Neumannová

Tříkrálová sbírka v Kadově

O víkendu 2. – 3. ledna 2016 proběhla v našich obcích Lnářském Málkově, Poli, Kadově, Vrbně a Mračově Tříkrálová sbírka Oblastní

charity Strakonice, která již mnohým z nás podala pomocnou ruku. Sbírkou vedla paní Lenka Fořtová ze Lnářského Málkova a koledníci byli Kačenka Fořtová ze Lnářského Málkova a Šárka a Románek Červených z Kadova. I přes nepří-

znivé počasí byli všichni stateční a prozpívali se obcemi, za což jim patří náš veliký dík. Výši vybrané částky v této chvíli neznám, proto Vám ji sdělím v příštím čísle SOBáčku.

Text a foto: vt

Silvestrovský ohňostroj v Poli se konal od 17,00 hodin pod taktovkou SDH Pole za podpory hospody „na statku“ v Poli naproti zámku na hrázi požárních nádrží. Vše se dobře povedlo: organizace 4 minutového ohňostroj za cca 4 500,- Kč, účast, pohoštění i dobrá nálada a za to patří dík pořádajícím.

Děkují ze srdce všem, kteří neúnavně organizují akce v našich obcích pro své spoluobčany, aby se nám tu hezky žilo, nesmírně si toho vážím a vím, že to není jednoduché.

Vladimíra Tomanová, starostka

Co se událo v Poli

Dne 21. 11. se uskutečnil výlov Sázký na návsi v Poli. O výlov se postarali místní hasiči a pomáhaly i děti. Kaprů bylo dost a byly i k prodeji. Jako občerstvení byly ryby na pórku a po cikánsku. Akce se velice povedla.

V Poli se 31. 12. 2015 uskutečnil jako každý rok Silvestrovský ohňostroj. Začátek byl v 17

hodin před Hospodou v Poli. Účast byla velká. Prskavky, dětské šampaňo, nealkoholický grog a grog byly zajištěny. Jako sponzorům děkujeme Obecnímu úřadu v Kadově a obyvatelům v Poli.

Text a foto:

Martina Čadová

Podávalo se dětské šampaňo

Zabíjačka patří k zimním tradicím i v Poli

Výlov Rybníčka v Poli 24.10.2015

Výlov Vlasatky v Poli 31. 10.

Vrbno v roce 2015

Chtěl bych se ohlédnout za akcemi a děním v malebné vesničce – ve Vrbně. Dobrovolní hasiči v čele s velitelem Igorem uspořádali již 10. ročník hasičského bálu, který se povedl. Už se těšíme na 11. ročník, už je ve velké přípravě. V měsíci říjnu jsme jeli do sklípku v Pasohlávkách,

kde nám hrála cimbálová muzika, byla ochutnávka vín, no prostě zájezd na Moravu, jak má být.

V hospůdce u Kiliánů, se jako každým rokem uskutečnila akce Svatomartinská husa, kterou uspořádali společně s panem Ing. Václavem Malovickým. Večer byl plný her a odměn a také nechyběla ochutnávka Svatomartinských vín. A nejen jich.

Senior klub ve Vrbně uspořádal zábavný večer

s dechovou kapelou Babouci, sál byl plný a všichni si s kapelou zazpívali a i zatancovali.

No a poslední měsíc byl plný akcí, chodili čerti, každou neděli byl ADVENT u stroměčku s koledou, svařeným vínem a také bylo něco k snědku jako bramboráky, řízky, klobásy, ryby atd. O vše se postarali Vrbenští hasiči. U Trhlíků se pekla vánočka před Štědrým večerem. Kdo měl zájem, přinesl si těsto, upletl vánočku a ta se hned šoupla do pece.

No a tak jsme si to užili ...

Foto, text: Miloš Holý

Adventní čas v Kocelovicích

Aniž by tomu počasí koncem listopadu a začátkem prosince napovídalo, přišel adventní čas a s ním i těšení se na vánoční svátky. 5. prosince i k nám do Kocelovic zavítal svatý Mikuláš, který s sebou měl dva anděly a tři čerty. Nebylo jisté, zda někdo neskončí v pekle a místo rozbalování dárků pod stroměčkem nebude muset přikládat dříví a udržovat peklý oheň. Mikulášská družina k nám dorazila se setměním a obcházela všechny, kteří nechali svá vrátka odemčená. V průběhu večera se zjistilo, že v Kocelovicích nikdo nezlobil tolik, aby musel s čerty na peklý výlet. A pokud se přeci jen v mikulášské knize hříchů našel někdo, kdo přes rok malinko zazlobil, za básničku či písničku dostal šanci k nápravě. Andělé pak dětem darovali balíček s adventním kalendářem, díky kterému vyprchal z jejich očí strach, a pak jej vystřídala radost. Pro ostatní byl připravený též kalendář a upomínková kartička. Když Mikuláš ukončil v Kocelovicích svou návštěvu, přislíbil, že pokud vše dobře dopadne a nerozpadne se mu jeho družina, navštíví nás i v roce 2016. Od toho času zbývalo do Vánoc jen pár dní, děti počítaly, kolikrát se ještě vyspí, než přijde Ježíšek a přinese jim nějaké dárečky. Všichni uklízeli své domovy, začalo se péct cukroví, zkrátka vánoční přípravy „jely“ v plném proudu. Až jsme se všichni přiblížili do Štědrého dne, kdy v odpoledních hodinách bylo připraveno tradiční zpívání koled u vánočního stromu vedle místní hospůdky. Zde se opět sešlo velké množství lidí, někteří byli vyzbrojeni i prskavkami. I díky tomu jsme navodili tu správnou vánoční atmosféru a vnesli do sebe kouzlo tohoto magického dne. Rovněž nechybělo drobné občerstvení v podobě svařeného vína a teplého čaje, které pro všechny připravil provozovatel kocelovické hospůdky. Když se

odzpívaly koledy, všichni si popřáli hezké svátky a hlavně pevné zdraví v novém v roce. Poté se lidé rozešli do svých domovů ke štědrovečerní tabuli. Mezi svátky, přesněji 29. prosince, místní hostinský uspořádal v sále nad místní hospůdkou vánoční turnaj dvojic ve stolním tenisu pro všechny sportovce i nesportovce. Kdo s kým bude hrát, se losovalo až na místě. Pro všechny bylo připraveno i něco k snědku v podobě zabijačkové polévky a ovaru. Samozřejmě nechyběl ani zlatavý mok, který si tento druh jídla vyloženě žádá. Celý turnaj byl zakončený večerní diskotékou. Poslední den v roce každý oslavil po svém. Někteří u televizních obrazovek, jiní zase v sále při silvestrovské zábavě. Na Nový rok se opět někteří vydali na tradiční pochod na Třemšín.

Jelikož další číslo Sobáčku vychází až v březnu, rád bych Vás všechny tímto pozval na hasičský ples, který se u nás bude konat dne 13. února.

Martin Lukáš

Přehled počasí za listopad a prosinec 2015 v Kocelovicích a nejbližším okolí

Poslední podzimní měsíc listopad 2015 byl mimořádně teplý. S průměrnou měsíční teplotou $+6.2^{\circ}\text{C}$ byl o 3.6°C nad normálem let 1976-2015 a byl zároveň nejteplejším listopadem od roku 1975, kdy bylo zahájeno na stanici měření. Nejvyšší teplota byla naměřena 5. 11. a to 16.8°C , nejnižší -5.3°C dne 25. Listopadu. Těsně nad zemí pak bylo naměřeno -7.4°C . Od 4. do 20. 11. denní maxima byla přes 10°C . Pak se na několik dnů mírně ochladilo, ale v závěru měsíce se začalo opět oteplovat. Srážkově byl listopad po dlouhém období sucha výrazně nadnormální (napršelo 79.1 mm srážek, normál je 38.4 mm) a stal se nejsrážkovějším listopadem od zahájení měření a nejsrážkovějším měsícem roku 2015. Nejvíce srážek spadlo 19. 11. a to 19.3 mm. V chladnějším období po 20. listopadu se objevil i sníh, napadlo ho max. do 2 cm. Sluneční svit v listopadu 2015 byl též nadnormální (slunce svítilo 79.5 hodin, normál je 50.7 hodin). Sluneční svit byl tak vysoký proto, že se téměř nevyskytovaly inverzní mlhové situace, nejvíce slunce svítilo 1. 11. a to 9.4 hodin.

Prosinec byl kopií listopadu, pouze srážky byly opět podnormální. Průměrná prosincová teplota byla $+4.4^{\circ}\text{C}$ a byla o celých pět stupňů nad normálem, který je -0.6°C . I letošní prosinec je nejteplejší od začátku měření v roce 1975. Nejvyšší teplota v prosinci byla naměřena 26. a to 12.3°C , nejnižší pak 31. prosince a to -6.5°C . Řada dnů měla opět nejvyšší teplotu přes 10°C , zvláště teplo bylo na Vánoce. V samém závěru měsíce se sice výrazně ochladilo, ale na průměrnou teplotu to již zásadní vliv nemělo. Srážkově byl prosinec podnormální (úhrn srážek 25.2 mm, normál je 36.2 mm). Nejvyšší srážky byly 1. a to 10.4 mm, sníh se objevil až na Silvestra večer, jinak téměř vůbec nesněžilo. Bylo 18 dnů s mlhou. Sluneční svit v prosinci byl 71.1 hodin, normál je 44.9 hodin, i zde tedy byl prosinec 2015 výrazně nadnormální a je v pořadí na 4. místě od roku 1975. (Nejvíce v roce 1993 88.6 hodin.) Nejvíce slunce svítilo 6. a to 7.9 hodin, ale i jinak byla řada slunečních dnů.

Závěrem bilance roku 2015: Průměrná teplota $+9.5^{\circ}\text{C}$, srážky 448.1 mm (deficit k 31.12 je 141.5 mm), sluneční svit 1823,8 hodin. Tyto hodnoty byly dříve měřeny pouze na jižním Slovensku. K porovnání normály 1976-2015: Teplota 7.8°C , srážky 589.6 mm, sluneční svit 1720.6 hodin.

Vladimír Kovář,

meteorologická stanice Kocelovice, 2. 1. 2016

Posvícení

V neděli odpoledne o posvícení bylo v naší vesničce veselo. Od roku 2010 ženy a mladší děvčata za doprovodu harmoniky a bubínku, se zastaví v každém domě, zahrají a zazpívají. Všude nás dobře pohostí.

Děkujeme za hudební doprovod. Je dobře udržovat tradice, aspoň máme veselo.

Marie Kovářová

Advent v Lažánkách

I v naší vesničce 5. prosince chodil Mikuláš s Andělem a tři čerti. Děti nejdříve dělaly hrdiny, ale pak i z některého domu byl slyšet i pláč. Někoho vzaly čerti i do pytle. Všichni říkali básničky, potom dostaly sladkou odměnu. Bylo veselo.

O postavení stromku se postarali Jiří Třeštík a Pepa Kovář, s výzdobou jim pomáhal Pepa Sedláček. V neděli 6. prosince se sešlo hodně maminek s dětmi, všichni si vytvořili krásný svícny, prodávaly se krásně nazdobené perníčky. Pak nám celé odpoledne vyhrávaly koledy, večer bylo rozsvícení, podával se horký svařák. Sešlo se docela dost lidí. Děti si odpoledne vytvořily svíčky, vedle stromku byl udělán kruh, vprostřed hořela svíce, kam muselo dojít každé z dětí zapálit si svůj svícen a při cestě si jej vyměnily za krásnou hvězdičku. Bylo to úžasné, i když ve tmě to bylo docela náročné rozsvítit celý kruh.

Text a foto: Marie Kovářová

Novoroční výstup na Třemšín

Na Nový rok jsme měli sraz na návsi, pak jsme odjeli na start novoročního výstupu na Třemšín. Jižní Brdy 827 m.n.m., škoda, že byla mlha. Přesto to byl fajn den.

Text a foto Marie Kovářová

Děti si vyrobily skleněné figurky

V naší vesničce si děti vyhraji venku nebo chodí k paní Hálové, která je učí práci se sklem. Děti vytváří různé skleněné figurky, které si druhý den odnesou

domů. Sklo se musí nahřívat, současně neustále otáčet, přidávat a vytahovat, až vznikne figurka. Určitě patří velké poděkování paní Hálové, dělá to ve svém volném čase. Děti: „Této, děkuje-me.“

Text a foto: Marie Kovářová

Nádržka v Lažánkách

V loňském roce začala oprava hasičské nádržky, letos bude pokračovat. Buduje se příjezdová cesta, hlavně se odbahňuje, upravuje terén.

Marie Kovářová

Malá, ale naše

Naše knihovna. Od roku 2013 se každou neděli půjčují knihy v obecní knihovně. Velmi dobře jí vede paní Jarka Štěrbová. Do knihovny chodí převážně starší, ale i děti si najdou cestu. Proto Jarce patří poděkování.

Autor a foto zaslala Marie Kovářová

Vzpomínky na dětství

Ve Lnářské Tvrzi připravujeme na rok 2016 výstavu hraček, abychom si všichni mohli zavzpomínat, potěšit se pohledem na stejnou nebo podobnou hračku, se kterou jsme si hráli my, naši rodiče nebo dokonce prarodiče. Prosím Vás, milí čtenáři, zajděte na půdu nebo do sklepa, najděte své poklady (nevadí, když jejich stav nebude zcela dokonalý). Prosím o jejich zapůjčení na období od května do září 2016. Jistě budete rádi, když si s Vámi zavzpomínají Vaši blízcí nebo návštěvníci naší výstavy. Exponáty budou uloženy ve vitrínách nebo zabezpečeny proti poničení nebo případnému zcizení.

Kromě klasických panenek, autíček, stavebnic atd. máme zájem i o šlapací auta, houpačky apod. Ozvěte se prosím telefonicky: 380 423 313 nebo mailem: knihovna-lnare@email.cz nebo osobně. Na způsobu předání se domluvíme.

Děkuji, Helena Hrubešová

Svatební obřady na Zámku Lnáře 2016

Volné svatební termíny:

19.3. – 26.3. – 16.4. – 28.5. – 11.6. – 24.6.
25.6. – 9.7. – 30.7. – 6.8. – 27.8. – 10.9.

Více informací na:

www.lnare.cz/zamek, www.zameklnare.eu
tel. 604 401 432 (Miroslav Uriánek)

Správa Zámku Lnáře

Adventní čas v Mateřské škole Lnáře

Adventní čas jsme zahájili v sobotu 28. listopadu 2015, kdy se naše děti zúčastnily zvonkového průvodu od Tvrze k Zámeckému rybníku. Tam vystoupily společně s dětmi ze základní školy s pásmem koled při příležitosti rozsvícení vánočního stromku. Svoji milou účastí přispěly k umocnění této slavnostní chvíle.

Pak nás 30. listopadu opět navštívilo Divadélko Kašpárek a představilo dětem pohádku Vánoční příběh. A to již ve školce začínaly předvánoční přípravy. Děti za pomoci p. učitelky vytvořily mikulášskou a vánoční výzdobu, vánoční ozdoby a přáníčka. Při hrátkách s hlínou vytvořily andělky jako dárek pro své nejbližší.

V pátek, 4. prosince, mezi nás opět po roce zavítal Mikuláš s andělem a čerty. Vše probíhalo tak jak se patří, hodné děti byly pochváleny, ty trochu zlobivé malinko pokárány, ale pro všechny měl Mikuláš přichystané dárečky. V naší školce se mu líbilo, pokaždé rád chodí za hodnými dětmi. Kromě dárečků od Mikuláše dostaly děti perníčky s čokoládkou od p. Vrátné. Ta také napekla perníčky na vánoční stromeček. Moc děkujeme a na Mikuláše se budeme těšit zase za rok. Slíbil, že určitě přijde.

8. prosince jsme nahystali pro děti vánoční nadílku u stromčeku. Ten byl letos veliký a překrásný. Zajistil ho pro nás i s novým stojanem pan Voříšek, kterému tímto děkujeme. Udělal dětem velikou radost. A dětské oči jen zářily, když pod stromčkem našly dárky. Vždyť Ježíšek jim splnil jejich přání. Pro holčičky nový kočárek a nádobíčko, pro chlapce různé stavebnice a dinosaury, dále knížky, didaktické hry a další. I v tomto roce děkujeme za sponzorství těmto společnostem: Ing. Josef Honz ml. – Projektce pozemkových úprav, Rybářství Lnáře a Agro Blatná. Moc si jejich finančních darů vážíme. Děkujeme též zřizovateli, který se podílel na bezproblémovém chodu mateřské školy a též přispěl na vánoční nadílku.

9. prosince jsme si vánoční čas zpestřili Kouzelnickým představením, které jsme zhlédli společně se žáky ZŠ Lnáře.

A 10. prosince nadešel den, na který se všechny děti moc těšily. Přichystali jsme pro rodiče, babičky i dědečky vánoční besídku. Děti vystoupily s pásmem vánočních písní a koled, přednesly básně a vystoupení zakončily dramatizací scénky pod názvem Vánoční přání. Děti byly úžasné, besídka se vydařila a všichni prožívali krásný pocit. Pak následovalo posezení rodičů u stromčku s pohoštěním. Děkujeme všem maminkám, které přinesly vánoční cukroví a tím dotvořily tu pravou vánoční atmosféru. Celá třída voněla a cukroví moc chutnalo. Odpoledne se vydařilo a všichni si odnášeli domů krásné zážitky.

Tak jako v minulých letech, i letos jsme uspořádali ve dnech 15. – 18. prosince prodejní vánoční výstavu v prostorách ZŠ Lnáře. Všem návštěvníkům se líbila a byla úspěšná.

A závěrem mi dovolu, abychom také my, zaměstnanci a děti z Mateřské školy Lnáře, Vám popřáli úspěšný rok 2016, pevně zdraví, štěstí a spokojenost.

Alena Mašková, MŠ Lnáře

Trocha historie – nikoho nezabije

dnes o „Válce světové“ (III.) - rok 1916

(citace ze zahorčické kroniky)

„Rok 2016 přinesl Zahorčicům samé „enky“. Byly zavedeny chleбенky, cukřenky, kávenky, tučenky a.j. Zahorčický občan směl podle vládního nařízení sníst pouze 1 kg 47 dkg týdně chleba nebo spotřebovat 1 kg 5 dkg mouky týdně ostatní všechno mělo se prodati za maximální cenu valečnickému obilnímu ustavu. Mliti se smělo pouze na mléci výkazy vše bylo zabaveno. Málem že překračovateli zákona nehroženo šibeníci. Byla to svízelná doba. O dávce byrokracií Rakouskou našemu lidu povolené nemohl být někdo živ a těm uchrániti pro sebe a svoji rodinu potřebné množství obilí stálo námahy, práce a strachu že těžko uvěřiti těm kdo toho nezažili. Co tu bylo před každou rekvisicí tahání pytlů z jedné skrýše do druhé a obyčejně za noci neboť v této době nevěřil již nikdo ani domácím. Na základě smutných zkušeností jeden druhému nevěřil a věřil „udavače a zavistníka“. Než uviděl mouku z obilí na černo do mlýna vezeného, skorem aby každý strachem sešedivěl. Cukřenky zněly zprvu pro osobu na měsíc 1 ½ kg a později pouze 1 kg bramborů 1 ½ kg na hlavu, na sadbu 25 q na 1 ha a na kus vepřového dobytka 3 q. Kávy na 8 týdnů ¼ kg.

V roce 2016 zaveden „letní čas“. Vynález to epochální jímž se v soukromém životě nikdo v Zahorčicích neřídil. Dne 30 dubna o 11 hodině večerní postrčeny byly ručičky hodin na 12 hodinu a tak zůstaly až do konce září. Tímto způsobem bylo poledne o hodinu dřív.

Sbírkou a rekvisicí se proti minulým letům přirostly a zvýšily nadměrně. Sbírali se tu kopřivy cín olovo vlna guma látky.

V druhé polovině r 1916 stíhal jeden zákaz druhý. Petrolej nebyl v létě prodáván, 2 září nařízeny tři bezmasé dny a sice pondělí, středa a pátek, 2 září omezen prodej piva nejvýš 1 litr denně pro osobu, brambory nesmí se prodávati, uhlí jen na výmlat zakázáno porážeti telata, osvětlovati hroby o dušičkách. Má se péci ovesný chléb, zvěř se rekviruje pouze pro Vídeň. Stříbrné a niklové peníze byly staženy, zlato nebylo viděti od počátku války, peníze raženy pouze papírové a železné. Drobných peněz nebylo a lid trhal tu peníze papírové děláje si sám drobné. Všeho se nedostává a lid posměšně se zdraví: „Kupte si mýdlo nebude, kupte si Rakousko nebude“.

Nedostatek živobytí je příčinou že vláda zemědělcům (rolníkům) kolařům kovařům a strojníkům, bednařům, mlynařům dává dovolení na žně na výmlat a podobně. I váleční zajatci posíláni vypomáhat v polních pracích.

Nejvíce dojaly v tomto roce odvody v květnu ke kterým volání 18 letí a 50 letí tedy často otec a syn.“

Připravila Marie Vrátná

Lom

Obyvatelé Lomu u vánočního stromu

Tradici slavnostního rozsvěcování vánočního stromu udržuje i Obecní úřad v Lomu. Ani letošek nebyl v tomto ohledu výjimkou. V neděli 29. listopadu o půl páté odpoledne se vybraný jehličnan jako na povel nádherně rozzářil a nejednomu z velkého počtu shromážděných obyvatel Lomu, Neradova a Mírce vehnal tento okamžik slzičkou dojetí do oka. Následně starosta obce Václav Kafka popřál všem přítomným pokojné svátky, štěstí a zdraví. Program zpestřily koledy, zpívané zlatým hláskem malé Andrejky Batystové. Pro všechny obec připravila bezplatné občerstvení v podobě vánoční štolky a punče. Shromáždění občané cítili, že v těchto vzácných chvílích k sobě mají blíže než jindy. Kdyby to bylo možné, zasadili by si tyto sváteční okamžiky do zlatého rámečku a schovali by si je na horší časy.

Pěkné odpoledne s Mikulášem a čerty v Lomu

Pro lákavou nadílku „z dílny“ jeho Mikulášské svátosti a ranec zábavy pospíchaly děti s rodiči 5. prosince do obecního domu v Lomu. Ještě předtím, než rozvážně do společenské místnosti vkročil nebeský dobrodinec v doprovodu rozdivočelých pekelníků a spanilého anděla čekaly na shromážděné zajímavé soutěže, jako skládání puzzle na čas, házení míčků na cíl, hádání zvířátek po hmatu a populární stoličková.

Čerty drželi představitelé „dobrých sil“ na uzdě. Přesto se ti nejmenší s pláčem choulili maminkám v náručí. Inu, bez toho to prostě nejde.

Obec Lom přilepšila starším spoluobčanům

Představitelé obce Lom nezapomínají s příchodem vánočních svátků na dříve narozené spoluobčany, jejichž vrásek, stříbrem prokvetlých skrání a celoživotní dřiny si hluboce váží. Jako každý rok od nich obdrželi obyvatelé starší 65 let poukázky, za které si mohou lidé sami vybrat zboží v určených prodejnách. Letos bylo rozdáno celkem 24 těchto poukázek.

Texty: Vladimír Šavřda

Foto: Václav Kafka

Vážení čtenáři Sobáčku,
v tomto příspěvku bych rád zrekapituloval a s dovolením okomentoval konec roku 2015 a nastínil kulturní plány naší obce pro začátek roku 2016. Začínáme: **Dne 16. listopadu** oslavil pan Václav Kříž významné životní jubileum a to 90. let. Za obec mu poblahopřáli starostka Hana Míková a místostarosta Milan Šmíd. Přejeme do dalších let hodně zdraví.

V sobotu 28. listopadu.

Úkol zní jasně: vybrat, uříznout, přivést, instalovat a ozdobit obecní vánoční strom (stromček). Ono se řekne vánoční stromek na návěs, návěs není přeci Staroměstské náměstí, ale vážení, je to ještě horší a větší zodpovědnost než si dokážete představit. Ve větších městech se na symbol Vánoce dívá víceméně anonymní dav, ale v malé obci to máte na paškách stále. Stromek měl být větší, menší, hustější, řidší ... Obec Mačkov dostala nabídku dvou stromů. Jeden od sousedního města Blatné a druhý od místních „chalupářů“. Po zhlédnutí těchto stromů bylo konstatováno, že firma Švestka z Plzně (přeprava nadměrných nákladů) asi nebude mít volné kapacity na převoz a především se na naší návsi s těmito stromy ani neotočí. S díky jsme tedy tyto nabídky odmítli. Přesto děkujeme. V sobotu jsme se tedy stromek vydali hledat do našich obecních lesů. Za vozem pana Pichnera šla výprava čítající cca 10 dřevorubců, pomocníků, radilů, splnit nelehký úkol - vybrat ten pravý. Hned na začátku jsem se snažil vnútit zúčastněným svůj názor, že vánoční strom je symbol nikoli modla (myslel jsem tím, že největší, nejhustější, nejpravidelnější nemusí být ten nej). Tak, jak to bývá, předem vytipované stromy byly najednou hodně malé, hodně velké, husté, řídké. A to ve smyslu čím více hlav, tím méně se toho rozhodne, udělá Nakonec jsme se ale všichni shodli a stromek sice velikostí menší, zato duchem obr vybrali a dovezli. Je hlavně náš. Co já vím, tak velikost paní starostka oficiálně nekomentovala. Intuicí jsem cítil nevyřčenou výtku, že měl být větší. Jak už jsem napsal, je to symbol Vánoc. Týž den jsme stromek instalovali, ozdobili a připravili na nedělní rozsvícení.

Ještě týž sobotu v podvečer proběhlo vázání věnců na sále obecního domu. Sešel se slušný počet místních víl, které vily a pily. Pod zkušební dohledem paní Mlíčkové ze Záboří, která společně s dcerami, svými zkušenostmi a odbornými radami, pomohla ke krásným výtvarům. Naše vily se prostě ukázaly – spo-

třeba 5 litrů svařeného vína, snědno kilo cukroví a jiných pochutin. Prostě akce se vydařila, možná nová tradice?

29. listopadu – První adventní neděle

Dopoledne byl stromek připojen ke zdroji. Okolo 16. hodiny se stmívá a na návěs k vánočnímu stromku se trousí první nedočkavci na avizované rozsvícení stromku. Naše děti zarecitovali a zapěli vánoční koledy. Pásmo s dětmi připravila paní Povrová. Kdo chtěl, zahrál se svařeným vínem nebo čajem. Toto přátelské zastavení před vánočním shonem se

neslo v příjemné atmosféře a bylo vydařené.

6. prosince – Mikuláš

Opět na sále obecního domu. Pro děti jsou připraveny mikulášské balíčky. Atmosféra jak má být Mikuláš, anděl hodný, čerti strašliví a zlí. Děti pláčou, rodiče je chrání a dodávají si odvahu opět svařeným vínem. Také vydařené akce.

12. prosince

Zastupitelé roznášejí finanční dar s malým mikulášským balíčkem osaměle žijícím důchodcům.

23. prosince

Kádě na návsi nachystané. Nevyřčená otázka: Přijedou, nepřijedou? Přijeli, kapři zlatí, velcí a na talíři výborní. Děkujeme panu Šitnerovi.

26. prosince – Mačkovské bruslení

Místo zimní stadion Strakonice. Doprava vlastní. Účast cca 50 krasobruslařek a hokejistů. Kategorie mini až starší páni. Nebyl jsem

tam, z doslechu prý vydařené. Někteří přemotivovaní strávili na ledě pár sekund, vid' Leoši. Ale spravily to mašličky a lékařský kanagon. To k vrcholovému sportu patří, tak to má být.

28. prosince – Turnaj v table tenisu

Hodně sledovaná událost v obci. Pro náctileté, to není hra na tabletu, nýbrž fyzická nekontaktní hra zvaná stolní tenis, pink-pong, po vesnicku „pinčes“. Akci organizoval Jiří Kolář a ceny financovala obec Mačkov. Počet účastníků 15. Hráno na dvou stolech. Začínalo se ve 13. hodin. Hráči ostřílení, amatérští pinčesisté a mladí, perspektivní, chtiví náctiletí byli rozděleni do dvou skupin. Ve kterých probíhaly lité boje. O postupu do vyřazovacích bojů rozhodovalo štěstí a maličkosti. Ve vyřazovacích bojích dochází k prvním překvapením. Loňský finalista Radek Müller psychicky neunesl nápor mládí a nepostupuje, zřejmě přetrénoval.

A kdo vyhrál? Všichni, kdo se zúčastnili a vypotili nabraná vánoční kila. Vítěz je ale vždy jen jeden. Stal se jím obhájce loňského prvenství Jiří Kolář, který ve finále porazil Martina Sedláčka. Gratulujeme všem. Byl to krásný sport a výborná zábava. Díky všem zúčastněným i divákům, kteří nás přišli podpořit.

30. prosince

Místní myslivci vyrazili na domácí naháňku na zvěř černou, škodnou a bažantí.

Úspěch nečekaný. Střeleno 1 prase divoké, 36 kusů bažantů zvěře. Dvě lišky popohánány. Poslední leč proběhla v místním hostinci, kam jsme pozvali i naše drahé polovičky, pro které to bylo naše malé poděkování, že nás tolerují a během lovecké sezóny občas uvaří. Na počest krále honu, pana Václava Křišťana šťastného to lovce divočáka, bylo prolito hrdlem mnoho fernetu a jiných lahodných tekutin.

Zároveň proběhla rozlučka místních důchodců a dříve narozených s rokem 2015.

31. prosince – Silvestr

Na oslavu příchodu nového roku se sešlo v místním sále zhruba 50 občanů, kteří se při ovárku a jiných lahůdkách rozloučili se starým rokem a přivítali rok nový.

V sobotu 2. ledna 2016 u nás poprvé chodili Tři králové. Tříkrálovou sbírku zorganizovala Gábina Barátová, bylo to překvapivé, ale současné milé a potěšující. Děkuje.

Závěrem roku 2015 a začátkem roku 2016 dochází k údivu všech k rezignaci dvou členů zastupitelstva obce. Na svůj mandát rezignovala nejdříve paní Povrová a posléze pan Zach. Děkuje jim tímto za čas, který věnovali obci. V souladu s legislativou bude zastupitelstvo doplněno.

A co nás čeká začátkem roku 2016?

- o **8. ledna** oslavil v plném zdraví a dobré náladě pan Ladislav Hanzlík 70. let. Gratulujeme a přejeme mnoho zdraví do dalších let.
- o **14. února** proběhne v místním obecním domě dětské maškarní a následovat bude hasičský ples, kam jste všichni srdečně zváni.
- o **V měsíci únoru** je ještě plánováno jedno mačkovské bruslení.
- o **Na března** je plánována oslava MDŽ.

Do nového roku 2016 přeji občanům Mačkova i všem ostatním, ať ten rok 2016 není horší než rok 2015 a ať máte všichni pro koho žít.

Jindřich Bláha, místostarosta obce

Na tu poslední zlatou adventní neděli jsme se sešli v naší malé kapličky, kde jsme měli možnost shlédnout vystoupení našich dětí. Ti nejmenší, měly připraveny básničky a ti starší předvedly scénku o třech králich. Za hudebního doprovodu dua Pilný-Kadlec jsme si ještě všichni zazpívali vánoční koledy a vše jsme zakončili vypouštěním balónek štěstí a splněných přání. A na úplný závěr starého roku samozřejmě nesměl chybět silvestrovský ohňostroj. Tímto také děkuji všem, kteří přidali ruku k dílu a na všech pořádaných akcích se podíleli.

Text: Bohumila Kořánová

Foto: Pavel Balek

Srdečně zveme do Mečichova:

6. 2. 2016	Masopustní průvod od 13.00 hod.
9. 2. 2016	Maškarní zábava s pochováním Bakusa od 20.00 hod.
13. 2. 2016	Dětský maškarní bal od 14.00 hod.

Něco málo z Mečichova

První adventní neděli jsme přivítali již tradičním rozsvícením vánočního stromu. Proběhl lampionový průvod a za zvuku dud Zuzky Plechaté jsme si zazpívali vánoční koledy. Bylo připraveno i malé občerstvení a tak při svařáčku a štrůdlu jsme si na návsí popovídali se svými sousedy. Hned další

týden, tedy druhý adventní se otevřela brána do pekel a čerti s Mikulášem a andělem vyrazili na obchůzku dětí po vsi, a aby toho nebylo málo, třetí adventní víkend se konala ještě jedna Mikulášská nadílka v naší hospůdce, kde na dětičky čekala pohádka Jana Wericha - Rozum a štěstí, v podání loutkového souboru Radost ze Strakonice a samozřejmě ještě jednou se ukázali čerti s Mikulášem.

Stručně z Myštice

V sobotu 20. února se uskuteční tradiční Masopustní rej. Neformálním výborem pro tuto zásluhou akci bylo naprosto demokraticky rozhodnuto, že se půjde trasa jiho - západní, tedy Myštice – Laciná – Dvoretice – Vahlovice. **Všichni jste srdečně zváni.**

V sobotu 26. března proběhne **Vítání jara koupelí v rybníce Labuť.** Onen slavný ponor započne ve 14:00 hodin. V nedalekém hostinci pak budou připraveny pochutiny z českých prasátek – vepřové hody.

SDH Myštice a Myslivecké sdružení Labuť Myštice Vás zvou na

MYSLIVECKOHAŠIČSKÝ PLES

Sobota
6. února 2016
od 19:00 hod.
KD Myštice

kapela, bohatá tombola a doprovodný program

Veřejné bruslení

Na konci podzimu, když už to vypadalo, že nebude žádná zima, přišli rodiče s nápadem uspořádat veřejné bruslení, nejen pro ty nejmenší, kteří pořádnou zimu ještě nepoznali, ale také pro celou veřejnost. Dobrý nápad, zkusíme... Na den D členové HC Pastouška domluvili zimní stadion v Příbrami - na sobotu 28.11.2015. Připravená byla ledová plocha, k tomu vyhrátá šatna - prostě paráda. Když pak byla vidět radost na tváři cca 40 bruslařů, bylo rozhodnuto o opakování, které se bude konat 23.1.2016.

Pletení adventních věnců a rozsvícení vánočního stromku

První adventní sobota proběhla v Předmítě již téměř tradičně. Odpoledne se neslo ve znamení příprav na advent - pletení adventních věnců. Zasedací místnost OÚ se proměnila v tvůrčí dílnu. Pro všechny přítomné byl připraven potřebný materiál pro výrobu věnců, svažené víno. Vánočním cukrovím, které přichází přinesli, dotvořili tu pravou vánoční atmosféru. Po třech hodinách se začaly objevovat první hotové věnce.

Na tuto akci navázalo slavnostní rozsvícení vánočního stromu v Předmítě, který dovezli a ozdobili členové SDH Předmítě. I přes nepřízeň počasí, které panovalo, a problémy s technikou, které nás v letošním roce provázejí téměř neustále, se tato akce podařila. A protože všechno zlé je k něčemu dobré, mohu slíbit, že příští rozsvěcování dozná několik zásadních změn.

Novoroční pochod na Metelskou horu

Další, již 7. ročník pochodu, se konal 1. 1. 2016. Na trase pochodu, která vedla ze Zámlyni přes Předmítě do Metel a dále na Metelskou horu, se letos sešlo 64 občanů. Na „mobilních“ občerstvovacích stanicích pro ně bylo připraveno svažené víno a v cíli cesty i opékání vuřtů. Všichni účastníci strávili příjemné odpoledne.

Ohlédnutí za rokem 2015

Rok se s rokem sešel, a proto mi dovolu trochu se poohlédnout za tím minulým, rokem 2015. Co se nám povedlo a co nikoliv?

Rok jsme začali zpracováním a podáním žádosti na obchvat obce Řiště z grantového programu ROP Jihozápad. Až v posledním kole hodnocení podaných žádostí jsme však byli bohužel vyřazeni.

Na jaře začala dlouho připravovaná rekonstrukce obchodu v Předmítě.

ři. Máme za sebou první dvě etapy - rekonstrukci vlastního obchodu, jeho zmenšení a vybudování společných místností v přízemí. Nyní jsou zpracovávány podklady pro podání žádosti o dotaci na zateplení celého objektu, výměnu tepelného zdroje a solárního panelu na střechu objektu.

Další akcí, která měla následovat, byla výměna oken v budově OÚ. Na tuto akci jsme také žádali o dotaci, bohužel z důvodu chybějícího územního plánu obce nám dotace přidělena nebyla.

V průběhu léta byly v okolí našich obcí opraveny další čtyři křížky - 2 křížky v obci Metly, jeden v Zámlyni a jeden v Řištích. Tato akce byla podpořena z grantového programu Jihočeského kraje.

Na podzim jsme, opět s finanční pomocí, opravili fasádu kapličky na návsi v Zámlyni. Zde se jednalo o finanční podporu Ministerstva pro místní rozvoj.

Letos se nám také podařilo vydat územní plán obce. Práce na něm začaly v roce 2012 a 18. 11. 2015 byl schválen obecním zastupitelstvem. Zde bych chtěl poděkovat za spolupráci p. Ing. Arch. Zdeňku Gottfriedovi - zpracovateli ÚP a Ing. Zuzaně Čecháčkové a Mgr. Vlastimilovi Peterkovi z MěÚ Blatná. Také tato akce byla spolufinancována z dotačního grantu Jihočeského kraje.

Poslední akce, která už se také chýlí ke konci, je práce spojená se na získání dodatečného stavebního povolení na vodovodní a kanalizační přípojky v obci Metly.

Nyní ještě k akcím, které bychom rádi realizovali v r. 2016:

- oprava komunikace Metly - Březí (na hranice katastrálního území). Na tuto akci se společně s obcí Březí snažíme získat finanční podporu z programu Ministerstva pro místní rozvoj,
- výměnu oken budovy OÚ (podána žádost o dotaci POV Jihočeského kraje),
- výměna technologie úpravny vody v Předmítě (podána žádost o dotaci Jihočeskému kraji),
- opravu dalších křížků v okolí obcí - křížek v Řištích „do Borku“, v Metly u cesty do St. Smolince a kapličky v Zámlyni „za Čejků“ (podána žádost o dotaci Jihočeskému kraji)
- realizace další etapy přestavby obchodu
- zpracování projektové dokumentace na instalaci otopné soustavy do budovy OÚ a projektové dokumentace na opravu cesty Předmítě bytovky - Agraspol Předmítě a.s.

Poplatky za svoz odpadů a poplatek za psa v Předmítě

V roce 2016 dochází k navýšení poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů na 600,- Kč za objekt k rekreaci a 400,- Kč za osobu s trvalým pobytem. Jedná se o navýšení o 100,- Kč oproti roku 2012, kdy byl poplatek zvyšován naposledy. Dále dochází k navýšení poplatku ze psa ze současných 60,- na 100,- Kč.

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Kratochvíl Jan (74), Karlíková Jiřina (60), Lehečková Božena (65), Janotová Anna (70), Seidlová Marie (71), Krýdová Marie (79), Jíchová Jiřina (81), Skuhřavý Václav (85).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stále zdraví a mnoho životních úspěchů.

Pozvánka do Předmítě

Dne 13. 2. 2016 od 14:00 hod. se uskuteční na sále v Předmítě Dětský maškarní bál, na který od 20:00 naváže Pyžamový bál. K tanci a poslechu bude hrát skupina MINIMAX. Začátkem měsíce března se bude konat již tradiční Hasičský bál spojený s oslavou MDŽ. Na období Velikonoc je plánováno tvořivé odpoledne v kanceláři OÚ pod vedením pí. Cihlové.

Závěrem mi dovolu popřát ještě jednou všem spoluobčanům vše nejlepší do roku 2016, hodně štěstí, zdraví a osobních i pracovních úspěchů. Budu se těšit na setkání při společných i společenských akcích v roce 2016.

Pavel Karlík, starosta obce

Rekordní rok 2015 – dynamický rozvoj, investice za 73 milionů a bohatý spolkový život

Uplynulý rok byl z hlediska investic ve znamení několika významných akcí. Tou první, která byla zahájena již v roce 2014, byla rekonstrukce „Letního areálu“. V jejím rámci byl zrekonstruován 50-ti metrový bazén pro plavce a rovněž bazén pro děti, který byl navíc doplněn filtrací. Kompletní přestavbou prošel také hlavní objekt, kde je ubytovna pro 36 osob, společenská místnost, občerstvení, šatny, sprchy a WC. Náklady na tuto akci činily 12.3 mil. Kč a dotace z ROP Jihozápad 9.3 mil. Kč. Navíc díky dotaci od Jihočeského kraje jsme vybavili ubytovnu novými lůžky za 170 tis. Kč a pořídili bazénový vysavač za 160 tis. Kč. I díky teplému počasí přilákal v létě nově zrekonstruovaný areál rekordní počet spokojených návštěvníků. Areál je vhodný nejen ke koupání a rekreaci, ale také na pořádání koncertů, oslav narozenin, svateb apod. V srpnu se zde konal například 19. ročník srazu motorkářů Springer mejdan.

Další významnou investicí byla výstavba komunikace a inženýrských sítí v lokalitě „Na Baborčici“ s celkovými náklady 6 mil. Kč. Dotace z ROP, která by měla být proplacena v letošním roce, činí 3.3 mil. Kč. Tato akce byla velice náročná zejména z hlediska koordinace všech činností. V lokalitě „Na Baborčici“ vyrostlo v uplynulých 8 letech 46 nových rodinných domů a výstavba zde stále pokračuje. I díky tomu vzrostl počet obyvatel z 1128 na 1300, což znamená, že Radomyšl dosáhla další historické hranice počtu obyvatel. Logicky roste také počet žáků ve školách a to od roku 2007 v mateřské škole ze 49 na současných 95 a v základní škole ze 154 na 181, což má pozitivní vliv na ekonomiku a společenský život městyse. V penězích to představuje roční nárůst sdílených daní do rozpočtu 2.5 mil. Kč.

Ve spolupráci s církví proběhla za 1,5 mil. Kč rekonstrukce nejstarší památky v Radomyšli – středověké komendy v areálu fary, kde plánuje městys muzeum a další etapou pokračovala rekonstrukce kostela sv. Martina za 667 tis. Kč. Dotace od Ministerstva kultury na tyto akce byla 1.9 mil. Kč. O zbývajících nákladech se podělila

církev a městys.

V září zahájila za 6.1. mil. Kč firma E.ON přeložku vzdušného vedení do země v ulicích Blatenská, Do Růžáku, Na Sídlišti a Písecká. Městys v těchto ulicích souběžně realizoval rekonstrukci a rozšíření VO a rozhlasu za 1.1 mil. Kč.

Na náklady firmy E.ON byla uskutečněna další významná akce a to přeložka VTL plynovodu za nový za 7.1 mil. Kč.

Velmi důležitá byla také rekonstrukce nebezpečných železničních přejezdů v Radomyšli, kterou realizovala po 10 letech jednání Správa železniční dopravní cesty za 19 mil. Kč.

Strategickou akcí důležitou i pro příští generace, která byla zahájena v srpnu 2015 je za 18 mil. Kč napojení Radomyšle na Vodárenskou soustavu jižní Čechy. Akci financuje JVS díky dotaci od Ministerstva zemědělství a Jihočeského kraje.

Z menších akcí byla realizována například výměna dopravního značení za 257 tis. Kč rekonstrukce budovy vodojemu za 161 tis. Kč, dětské hřiště v Leskovicích za 166 tis. Kč, přístavba klubovny v Leskovicích za 139 tis. Kč, nebo oprava vjezdů v Lázu za 156 tis. Kč.

Když to sečteme jedná se o investice za bezmála 73 mil. Kč!

V roce 2016 plánuje městys například rekonstrukci ulice Písecká včetně sítě ve spolupráci s SÚS, opravy několika zbývajících místních komunikací, nákup techniky na údržbu veřejného prostranství a JVS provede výměnu výtlačku do vodojemu.

Rozpočet na tento rok byl zastupitelstvem schválen jako přebytkový:

Příjmy	19.893.000,-
Výdaje	19.293.000,-

Přebytek 600.000 Kč bude použit na splátku úvěru na ČOV.

Protože nejenom prací živ je člověk věnujeme se v Radomyšli stejně intenzivně jako investicím také společenskému životu. V roce 2015 se uskutečnily desítky úspěšných akcí pro všechny generace.

Městys vyčleňuje každoročně na tyto aktivity statisíce Kč, ale klíčovou roli v této oblasti hrají velmi aktivní spolky, které sdružují více než 600 členů a také základní a mateřská škola.

Za tuto aktivitu jim velmi děkuji a všem občanům přeji úspěšný rok 2016.

Luboš Peterka, starosta

Hokejisté hrají opět Krajskou ligu

Po 2 úspěšných sezónách v okresním přeboru hrají hokejisté Radomyšle opět krajskou ligu a po 17. kole jsou na 4. místě. Tým Radomyšl B zatím s přehledem vede Okresní soutěž a mužstvo C je 3. v Šumavské hokejové lize.

Bilance ČSŽ

Letošní rok musím hlavně a především poděkovat všem, kteří mne z důvodu nemoci zastupovali při námi naplánovaných akcích. Z důvodu dlouhodobé nemoci mne letos došly síly i čas a tak nám pomohli nohebalisté, hasiči i baráčníci. Díky jim. Věřím, že už bude lépe a určitě jim to oplátíme.

V květnu se skupina 13 žen vypravila do termálních lázní v Maďarsku a v září další do Francie. Obě tyto akce pro členky pořádá krajská organizace žen a je o ně velký zájem. Dvakrát do roka se pořádají víkendy pro ženy, výlety po vlastech českých.

Začátek prosince byl ve znamení nebeských i pekelných mocností. Mnoho dětí se těšilo na Mikuláše s andělem a zároveň bálo čertů, každý dle svého svědomí. Dočkal se všechny a jednotně tvrdily, že byly hodné nebo že se určitě polepší.

V závěru roku proběhly adventní trhy letos naposledy na radnici. Rády bychom se přestěhovaly do školy, kde je víc místa. Naši prodejci se na radnici už nemohou vejít, děti na divadlo též ne. Divadlo PIKI z Volyně, vedené naší rodačkou Maruškou Čapkovou-Banákovou, sklízí

mimořádné úspěchy se svým dětským souborem, a tak prostě umístit do obřadní síně všechny diváky je docela složité.

No a úplně poslední „Před-Ježíšková“ procházka proběhla letos v hojném počtu dětí i rodičů. No a proč na ni chodíme? No přece aby Ježíšek věděl, kde jsou hodné děti z Radomyšle a náhodou nás nepřeletěl. Děti zvonily, svítily a u rybníka na ně čekal plot zářící prskavkami. S rozzářenými očkami došli ke kostelu, kde si s Říšou opět zazpívaly koledy. I letos jim to zpívalo bezvadně a za podpory rodičů se nesly kostelem koledy. Za odměnu si některé zkusily zahrát na varhany a mohly se kouknout, kde jsou měchy.

Tvoření jsme letos přednali před začátek průvodu. Děti si mohly zdobit pomeranče hřebíčkem a vyrábět krásné stroměčky ze šišek. S pomocí dospělých, ale byly velmi šikovné.

No a to je pro loňský rok všechno. Děkuji všem z obce, zastupitelstvu, dobrovolníkům i našim příznivcům a věřím, že i nadále nás neopustí dobré nápady, elán a že snad konečně mladé maminky pochopí, že děláme dobrou věc a že bez nich jako členek naše organizace zanikne a s ní i všechny současné aktivity. Mládí je dar, který je třeba využít nejen pro sebe, ale i pro ostatní. Věřte, že ten pocit, když vám někdo poděkuje za příjemně strávený čas, je lepší, než finanční podpora. Je to dobíjecí impuls do budoucna.

za ZO ČSŽ Blanka Matoušková

A zase bábinky

Nejdříve poslední letošní hospůdkové posezení Na křenovce, kde nás vítají rádi a s úsměvem. Potom štrůdlování, posléze návštěva Domova pro seniory ve Strakonici, v Lidické ul., kam nás pravidelně zvou. Tentokrát na vystoupení Jihočeského divadla. Návštěva koncertu v DOZP Osek. Na konec roku vánoční posezení v Leskovicích v oblíbené hospůdce s příjemným personálem. Tímto jim děkujeme za celoroční přízeň.

Hojná účast, dobroty na stolech, vystoupení Nikolky na dudy. Na památku pěkné perníkové anděly od Pavly Nečasové a díky sponzorům i pěkná tombola.

Pokračujeme hned prvním posezením 4. ledna Na křenovce a tak dále

Znáte to?

Někdo něco plácne, druhý se toho chytí a další to dotáhnou do konce. A tak přišlo na svět štrůdlování. V pátek se šlo v hospůdce Na křenovce neuvěřitelných 25 vzorků a hospoda praskala ve švech. Dana, Jana a Pavla byly vzorně připravené pořadatelky, a tak vše klaplo.

Porota ze 4 mužů sice nebyla zcela objektivní, přijímala úplatky a různě nadržovala. Prokládala vzorky uzeným a kozím mlékem, což zrovna nebystřilo jejich chuťové buňky. Nicméně ve finále rozhodli celkem spravedlivě. Z pestré nabídky nakonec vybrali dobroty paní Wolfové, Poklopové a Hrbkové.

Po celou dobu probíhalo na trenažérech pokusy uplést správně vánočku pod dohledem profesionálky Dany. Někomu se dařilo, někomu ne. Nicméně po soutěži si to mohli vyzkoušet s těstem, které mezitím kynulo v kuchyni.

Pevně věřím, že tento nápad i do budoucna bude mít své příznivce a za rok se sejdem zas. No a kdo to vymyslel? No přece naše bábinky.

sepsala BM za asistence paní Klasové

Nová tradice v Leskovicích

Leskovičtí zahájili novou tradici den před Silvestrem. Uskutečnili v kruhu přátel a nadšených sportovců turnaj ve stolním tenise. Jak to tak v Leskovicích už bývá, nemohlo zůstat jen u sportu - místní klubovna byla provoněná po celý večer smaženými

hranolky. Výhercem byl jeden z nejmladších přihlášených a to Lukáš Matějovský ze Sedlice, druhé místo obsadil již místní Daniel Žíla a bronzový

se stal po napínavém utkání Radek Nepodal.

Celý večer měl velmi příjemnou atmosféru a ti, co nedorazili, mohou nám jen závidět.

S pozdravem a přáním pěkného dne

Tereza Kadlecová

Čerti ve škole

Tradičně jako každý rok navštívil naši školu Mikuláš spolu s nebeským a pekelným doprovodem. V průběhu pátečního vyučování se družina dostavila do všech tříd. V každé třídě bylo několik žáků na listině hříšníků, které si čerti chtěli odnést do pekla. Zachránit je mohla společná písnička celé třídy a slib hříšníků o zlepšení chování. Všechny děti dostaly od svatých andělů perník a ti zlobiví si od pekelného anděla zasloužili bramboru nebo uhlí. Za pěknou organizaci mikulášské pochůzky po škole bych chtěla poděkovat žákům 9. třídy.

Adventní České Budějovice

Žáci 7. a 9. třídy se v posledních školních dnech před Vánocemi jeli podívat na adventní trhy do Českých Budějovic. Předvánoční atmosféru jsme si užívali na náměstí Přemysla Otakara II., kde nás vítala vůně trdelníků a pražených mandlí. Děti si prošly pod vánočním zvonek, kde si zazvonily a mohly si v duchu vyslovit jedno přání. Největší ikonou celých trhů byl vyřezávaný betlém pod úchvatným rozsvíceným vánočním stromem. Celé výletní dopoledne bylo velmi příjemné a děti měly spoustu zážitků.

Vánoční hodiny tělesné výchovy na Bowlingu

Stejně jako v loňském roce, si žáci 8. a 9. třídy zpestřili poslední hodinu tělesné výchovy před Vánocemi na bowlingové dráze ve Strakonících. Nejúspěšnějším hráčem, který uhrál přes sto bodů, byl Michal Přech. Mezi další vítěze se zařadil Marek Mráček a Vojta Hrabal. Ostatní si netradiční hodinu tělocviku v předvánočním uspěchaném čase užili a pěkně si „zabouleli“.

Monika Babková

Husité ve škole

Psal se 1. prosinec Léta Páně 2015. V tělocvičně školy se objevil husitský válečný vůz a spolu s ním členové skupiny historického šermu Pernštejn, kteří nám předvedli další ze svých pořadů určených dějinám, tentokrát s názvem „Jak válčili husité.“ V rozhovoru obrněného železného rytíře panské jednoty a prostého husitského bojovníka jsme se dozvěděli řadu zajímavých informací o způsobu a taktice boje obou válečných stran, o jejich zbraních, motivech k boji a samozřejmě i o výsledcích jejich vzájemných střetnutí. Dobrovolníci si dokonce vyzkoušeli, jaké to je být posádkou husitského vozu. Zmíněn byl i slavný husitský chorál Kdož sú boží bojovníci. Představení se dětem velice líbilo.

Kateřina Houdková

Vánoční besídka

Vánoční besídka je tradičním setkáním žáků školy v závěru kalendářního roku. Pro tu letošní si vystoupení připravila každá třída. Také konferování se ujali zástupci všech tříd, kteří jednotlivá „čísla“ losovali. V improvizované koncertní aréně, umístěné do školní jídelny, se žáci vzájemně potěšili třinácti vystoupeními.

Prvníci zazpívali a zatančili koledu Páslí ovce Valaši. Na housle je doprovodila pí uč. Krejčová.

Druháci se svou třídní učitelkou Evou Lukešovou pozvali všechny žáky k pohybové písni Soku soku.

Třetřáci zastoupily dvě mažoretky, Sára Valíčková a Iva Kylbergerová. Úspěch sklídil hráč na bicí Tadeáš Kloud.

Čtvrtáci představili Jurkovičův Ptačí koncert, ve kterém zpívali a tančili vlaštovky, vrány, hýlové, kukačky a skřivani. Na housle a basu doprovodili třídní učitelka Marie Krejčová a žák Martin Šūs.

Z páté třídy vystoupily dvě recitátorky, Kristýna Murgošová a Barbora Bláhová. Populární breakdance tančil Tadeáš Ehrlich.

Z šesté třídy zahrála na altovou zobcovou flétnu skladbu italského skladatele Loeilleta Denisa Poklopová. Se svými houslemi vystoupila Nela Vojtová. Přizvala k sobě svého bratra flétnistu Tobiáše Vojtu z 2. tř. a bratrance Martina Vojtu z 8. tř., kytaristu a zpěváka, aby zahráli a zapívali píseň Proměny z repertoáru skupiny Čechomor.

Sedmou třídu reprezentoval Jaroslav Salát, na kytaru zahrál známou populární melodii Haleluja.

Osmáci za kytarového doprovodu své třídní učitelky Jiřiny Salátové přednesli dvě vánoční písně, anglickou koledu Dobrý král Václav a českou koledu Nastal přerodostný čas. Ke zpěvu přizvali i pana ředitele Jiřího Pešla.

Předvánoční setkání završil společný zpěv populární vánoční písně Vánoce, Vánoce přicházejí, a to v podání všech žáků, učitelů, paní kuchařek i pana školníka.

Marie Krejčová

ZŠ ve Spojeném království

Také naše využila tzv. Výzvy 56 ministerstva školství a uspořádala pro deset svých žáků jazykově vzdělávací pobyt ve Spojeném království. Cílem naší cesty byl Londýn.

Na cestu jsme vyrazili ve čtvrtek 19. 11. společně s žáky Základní školy J. A. Komenského Blatná. Na území Spojeného království jsme z trajektu vjeli v pátek kolem půl osmé ráno, před desátou již začínal náš program na stanici londýnského metra North Greenwich u známého Millenium Dome, známého také jako londýnská O2 Arena. Během pěti dnů strávených na ostrovní půdě stihly děti poznat nejvýznamnější památky Londýna – Tower a blízký Tower Bridge, katedrálu sv.

Pavla, Buckinghamský palác, náměstí Trafalgar či Piccadilly, budovy parlamentu, Westminsterské opatství, observatoř v Greenwichi a mnoho dalších. Našel se čas i na výlet na jižní pobřeží ke známým křídovým útěsům v Eastbourne či do městečka Brighton s vyhlášeným molem, podmořským akváriem a palácem vystavěným v saracénském stylu. Výuka v rámci projektu EU probíhala ve škole s anglickými lektory, částečně pak jako seznámení s městskými realitami za doprovodu tzv. „native speakers“ – tedy rodilých mluvčích. Ve volném čase se mohli žáci vrhnout do víru velkoměsta na světoznámé nákupní třídě Oxford Street či nasát předvánoční atmosféru v Hyde Parku při návštěvě Winter Wonderland.

V Londýně jsme vyzkoušeli opravdu téměř všechny dostupné druhy dopravy – metro, autobus „Double decker“, loď, vlak i lanovku přes řeku Temži. Žáci si tak kromě zkušeností s výukou v zahraniční škole přivezli domů i spoustu zážitků nejen z londýnských památek, ale i z hostitelských rodin, kde byli ubytováni a kde si procvičili konverzaci s rodilými Brity. Den po našem návratu vyšel na internetu článek o sedmnácti nejvýznamnějších místech Londýna a okolí. Zpětné zjištění, že šestnáct z nich jsme absolvovali, nás utvrdilo v tom, že děti budou mít určitě na co vzpomínat. Celý zájezd zorganizovala CK Ciao, za profesionální přístup a kvalitní služby jí patří velký dík.

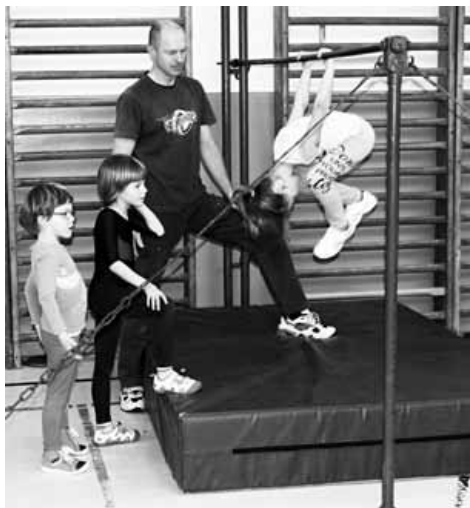
Jan Vlažný

Aktivní konec roku v TJ

Pro většinu z nás je konec roku spíše časem bilancování, ale členové TJ Radomyšl si našli chvíli a v tomto čase dokázali uspořádat několik akcí. Nejprve jsme 28. 11. zorganizovali již 5. sportovní ples, na kterém zahrála k tanci a poslechu skupina Fatima. V rámci plesu byli vyhlášeni nejlepší sportovci městyse Radomyšl za rok 2015, konkrétně nejlepší volejbalistka Vendula Vaněčková, nejlepší požární sportovec Jan Brůžek, nejlepší nohejbalista Martin Levý, nejlepší hokejista Zdeněk Javůrek a největší tenisový talent Jiří Hájek mladší. Dále v rámci plesu došlo ke křtu třetího dílu knihy M. Levého Úplná historie F1.

Další akce se vážou na úplný závěr roku. Příznivci volejbalu si dali dostaveníčko dne 28. 12. při dvanáctihodinovce, když se nejprve rozdělili na dva týmy a pak nepřetržitě sváděli vyrovnané boje po celý den. Ve hře se vystřídalo celkem na tři desítky hráčů. Pozadu nezůstali ani nohejbalisté a o den později se na turnaji dvojic sešlo celkem 28 hráčů. Potěšující je, že do hry se zapojili členové všech oddílů, včetně našich nejmenších z družstev žáků

a určitě se neztratili. Celý turnaj nakonec ovládli Š. Pešek a M. Hromek, který turnaj vyhrál již potřetí a stal se tak celkově nejúspěšnějším hráčem v historii turnaje.

Úplně poslední akcí TJ v loňském roce bylo uspořádání sportovní zábavného dne pro děti, který se konal dne 29. 12. v tělocvičně ZŠ pod názvem „Pojď se hýbat o Vánocích“. Záštitu nad celou akcí převzala

jihočeská radní Ing. Hana Tůmová, Ph.D. Pro děti jsme měli připraveno několik stanovišť, na kterých si mohli vyzkoušet své dovednosti. Při zvuku diskotékové hudby si všichni mohli vyzkoušet i netradiční cvičení, jako je třeba cvičení na kladině nebo na hrazdě. Pro všechny jsme měli připraveno na závěr malé občerstvení. Rozzářené oči a ohromné nadšení s jakým děti k celé akci přistoupily, nás zavazuje do další práce. A práce s mládeží je to nás jednou z hlavních priorit v letošním roce.

Milan Koubovský, předseda TJ

Divadelní spolek Radomyšl

Jak můžeme dnes na začátku nového roku hodnotit práci divadelního spolku. Na období dvou let, kdy byla nastudována a odehrána „Prodaná nevěsta“, se nechá dívat z několika pohledů. Z pohledu diváka, který si jistě přišel na své, uchvácen výkony v profesionálním provedení, přirozeným výběrem kostýmů i dokonalým a přitom jednoduchým provedením kulís. Opravdu radost pro oči i duši. Úspěšnost tohoto díla potvrzovala velká návštěvnost. Vždyť „Prodanka“ se odehrála 3x v Radomyšli, 3x ve Strakonici, ve Volyni, v Písku, v Blatné dokonce i v Táboře. Nechci tady někoho jednotlivě chválit, je to prostě dílo všech herců, zpěváků, technického zázemí a jen oni sami ví, co za tímto úspěchem stojí práce a hodin osobní volna.

To je právě ten druhý pohled na věc. Ale bohužel nebo pro někoho bohudík, uvedení „Prodané nevěsty“ je u konce a je nutno se dívat do budoucna. Pokud je mě známo divadelní spolek začne v letošním roce studovat ve scénáři „Českou mši vánoční: ze života Jakuba Ryby“. S uvedením se předpokládá samozřejmě na Vánoce. Ještě před tím, ale ve spolupráci s Obcí baráčníků a se sborem sv. Martina dojde k nastudování staročeské Konopické, kde zkušenosti z divadla najdou jistě své uplatnění.

Všem občanům přeje spolek do nového roku kromě zdraví, štěstí a v budoucnu hodně krásných divadelních zážitků.

Napsala Jůzková Zdeňka

Nový rok ve zvycích lidu

Nový rok se vždy těšil pozornosti lidstva, neboť by jistým mezníkem, který předěloval čas. Rok však nezačínal vždy prvním dnem lednovým. Nejprůročnějším a nejstarším počátkem roku byl jistě zimní slunovrat. Z těchto dob se udrželo hodně obyčejů a pověr, jež se časem připojily k Vánocům, které potom zaujaly místo, bývalé slavnosti zimního slunovratu. Důležitost a význam novoročního dne byl po celém světě řádně oslavován. Někde hlučněji, někde tišeji. Lid si navzájem přeje šťastný a veselý rok, neboť jak se daří o Novém roce, takový prý bude celý rok. Toto rčení panuje po celých Čechách. Nebo pořekadlo „na Nový rok o slepičí krok, na Tři krále o krok dále, Na Hromnice o hodinu více“, což se vztahuje k prodlužování slunečního svitu. V Čechách platí za dobré znamení pro celou rodinu, vstoupí-li na Nový rok do domu dítě či dívka. Hospodáři se vždy těšili na příznivé žně, zasvitne-li v tento den slunce alespoň tolik, co bys bičem mrsknul. V některých krajích říkají, že bude mnoho požáru, ukážou-li se na Nový rok červánky při východu slunce. Tahle bychom mohli pokračovat ve výčtu všech zvyků, obyčejů i pověr ze všech krajů naší vlasti, někde se zachovaly, jinde zapadly.

Zapsala Jůzková Zdeňka-OB Radomyšl

**Obec baráčníků Radomyšl
zve všechny místní i přesporní na
Krojovaný STAROČESKÝ PLES
který se koná dne: 13. února 2016
v sokolovně v Radomyšli
od 20.00hod, tombola zajištěna
hudba: Samsonka
vystoupení dětí
o zábavu postaráno
vstupné: 100,- Kč
předprodej: Jednota Radomyšl**

Zprávy z DPS Radomyšl

- ⇒ Tentokrát začínám trochu netradičně. Asi jsem byla hodná, poněvadž mne 10. listopadu navštívil předčasně Ježíšek v podobě dvou vzácných mužů. Jedním z nich byl pan František Šesták z Blatné, který mi daroval dvě knihy, jejichž je autorem s krásným věnováním. První kniha má název „Na kole napříč Amerikou“ a druhá kniha „Na kole do Evropského parlamentu.“ Druhým neméně známým mužem byl pan František Hejtmánek z Tažovic, který mi věnoval též knihu s podpisem s názvem „Z Čech až na konec světa.“ Bylo to milé setkání.
- ⇒ Čirou náhodou jsem zjistila, že pan František Šesták má 5. ledna 2016 požehnané 75. narozeniny, takže jsem mu nechala 4. ledna v Melodiih podvečera zahrát od česko-budějovického rozhlasu.
- ⇒ Vedle Pečovatelského domu je kostel sv. Martina, který je v prosinci osvětlen. Druhý kostel sv. Jana Křtitele, dominanta Radomyšle, je též osvětlený.
- ⇒ 2. prosince 2015 nám postavili na zahradě krásný smrk, který je celý zářil. Velkou zásluhou má Jenda Rončka z ÚM s jeho družinou. Nad vchodem do DPS instalovali barevné žárovky. V interiéru máme další stromek, dar od jedné vzácné paní, která pro nás vyrobila krásné hvězdy. Zdobí okna a dveře i radnici. Každému obyvateli věnovala přání. I v poschodí je krásně ozdobený stromek od jedné obyvatelky, šikovné výtvarnice. Ocítáme se zde jako v nebi.
- ⇒ Kéž by byli všichni navzájem hodní. Výlohu v kanceláři krásně a vkusně provedla zástupkyně pečovatelky Petra.
- ⇒ 21. prosince nás navštívili dvě paní učitelky z Mateřské školky Radomyšl se 14 dětmi. Připravili si pro nás pěkné pásmo s čertem, andělem a Mikulášem. Rozdali nám krásné stromečky.
- ⇒ 22. prosince přivezl pan Mgr. Luboš Mráz 9 dětí z hudební školčky. Bravurně ovládali hudební nástroje.

- ⇒ V neděli 2. ledna 2016 k nám přišli Tři králové pro podporu vše potřebným.
- ⇒ Děkujeme Kulturní a sociální komisi ÚM za blahopřání.
- ⇒ 7. března 2016 si připomeneme 166. výročí narození T. G. Masaryka.

Jiřina Machníková

Daruj úsměv

Děkujeme všem, kteří přispěli na sbírku pro děti z Krizového centra ve Strakonících, z dětského oddělení nemocnice Strakonice a nemocné z onkologického centra v Motole. Dárky byly rozděleny dle jejich potřeb, některé předměty byly vydraženy za prozatímních 1.250,- Kč a zbytek je ještě v aukci. Některé byly použity jako výzdoba na odděleních.

Pevně věřím, že i při další sbírce nebudete lhostejní. Vždy se hodí jakýkoliv materiál na výtvarnou výchovu nebo věci do školy. Pokud se chcete zapojit celoročně, osobně sledujte na Facebooku skupinu SBÍRKA PRO DĚTSKÉ ODDĚLENÍ.

ZO ČSŽ Radomyšl

Nový dokumentární film o Radomyšli a okolí

„Už je to uděláno, už je to hotovo, nevidáno, neslyšáno ...“ Tato slova jsem si vypůjčila z jedné oblíbené české pohádky.

Ale já vám teď chci představit jednu novou, filmovou, o nás a o našem rodném kraji, jmenuje se „**Jak se rodí královny**“ a natočil ji pan Josef Maroušek z Leskovic. Jak tedy vidí Radomyšl a jeho okolí ze svého pohledu očima mistra včelařského? O tom vypráví naše pohádka, náš dokumentární film.

Filmové dílo, které vás okouzlí a dojde, kamerové záběry, které vám vezmou dech, překrásná hudba vás vtáhne do děje a slova vypravěče vás doslova zmrazí před obrazovkou. A při jeho sledování si uvědomíte význam slov - DOMOV MŮJ.

Film byl natočen ke 110. výročí založení Včelařského spolku v Radomyšli a jak již bylo v úvodu napsáno, autorem myšlenky, námětu, scénáře a kameramanem je pan Josef Maroušek. Režii, výběr hudby a komentář četl pan Jindřich Koman, hudebník a skladatel z Leskovic. Střih měl na starosti pan Karel Císař z Radomyšle a dokument byl vyroben ve Filmovém studiu Leskovice, v roce 2015.

Film na DVD, který je již v prodeji a jeho cena je 150 Kč si můžete zakoupit v domově s pečovatelskou službou u paní Jiřinky Machníkové a v Infocentru v Radomyšli nebo přímo u pana Marouška v Leskovicích (mobil: 728 989 819, jmarousek@email.cz).

A na závěr se sluší a patří poděkování. Tak já vám tedy, pánové, za krásný umělecký počín, který spatřil světlo světa, velmi děkuji. A jen tak dál ...

Petronella Křivancová, Leskovice

Koulelo se, koulelo...

... a kuželky padaly a padaly. Jsme rádi, že se nám opět dařilo a kuželkářskou sezónu jsme zakončili parádními úspěchy. Jarní kolo jsme začali 1. místem Jarmilky Křivancové, Jindra Nepodalová skončila na 6. místě z 15 přihlášených hráček a celkem tým žen skončil na 2. místě. V mužích vybojoval Dája Žila 7. místo z 53 přihlášených hráčů. V posledním podzimním turnaji neregistrovaných ve dnech 18. - 19. listopadu 2015 jsme postavili 3 silné týmy (ženské, mužské a smíšené). Družstvo žen obsadilo 1. místo, muži 3. místo a stupně vítězů na nás čekaly i v jednotlivcích. V kategorii mužů bylo přihlášených 42 soutěžících. Na 1. místo hned zaútočil Dája Žila a vysoké skóre držel, až do konce, měl tedy zlato, na 8. místě skončil Radík Křivanec a 11. místo uhájil Vašík Žila starší. V kategorii žen se dařilo ještě lépe, ze 14 přihlášených hráček byla bez konkurence zlatá Jindra Nepodalová, stříbrnou medaili dostala Jarmilka Křivancová a 5. místo patřilo Alence Křížové.

Je vidět, že trénink je základem úspěchu a vyplácí se nám. Když to tak půjde dál, budeme muset oslovit Edíka Hoštičku, aby nám vyrobil další třípatrovou polici. Tím, že se chystáme vyrazit na turnaje i za hranice strakonického okresu, tak s tím Edíku předběžně počítej.

Tímto článkem chci poděkovat všem leskovickým hráčům za jejich elán, radost a čas, které věnují této krásné hře a fanouškům, kteří nám vždy drží palce. Velké poděkování patří i našim trenérům, kamarádům a poradcům Bohouši Nepodalovi a Jardovi Čejkovi. Velmi také děkujeme úřadu městyse Radomyšl za finanční podporu našeho velkého týmu. Tak na viděnou a v plné síle směle do nové kuželkářské sezóny 2016.

Na leskovický tým Jindra Nepodalová a Petronella Křivancová

Adventní setkání v Sedlici

Stalo se již dlouholetou tradicí, že u příležitosti zahájení „Adventu“ se v Sedlici první adventní sobotu koná (loni 28. listopadu 2015), „Adventní setkání“. Kulturní program se konal ve velkoprostorovém stanu. Odpoledne bylo zahájeno ve 14 hodin adventním trhem.

Během celého odpoledne bylo možno si zakoupit občerstvení u manželů Křišťanových – svařené víno, čaj, kávu a řadu dalších dobrot, které bylo možno konzumovat ve vytápěných a vánočně vyzdobených prostorách bývalého kupectví. Návštěvníci adventního setkání mohli nakupovat a obdivovat celou řadu výrobků jako např.: tradiční proutěné košíky, nůše a prkénka pana Vaňka z Ostrova, vynikající zákusky cukrárny Casanova z Mirotic, různé výrobky zhotovené patchworkovou technikou paní Adamcové ze Sedlice, kosmetické přípravky a čisticí prostředky paní Pekárkové ze Sedlice, výrobky ze skla paní Hálové, ručně a strojově pletené ponožky, rukavice, a celou řadu dalších dávků s vánoční tematikou.

Kulturní program byl zahájen milým vystoupením dětí z mateřské školy v Sedlici pod vedením učitelek paní Jany Hálové, paní Jany Pohankové. Dále vystoupily s hezkým pásmem žáci 1. 4. a 5. třídy Základní školy T. G. Masaryka v Sedlici pod vedením třídních učitelek Mgr. Šárky Zbiralové, Mgr. Kateřiny Benešové a Mgr. Jany Zábranské. Musíme velmi poděkovat všem učitelkám za připravená kulturní vystoupení, protože se všechny této role zhostily zodpovědně a jejich vystoupení zaměřená na vánoční tematiku byla na výbornou. V kulturním programu dále vystoupilo pro děti, ale i pro ostatní návštěvníky divadelko „Táta a máma“ s pohádkou. V rámci kulturního programu vystoupili „Pootavští trubači“, kteří přednesli řadu skladeb a fanfár z loveckého prostředí.

V zasedací místnosti radnice andělé přijímali „Ježíškovu poštu“ a pomáhali dětem s vytvořením přáníček – s prosbou o vyplnění i těch nejtajnějších přání. Andělé přijímali od dětí přání pro Ježíška. Dále v zasedací místnosti pracovaly dílny Českého svazu žen ze Sedlice a paní Čelkové z Dobšic, kde si mohli všichni zhotovit různé dárky s vánoční tematikou a vyzkoušet si či motivovat se různými náměty při zdobení medových perníčků. Všechna pracoviště se těšila velkému zájmu.

Na závěr setkání po setmění zazněly náměstím T. G. Masaryka lovecké fanfáry v podání Pootavských trubačů, při kterých byla rozsvícena vánoční výzdoba města a „Vánoční strom“.

Závěrem nesmíme zapomenout poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě, organizaci a nacvičení vystoupení, za vzorně připravená pracoviště a Ježíškovu poštu, všem trhovcům a občanům, kteří svojí účastí podpořili zdařilý průběh tohoto hezkého adventního setkání.

Text a foto: Jiří Rod, starosta města

Mikulášská nadílka

Podobně jako v dalších městech a vesnicích v sobotu 5. prosince v podvečer v Sedlici nastalo jako každoročně rojení čertů

za doprovodu andělů a Mikuláše. Postupně navštěvovali rodiny s dětmi a rozdávali mikulášskou nadílku. Určitě nechyběla vážná kárání řady dětských hřištníků, kteří slibovali polepšení a zpíváním, básničkou nebo jinými dovednostmi si snažili naklonit mikulášskou návštěvu a odčinit svá provinění a zasloužit si vymazání „prohřešků“ z „Čertovské knihy hříčů“. Čerti chvílemi naháněli hrůzu a strach nejen dětem, ale hodný Mikuláš a anděl je vždy usměrnili.

Vítání nových občánků v Sedlici

Koubková Anežka

Prokopec Čeněk

Šimová Jasmína

Zvolánek Radek

Šendera Josef

Adam Pavel

Štěrba Daniel

Levá Natálie

V neděli 6. prosince 2015 ve 14 hodin se v Obřadní síni města Sedlice uskutečnila pro přítomné milá událost, která patří k těm nejkrásnějším v životě - vítání nových občánků Sedlice. Slavnostní odpoledne zahájilo hezké kulturní vystoupením žáků školní družiny pod vedením paní vychovatelky Marie Čapkové.

Po jeho skončení byli jednotlivě starostou města přivítáni noví občánci. Jejich rodiče tuto skutečnost potvrdili podpisem do pamětní knihy a byly jim předány drobné dárky od zástupců města a poštovní spořitelny v Sedlici.

Bylo přivítáno 8 občánků: Koubková Anežka, Levá Natálie, Pavel Adam, Prokopec Čeněk, Šendera Josef, Šimová Jasmína, Štěrba Daniel, Zvolánek Radek

Text: Jiří Rod, starosta města

Foto: Věra Hejduková

Česko zpívá koledy v Sedlici

V mnoha městech a obcích se ve středu 9. prosince od 18 hodin zpívaly koledy v rámci akce „ČESKO ZPÍVÁ KOLEDY“. Občané Sedlice se do této akce také aktivně zapojili. Zpívání organizovaly členky Českého svazu žen Sedlice ve spolupráci s městem. Pod vánočním stromem na náměstí T. G. Masaryka se sešlo cca 85 účastníků, kteří si společně zazpívali stanovené koledy. Během zpívání se podával

horký čaj. Při rozchodu všichni slibovali, že se zapojí i do příštího zpívání, aby se z tohoto adventního zvyku stala i v Sedlici stálá tradice.

Text a foto: Jiří Rod, starosta města

Vánoční výstava

Od 10. do 12. prosince v Zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici se konala vánoční výstava s názvem „Veselé vánoce“. Český svaz žen Sedlice

za spolupráce dětí mateřské školy, žáků 1. - 5. třídy a družin Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka v Sedlici pořádal výstavu prací a výrobků sedlických žen a dětí s vánoční tematikou. Některé vystavené výrobky byly prodejné a návštěvníci výstavy si je zde mohli zakoupit. Hodně exponátů mělo veliký úspěch, protože v den uzavření výstavy byly zcela vyprodány.

Text a foto: Jiří Rod, starosta města

Předvánoční čas v DPS Sedlice

Stalo se již tradicí, že život občanům v DPS Sedlice chodí několikrát ročně obohatit svým kulturním vystoupením děti z mateřské školy, školních družin a základní školy v Sedlici. V letošním předvánočním čase 17. prosince obyvatele navštívily žáci Základní školy a Mateřské školy T.G. Masaryka v Sedlici a předvedli scénku „Včelích medvídků“ ze známé série pohádek večerníčků. Na závěr svého vystoupení všichni společně zazpívali pásmo vánočních koled.

Text a foto: Jiří Rod, starosta města

Novoroční sešlost

Na první den v novém roce pravidelně město Sedlice připravuje setkání občanů u příležitosti společného přivítání nového roku – s názvem „Novoroční sešlost“. Počasí přálo a sváteční atmosféru podtrhl slabý poprask sněhu. Již od 16 hodin hrála k dobré pohodě hudba pana Kováře z Oseka. Opět se podávalo malé pohoštění,

kteřé mělo současně sloužit jako ochrana proti případnému nachlazení a prostředek ke zlepšení nálady. Podával se teplý „čaj“ zhotovený z čajové esence z Božkova a pro dámy čaj z griotky. Do setmění se náměstí T. G. Masaryka zaplnilo a celá sešlost netrpělivě očekávala, kdy se vše ponoří do tmy, aby mohlo být zahájeno vyvrcholení tohoto setkání – ohňostroj. Po 17 hodině se na náměstí objevily bedny s připraveným ohňostrojem a v 17.15 hod. byl ohňostroj odpálen za doprovodu reprodukováné hudby.

Vážení čtenáři „Sobáčku“ nový rok je již v plném běhu, ale přesto mi dovozte Vám všem a všem lidem popřát pevné zdraví, kousek štěstí, lásku, rodinnou pohodu. Ať se na Vás štěstí směje, ať Vás láska stále hřeje, ať Vás úspěch provází v roce, který přichází.

Text a foto: Jiří Rod, starosta města

Bakus 6. února 2016

Po roce je Bakus tady, rozšiřuje svoje řady. V průvodu jsou vítáni: dráteníci, kominíci, zedníci, poustevníci, vandráci, ševci, babky s nůši, zapomenutá řemesla a vůbec vše, co Vás napadne.

Adventní koncert

V pátek 11. prosince se konal v kostele sv. Jakuba v Sedlici adventní koncert. Na varhany hrála Zuzana Němečková, laureátka varhanní soutěže Pražského jara, na hoboj profesor pražské konzervatoře Jan Thuri, zpíval barytonista opery Národního divadla Jakub Hrubý. Koncert krátce uvedl starosta Sedlice Jiří Rod a pak už jsme se zaposlouchali do sváteční hudby. Na úvod zazněly typické adventní zpěvy – staročeské rořáty Jiřího Strejce a Luboše Sluky. Převážnou část koncertu tvořily skladby starých i současných českých mistrů, včetně méně známých děl Jana Jakuba Ryby. Na

závěr koncertu jsme slyšeli delší kompozici současného českého skladatele Františka Xavera Thuriho, velkého znalce barokní hudby.

Na závěr spolu se starostou poděkoval umělcům za nevšední hudební zážitek také farář P. Marcin Piasecki. Nikdo z návštěvníků koncertu jistě nelitoval, že nechal doma starosti se sháněním dárků, odložil předvánoční úklid a mohl strávit v kostele hodinu v klidu a poslechem povznášející hudby.

Ludmila a František Jirsovi

Lidé na cestě, beseda s Mgr. Mikulenkovou

V sedlické farnosti jsme se rozhodli odpovědět na výzvu papeže Františka, podpořenou také českými biskupy, a nabídnout přijetí uprchlické rodiny na prázdnou faru, kde je možnost ubytování. To je ale jenom základ. „Přijetí“ znamená daleko více.

Relativně jednoduché by bylo vybavit faru nábytkem a zajistit osázení. Zabezpečit další potřeby rodiny už je náročnější. Proto si klademe mimo jiné následující otázky: Jsme schopni věnovat každý jednu nebo dvě hodiny týdně svého času tak, aby tím netrpěla naše vlastní rodina? Pomoci zařídit něco na úřadě, dovézt autem, navštívit na faře, pohlídat děti, pozvat na oběd? A nejde jenom o čas. Také peníze budou potřeba. I když předpokládáme nějakou podporu ze strany státu, na všechny potřeby rodiny (náklady za energie, jídlo, léky, úřední poplatky,...) to určitě nebude stačit. Jsme schopni potřebné financování dlouhodobě zajistit? Jakým způsobem stanovit nějaká „pravidla soužití“, „provozní řád“, a to jak pro uprchlíky, tak pro ty, kteří jim budou ochotni věnovat čas? Víme, že dobrý úmysl nestačí a je nezbytné se na případné přijetí rodiny postupně připravit.

Také si uvědomujeme řadu rizik: nemáme v této oblasti žádné zkušenosti, je zde jazyková bariéra. Nevíme, jak zastavit lidi, kteří přicházejí do Evropy, hledají zde bezpečí a prosí o pomoc. Jistě jsou mezi nimi i takoví, kteří pomoc nepotřebují, možná i zločinci, kteří chtějí zneužít naší pohostinnost. Rozlišit jedny od druhých je jistě obtížné, ale možné. V tom spoléháme na naše státní orgány, které jsou v přidělování azylu velmi opatrné.

Nejprve jsme přichystali malý dotazník, abychom předběžně zjistili, co konkrétně můžeme nabídnout. Prostřednictvím webového formuláře se naše farnost přihlásila do databáze, ve které Charita shromažďuje nabídky pomoci pro uprchlíky v nouzi. V kostele byla instalována výstava

SPOLEK PRO ZACHOVÁNÍ TRADIC SEDLICE POŘÁDÁ 6.ÚNORA 2016 MASOPUSTNÍ PRŮVOD

PROGRAM: 9.30 - POŽÁDÁNÍ STAROSTY O POVOLENÍ PRŮVODU - PŘED RADNICÍ

10.00 - PRŮVOD MĚSTEM

cca 15.00-16.15 - POHŘBENÍ A NAROZENÍ BAKUSA, PŘED RADNICÍ

Trasa průvodu: nám.T.G.M., ulice - Havlíčkova, Zahradní cca 11.30, Komenského ke škole, I.máje cca 13.15, Pod Velkou, U Kina, Komenského cca 13.45, Kostelní, Nádraží cca 14.45, Sídliště II, Jeronýmova cca 15.45

MĚSTO SEDLICE

ZVE VŠECHNY PŘÍZNIVCE CYKLISTIKY

26. března 2016

na

„Memoriál CH. Battaglii, S. Říhy a M. Krejčího“

a neb „Zahájení jarní cyklistické sezóny 2016“

Zahájení: ve 14.00 hodin na silnici I. třídy před budovou Sokolovny v Sedlici

Trasa: směrem – Hněvkov, Pacelice, Škvořetice, Lom, Mužetice a Sedlice mládež a méně zdatní - kratší trasa ze Škvořetic přímo do Sedlice

V cíli je zajištěno občerstvení. Každý cyklista obdrží účastnickou medaili.

Cyklistická akce je určena široké veřejnosti.

Srdečně zvou pořadatelé.

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ MĚSTA SEDLICE

POŘÁDÁ TRADIČNÍ

HASIČSKÝ BÁL

V sobotu 30.ledna 2016

od 20 hodin v místní sokolovně

K tanci a poslechu hraje hudební skupina FATIMA

Vstupné 80,- Kč

bohatá tombola

Srdečně zvou pořadatelé

(www.lidenaceste.cz) připravená pražskou spořilovskou farností sv. Anežky. Náš farář P. Marcin navrhl zapojit do péče o uprchlíky také lidi z dalších farností Blatenska, kde ovšem nejsou podmínky vhodné pro poskytnutí ubytování.

Pozvali jsme na besedu Mgr. Ivetu Mikulenkovou, vedoucí poradny pro cizince a migranty Diecézní charity České Budějovice. Mgr. Mikulenkova nás seznámila s činností své poradny, vysvětlila rozdíly mezi pojmy, se kterými se v současnosti často setkáváme – migrace, uprchlík, azylant, mezinárodní ochrana. Poznali jsme rozdíly mezi detenčním zařízením, přijímacím, pobytovým a integračním střediskem. Informovala nás o zákonném rámci, postupu při zajišťování a vracení cizinců, průběhu azylového řízení. Dozvěděli jsme se aktuální informace o počtech žadatelů o azyl u nás i v Evropě. Nejvíce dotazů bylo na Státní integrační program - jak je to se zajištěním bydlení, zaměstnání, zdravotní péče.

Návštěva Mgr. Mikulenkové nám poskytla řadu cenných informací a utvrdila nás v přesvědčení, že právě nyní je třeba zachovávat základní humanitární postoje, být nabídku potřebným a snažit se jim pomoci. Rovněž se nám potvrdilo, že je důležité udržet vyvážené stanovisko a o tématu mluvit v klidu, bez zbytečných emocí.

František Jirsa

Zpívání koled u jesliček

V neděli 27. prosince odpoledne připravila opět farnost Sedlice a místní organizace Českého svazu žen v kostele zpívání koled u jesliček. Již před půl čtvrtou se téměř všechny lavice zaplnily, kdo přišel až na začátek, zůstal stát v zadní části kostela, ve vstupní chodbičce se tísnilo několik kočárků. Nejprve z kůru zazpívaly koledy sedlické děti. Malí zpěváci se dva měsíce každý týden scházeli, aby s varhanním doprovodem Františka Hajdekra a pod vedením Ivany Eignerové a Josefa Prexla nacvičovali koledy tak, aby ve vánoční době zpěvem potěšili rodiče, sourozence, příbuzné a kamarády. Dětské zpívání jsme odměnili potleskem, a pak jsme si všichni za doprovodu varhan zazpívali známé i méně známé koledy a zakončili jsme zpěvem „Narodil se Kristu Pán“. Na závěr ještě všichni zpěváci sešli z kůru před oltář a Kateřina Prexlová, která celou akci zorganizovala a uváděla, nám je jednotlivě představila. Na obrázku je zleva: Joe Stone, Lukáš Růžička, Vanesa Trčová, Lukáš Hrdlička, Anežka Prexlová, Sandruška Růžičková, Zora Štěrbová, Filip Míčka a Filip Vrba.

Po skončení byla ještě příležitost zajít na faru, ochutnat vánoční cukroví s čajem nebo svařeným vínem. Všichni příchozí byli potěšeni z možnosti setkání, podělili se o krásný prožitek v kostele plném nejen posluchačů, ale i atmosférou prosycenou oslavou narození Ježíše.

Všem dětem i dospělým, kteří se na přípravě a realizaci podíleli, patří velký dík a doufáme, že příští rok zase najdou čas a odvahu potěšit zpěvem koled a třeba překvapí i něčím novým.

Ludmila a František Jirsovi

Závěr roku v ZŠ Sedlice

Poslední měsíc v roce se nese ve znamení tradičních předvánočních událostí. Vše zahajuje návštěva Mikuláše, doprovázeného čerty a anděly. Mikulášskou nadílku mají na starost deváťáci. Jejich mladší kolegové si odnášejí, kromě drobných dáreků, také trochu zábavy a ti mladší možná i strachu. Ale pak se již všichni těší na Vánoce. Ve třídách zavoní bohatě ozdobené vánoční stromky, při pracovních a výtvarných výchovách se vyrábějí adventní věnce, svíčky a drobné vánoční dárky. Poslední den před prázdninami pak probíhají ve třídách vánoční posezení.

Baseballová show

Ještě před tím došlo k několika zajímavým událostem. Především to byl týdenní jazykový a poznávací pobyt v Londýně, kterého se zúčastnilo 50 žáků školy. Pobyt byl hrazen z prostředků Operačního programu MŠMT Vzdělání pro konkurenceschopnost a nabídl dětem jedinečnou příležitost poznat britskou metropoli a její okolí.

Vítězky okresního kola ve stolním tenise
A. Vrbová, I. Klímová a T. Hrubá

Proběhla také okresní kola sportovních soutěží. Ve stolním tenise získali chlapci druhé místo a děvčatům se dokonce podařilo zvítězit a postoupit do krajského kola. Proběhlo i několik florbalových turnajů různých kategorií, největšího úspěchu dosáhli nejmladší chlapci, kteří také dokázali celý turnaj vyhrát. Zajímavá byla návštěva předních českých baseballistů, kteří předvedli žákům své umění. Ti si pak sami mohli vyzkoušet nadhozy a odpaly.

Letos již popáté zpestřily předvánoční období Adventní trhy, které uspořádal Městský úřad. Vystoupením přispěli i naši žáci z první, čtvrté a páté třídy. Přidaly

se i děti z mateřské školy. Žáci prvního stupně a školní družiny ještě připravili výrobky na tradiční vánoční výstavu, čtvrtáci potěšili svým vystoupením obyvatele domu s pečovatelskou službou.

Leden se nese ve znamení ukončení pololetí. Žáci finišují, aby na vysvědčení měli co nejlepší známky. Deváťáci s napětím očekávají, co přinese přijímací řízení na střední školy. Zápis do první třídy se uskuteční 2. února. Doufáme, že se počet žáků školy v příštím školním roce opět zvýší. Po vánočních prázdninách vyrazili žáci sedmé a osmé třídy na lyžařský kurz. I když to během vánoc vypadalo nepříznivě, sněhové podmínky byly nakonec výborné.

Marek Charvát, ředitel školy

Několik ukázek z našeho školního časopisu Masarykův trháček:

Jazykový a poznávací pobyt v Londýně

Dne 29. 11. 2015 v 11:00 vyrazila 9., 8., 7., 6., 5. třída a jeden čtvrťák do Londýna dálkovým autobusem. Jeli jsme přes Německo, Nizozemí, Belgie a Francii. Poté jsme se nalodili na trajekt. Když jsme dorazili do Anglie tak na nádraží v metru nás přivítala Markéta Havlová. Jako první jsme šli na Monument a Tower Bridge. Slečna Havlová nám k nim něco řekla, například, že má Monument 311 schodů. Večer si nás odvezla naše rodina. U rodiny jsme se navečeřeli a šli spát. Ráno nás rodina vzbudila a udělala snídani. Pak nás odvezli na parkoviště, kde na nás čekal autobus. Druhý den jsme jeli na křídové útesy a podívali se k moři.

Výuka angličtiny v Londýně

Jazykový a poznávací pobyt v Londýně

Také jsme navštívili Podmořský svět, kam nás pozvali učitelé. Další den jsme se podívali na Big Ben. Měli jsme i rozhod a nakupovali na Oxford Street. Ve čtvrtek jsme byli ve škole, kde jsme se něco přiučili z angličtiny. Poslední den v pátek jsme se svezli na London Eye, byl tam výhled na celý Londýn. Když jsme vylezli z oka tak jsme měli půl hodiny rozhod. Dvě šestačky Adéla a Anna se svezly na kolotoči, kde byli koníci, paní učitelka nás i vyfotila. Také jsme navštívili 4D kino. Paní průvodkyně nás vzala na nástupiště Harryho Pottera. Na závěr jsme navštívili Přírodovědné muzeum. Celý pobyt se nám velmi líbil.

Adéla Hajdekrová, Anna Musilová, 6. třída

Štědrý den u nás doma

Ráno rychle vstaneme,
pak se nasnídáme,
ozdobíme stromeček,
cukroví na něj dáme.

K obědu máme „Kubu“,
polévku česnekovou
a když to všechno sníme,
odpočinout si jdeme.

K večeři máme kapra
s bramborovým salátem,
pak si dárky rozbálíme,
nějaké cukroví sníme.

Prohlédnuto máme
a za chvíli
do postele.

Anna Šavrdová, 5. třída

Předvánoční čas v MŠ Sedlice

A znovu nastalo to nejkrásnější období roku, advent. I my ve školce jsme si vyzdobili vánočně třídy, s dětmi jsme vyráběli ozdoby na stromeček, vystřihovánky do oken a další výrobky týkající se vánočního času.

První adventní neděle připadla na 29. listopadu. U nás v Sedlici jsme se sešli na adventním setkání pro všechny občany a dětičky z 2. třídy školky při této příležitosti nacyčily vystoupení, aby obšťastnily své rodiče a všechny, kteří se přišli potěšit z nadcházejícího vánočního období.

Ve školce jsme pořádali pro děti a rodiče vyrábění s vánočními motivy, všechny výrobky jsme propůjčili na výstavu, kterou každoročně pořádá Svaz žen v zasedací síni Městského úřadu v Sedlici.

4. prosince nás ve školce rozradostnila a i trochu postrašila návštěva Mikuláše, čerta a anděla. Dětičky se zatajeným dechem pozorovaly, zda

dostanou sladkou nadílku od Mikuláše, či metličkou od čertíka.

Ještě než děti odešly na vánoční prázdniny, předvedly na vánoční besídce 17. prosince vystoupení pro své rodiče a veřejnost, které se konalo na obou třídách. Všechny děti se snažily, aby vše, co se naučily, předvedly bez chybičky, a to se jim povedlo. Všem přítomným se moc líbilo, co si děti pod vedením paní učitelky připravily, a každého ještě více naladily na vánoční notu.

Na druhý den jsme pod stromčkem ve školce našli dárečky od Ježíška, děti dostaly nové hračky a didaktické pomůcky.

Chtěli bychom tímto poděkovat všem, kteří přispěli na nákup hraček: Sedlická strojírna, s.r.o., Agro Sedlice, a.s., Ing. Ladislav Kovařík, Ing. Pavel Adam, pan Ladislav Korous, pan Petr Helige, Svaz žen Sedlice.

Přejeme Vám všem, ať do nového roku vkročíte ve zdraví, plni síly, optimismu a lásky.

Kolektiv MŠ Sedlice

Úspěšný konec roku pro SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice

Pro mladé začínající karatisty byl minulý rok hlavně sbíráním prvních zkušeností na závodech. A nevedli si vůbec špatně. Hned z prvních závodů v Praze /kde se mohli poměřit se stejně starými dětmi

z pražských oddílů/ si přivezli 12 medailí. Ve druhé polovině roku, pak kromě dalších zkušeností, přivezli cenná umístění z Krajského přeboru karate v Českých Budějovicích a i 3 tituly Krajského přeborníka v karate /za aktivní podpory svého trenéra/. Poděkování patří také všem rodičům, kteří své děti na závody doprovázeli.

Na sklonku závodní sezóny úspěšně reprezentoval oddíl a zároveň město Sedlice závodící trenér a reprezentant ČR Marek Pohanka. Nejdříve na Národním poháru v Jablonci vybojoval 2. místo v kata, na Mezinárodním mistrovství ČABK /České Asociace Budo Karate/ skončil

v konkurenci závodníků z 11 zemí na 2. místě v kata shotokan a jako jediný z Čechů se dostal na stupně vítězů. A na úplný závěr sezóny - na MČR ČSKe /českého svazu karate/ v Ostravě vybojoval v kata mužů 3. místo a v kumite mužů - 60 kg obhájil 1. místo z loňského roku a získal další titul mistra ČR.

Zkoušky na vyšší STV v NAKAMA SHOTOKAN Sedlice

Závěrem roku se konaly zkoušky na vyšší žákovský technický stupeň - 8 – 6. Kyu. Ti žáci, kteří se nemohli zúčastnit hlavních zkoušek z důvodu nemoci /apod./ nebo ti, kterým se zkoušku složit nepodařilo, měli k dispozici další /náhradní / termín. Příprava na zkoušku probíhala prakticky celý podzim a mladí karatisté k ní přistoupili zodpovědně, protože v krásný datum 13. prosince ji všichni úspěšně složili. Oddílové tréninky nadále pokračovaly i v době vánočních prázdnin a na Nový rok. Vždyť se přeci říká: „Jak na Nový Rok, tak po celý rok.“

SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice cíle pro rok 2016

Rok 2016 bude pro všechny karatisty z oddílu SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice náročnějším než rok minulý. Plánujeme větší množství závodů v kraji i po republice s konečným cílem nominace většího počtu sedlických karatistů na MČR dětí a mládeže. Vyšší cíle si do nové závodní sezóny stanovil i trenér a reprezentant Marek Pohanka, který absolvuje velké množství závodů převážně v zahraničí /světovou sérii K1 Premiere League, kvalitně obsazené turnaje po Evropě a několik mistrovství/, ale samozřejmě i závody se zahraniční konkurencí v ČR.

Závěrem bych chtěl popřát všem karatistům a závodníkům mnoho úspěchů v novém roce, poděkovat městu Sedlice za podporu v roce minulém a za SK NAKAMA SHOTOKAN Sedlice mohu přislíbit vzornou reprezentaci města Sedlice.

Dušan Pohanka, předseda oddílu

Na turnaji v křížové sedmě řádila „spavá nemoc“

Semifinále turnaje v křížové sedmě, který opanoval v neděli 27. prosince obecní hostinec ve Škvořeticích, bylo letos poznamenáno nadměrnou spavostí jeho účastníků. Není známo, zda otevřenými dveřmi vlétla do šenku moucha tse- tse nebo zda zlá čarodějnice položila na některý stůl růži. Naštěstí nehrázil spánek stoletý, klímbalo se maximálně

nějakou tu hodinu. Každopádně, když se karbaníci sešli o dva dny později na velkém sále kulturního domu na přeboru v ping - pongu, byla velmi často slyšet věta: „Človče, já si vůbec z té sedmy nic nepamatuji!“ Ale turnaj v křížové sedmě se zdárně dohrál do konce a spánek je přece zdravý.

Za hrácké stoly tentokrát usedlo osmnáct dvojic. A nejednalo se jen o domácí. „Čertovým obrázkům“ se podíval pěkně na zoubek i Ladislav Štok z Mužetic: „Tady ve Škvořeticích jsem počtvrté a znovu musím uznat, že to mají organizátoři skvěle zmačknuté. Turnaj fakt na úrovni! Šťěstěna je v mém případě

dost vrtkavá, zatím jsem nebyl ve výsledkové tabulce nikdy příliš nahoře. Stálého parťáka do hry nemám, vždycky se smluvím s někým jiným.“

Vítězství si tentokrát připsali na své konto místní borci Petr Šavrd a Ondřej Nový. Pohár za stříbrnou pozici putoval na adresu dvojice rovněž domácích reků Radka Petráše a Antonína Šeteleho. Bronz získali Jiří Musil a Zdeněk Mikeš, oba ze Sedlice. Oceněny byly první čtyři dvojice, ale spokojeni byli všichni hráči. Kromě adrenalinového prožitku i proto, že tím nejsprávnějším způsobem vzdali hold světlé památce zakladatele vánoční tradice.

Vladimír Šavrd a

Adventní věnce ve Škvořeticích

Dvacítka děvčat, žen středního i mírně pokročilého věku si dala 28. listopadu odpoledne dostaveníčko ve škvořetickém hostinci. Důvod? Vlastnoruční výroba adventních věnců v příjemném kolektivu. Tuto hezkou tradici odstartovala loni místní propagátorka společenských aktivit paní Martina Kramlová. Zhotovit adventní dekoraci a přitom si popovídat se sousedkami a známými v příjemném prostředí přišla i paní Růžena Valachová. „Mně tuhle dovednost naučila snacha, která u nás doma adventní věnce vytváří rok co rok. Člověk má určitě radost, že je v tomto ohledu soběstačný. Přírodní materiál nám většinou poskytuje zahrada. Jak dlouho tuhle činnost provozuji? No, už to bude osm let. Těžké to není, zvládnou to i mužské ruce,“ dodává jedním dechem.

Mezi „něžné pohlaví“ se tentokrát zamíchali i dva čiperní klučinové. Na věnec si ještě netroufli, zato obratnými prstíky ztvárnili svícny. „Oni už nějakou praxi mají, učí se to ve škole,“ poznamenala na jejich adresu šikovná maminka, která vyrábí adventní věnce pro celou svoji rodinu a začínala jako samouk.

Vladimír Šavrd a

Rozsvícení vánočního stromu ve Škvořeticích

Počasí nebere ohled na nic a na nikoho. Důkaz o tom poskytl hned po první adventní neděli silný vítr, který se přehnal Blatenskem a zlomil kmen čerstvě ozdobeného a nasvíceného vánočního stromu na návsi ve Škvořeticích. „Naštěstí nešlo o tak velkou škodu, aby se nepodařilo symbol nejkrásnějších svátků v roce znovu vztyčit a upevnit,“ podotkl na dané téma škvořetický starosta Lubomír Nový.

Samotné rozsvícení vánočního stromu ve Škvořeticích provázela i přes nepříznivé klimatické podmínky silná účast občanů. Rozhodně jich střed obce zaplnilo víc než loni. „Opět se přítomným zdarma rozléval punč a svažené víno,“ uvedl Lubomír Nový. „Je dobře, že se tahle podívaná stává u nás zažitou tradicí. Zejména kvůli těm nejmenším, ale také pro navození srdečné atmosféry mezi lidmi, pro upevnění vzájemné pospolitosti, úcty a lásky. K tomu letos výrazně přispělo pásmo koled, zpívaných místními dětmi za doprovodu živé hudby a pod vedením pana učitele Mgr. Petra Šavrdy.“

Vánoční strom skutečně jakoby vyzařoval zvláštní, tajemné kouzlo, které tiší všechny sváry a spory. Bylo by hezké, kdyby stejně sváteční nálada přetrvávala mezi škvořetickými osadníky i poté, co vánoční strom bude dočasně odstrojen.

Vladimír Šavrd a

Rozbité obecní cesty už odvál čas

Hlavní investicí ze strany Obce Škvořetice v roce 2015 bylo vyasfaltování zbytku rozbitých obecních cest ve vsi i přilehlé osadě Pacelice. „Nyní můžu s radostí konstatovat, že ke všem obytným stavením vede cesta s kvalitním povrchem,“ nechal se slyšet škvořetický starosta Lubomír Nový. „Zmíněný projekt stál obecní pokladnu 750.000 korun, ale část nákladů uhradila dotace z Programu obnovy venkova.“

Vladimír Šavrdra

Na škvořetickém pinčesu vynalezli „krovovku“

Nové věci často spatřují světlo světa úplnou náhodou. Tak například na letošním turnaji v ping-pongu, který se uskutečnil v úterý 29. prosince na velkém sále ve Škvořeticích, mimoděk vynalezli tzv. „krovovku“. Gênio Jára Cimrman by tomu s nadšením zatleskal. A o co že se vlastně jedná? Prostě jeden z hráčů vyvinul nadlidskou sílu a s hurónským zahalekáním „zazdil“ pálkou bílý míček do krovu pergoly, vybudované u vchodu do sálu. Praktické využití vynálezu zatím není známo, má spíše psychologický charakter a to vyvést z rovnováhy soupeře na druhé straně zeleného stolu. Ale už jen proto si ji možná škvořetičtí nechají patentovat.

Nadevátý ročník předsilvestrovského turnaje ve stolním tenise nastoupilo šestnáct mužů, sedm žen a pět dětí. Stejně jako loni bylo s předstihem dáno na vědomí, že zúčastnit se mohou jen občané ze Škvořetic a přilehlých Pacelic. Takhle to bylo pěkně v domácí atmosféře a i tak přítomní podali bezpočet oslňujících výkonů a předvedli vysoce kvalitní hru. František Kuřák kupříkladu předesílal, že ping-pongovou pátku držel naposledy v ruce před čtyřmi roky a že to tedy nevidí nikterak růžově. Přesto František dokázal, že to pořád ještě v ruce má a vymetl pěknou řádku soupeřů, až opanoval bronzovou pozici. Druhé místo obsadil loňský vítěz Milan Navrátil, pohár přeborníka mezi muži podle očekávání sešel ve svých rukou žhavý favorit Ondřej Nový. Finále však bylo hodně vyrovnané a poskytlo nevšední podívanou.

Mezi ženami se stala královnou Markéta Kopalová. V závěsu ponechala Lucii Týmovou, třetí místo vybojovala Michaela Francová.

V dětské kategorii nejvíce zazářil desetiletý Lukáš Mikeš, který podle svého vyjádření ještě nikdy předtím stolní tenis nehrál. Za ním se umístil Tomáš Fišer, pod bronzovým deštěm se tetelil Tomáš Vylita. Titul nejmladšího účastníka patřil sedmiletému Robinu Mrázovi. Velké uznání si vysloužil třináctiletý Jakub Navrátil, který se rozhodl změřit síly s dospělými a statečně s nimi držel krok.

Vladimír Šavrdra

Zleva: 3. místo František Kuřák, 1. místo Ondřej Nový, 2. místo Milan Navrátil

Poslední ohlédnutí za rokem 2015 ve Tchořovicích

Zda se tradiční lampionový průvod ve Tchořovicích v úterý 17. listopadu 2015 uskuteční, bylo v tomto roce až do poslední chvíle nejisté, neboť počasí odpoledne nebylo zrovna příznivé. Nakonec se přesto trochu umoudřilo a tak se u vlakové zastávky v 17 hodin sešlo několik desítek dětí i dospělých. Po lampionovém průvodu všem účastníkům a především dětem určitě přišel vhod teplý punč či muffiny od maminek pod přístřeškem u hospody.

Koncem roku přichází období adventu, doba očekávání, kdy děti nedočkavě odpočítávají každý den do Štědrého dne. Pro nás dospělé se toto období v poslední době stává spíše obdobím shonu. Dokončit ve starém roce to, co jsme ještě nestihli, uklidit, napéci cukroví, nazdobit byt či dům a jeho okolí, dokoupit chybějící dárky... V naší obci jsme již poněkolkáté toto krásné období adventu zahájili vánoční prodejní výstavou v sobotu 28. listopadu 2015, na které nechyběly výrobky místních žen, klientů Domova pro seniory v Blatné či žáků ZŠ TGM Blatná. Příjemné posezení s poslechem vánočních koled určitě přispělo k navození vánoční atmosféry a alespoň chvilkovému pozastavení se v předvánočním shonu. Nechyběla ani tvořivá dílna pro děti, ve které si děti zdobily perníčky, vybarvovaly vánoční obrázky nebo vyrobily vánoční ozdoby. Letos poprvé jsme zorganizovali také výstavu betlémů. Tato výstava byla instalována na obecním úřadu v době adventu a návštěvníci mohli shlédnout betlémy dřevěné, keramické, papírové či látkové. Poděkování patří všem, kteří zapůjčili svůj betlém na tuto výstavu.

Uteklo to jako voda. Uzavíráme další kapitolu našeho života – rok 2015. Promítáme si v hlavě zpětně důležité okamžiky tohoto období v osobním životě nebo v zaměstnání. Co nám tento rok dal, co se nám podařilo, co se nám nepovedlo, kdo nás něčím překvapil či potěšil, kdo nám pomohl, kdo nebo co nás zklamalo, ... Ani v obci jsme v tomto roce nezažili. Jsem ráda, že se nám podařilo započít s výstavbou chodníku směrem na Blatnou. V současnosti je dokončena první etapa. Kromě toho byly provedeny opravy komunikací na drahách, u Dolejšího mlýna, u pomníku, upravili jsme přístup na silnici u železniční zastávky, byly instalovány odpadkové koše, lavičky v autobusové zastávce a u vlakové zastávky. Opravu si vyžádala vodárna i čerpadlo ve vrtu. Vyměněny byly také 2 kanalizační vpusti. Kolem cesty k Dolejšímu mlýnu jsme instalovali nová svítidla veřejného osvětlení. Doplnili jsme kontejnery na drobné kovy, elektroodpad, baterie či použité tonery do tiskáren. V průběhu roku se mohli obyvatelé naší obce zúčastnit celé řady akcí pro děti i dospělé.

Chtěla bych v tuto chvíli poděkovat všem našim občanům, kteří se podíleli během celého roku 2015 na tom, aby se nám v obci žilo lépe, přiložili ruku k dílu při zvelebování obce či pomohli organizovat akce v průběhu celého roku v naší obci.

Přání do nového roku 2016

Nyní otevíráme novou kapitolu – rok 2016. Vykročíme do tohoto roku tou správnou nohou a nejlépe, jak umíme. Máme před sebou celých 366 dní, z nichž za nejvýznamnější můžeme považovat první leden. Tento den nám nabízí příležitost pro nový začátek, možnost poučit se z chyb minulých a začít s „čistým štítem“ od začátku. Tuto možnost máme prakticky každý den, ale právě první den nového roku je k tomu jakoby předurčen. Važme si toho, že žijeme právě v této zemi či obci, neboť jsou na světě místa, kde se člověk musí bát o svůj holý život. Myslím, že problémy, které mnohdy my považujeme za zásadní, jsou pro lidi v zemích zmítaných válkou, hladem a bídou či živelnou pohromou úplně nicotné. Pokora, naslouchání druhým, vyslechnutí názorů jiných lidí či láska ke svým bližním by měly být součástí života každého z nás.

Vážení spoluobčané, dovolte mi, abych Vám popřála do nového roku 2016 vše dobré, buďte spokojeni, šťastní a hlavně sami sebou, smíme se s minulostí, žijme přítomností a radujme se z každého dne.

Eva Křivancová, starostka

Poplatky v Tchořovicích v roce 2016

Poplatky za komunální odpad zůstávají v roce 2016 ve stejné výši jako v roce 2015.

- Občan s trvalým pobytem v obci Tchořovice 400,- Kč/rok
- Nemovitost, ve které není hlášen nikdo k trvalému pobytu 500,- Kč/rok
- Od poplatku jsou osvobozeni občané starší 80 let a děti narozené v roce 2016 s trvalým pobytem v obci Tchořovice.

Poplatek za psa 100,- Kč/rok

Poplatky je možné zaplatit:

- o v hotovosti na Obecním úřadu ve Tchořovicích v době úředních hodin
- o převodem na účet obce vedeného u České spořitelny č. 680318329/0800, variabilní symbol – číslo popisné, do poznámky – příjmení, odpady, pes

Upozorňujeme občany, že poplatky je potřeba zaplatit **nejpozději do 31. 3. 2016**. V případě bezhotovostního převodu si občané mohou vyzvednout samolepku na popelnici na obecním úřadu v době úředních hodin. Popelnice budou na samolepku z roku 2015 vysypávány do konce měsíce února.

Pozvání na připravovanou akci ve Tchořovicích

V sobotu **26. března 2016** se v místním pohostinství ve Tchořovicích uskuteční setkání žáků malotřídky ve Tchořovicích. Zároveň bude zahájena výstava o historii školy na obecním úřadu. Tuto výstavu bude možno shlédnout také v následujících dnech.

Program:

- Zahájení ve 14 hodin v hospodě Na Kopečku
- Vyprávění o historii školy a obce
- Současnost obce a budovy bývalé školy
- Prohlídka výstavy
- Volná zábava s hudbou a občerstvením

Eva Křivancová, starostka obce

Hasičské akce ve Tchořovicích Mikulášská nadílka

V podvečer 5. prosince se rozezněl po Tchořovicích zvuk kravského zvonce a řinčících řetězů. To čerti doprovázeli Mikuláše a anděla na cestě za dětmi do jejich domovů. Jejich příchod nejdříve a s respektem sledovaly páry dětských očí. Někde si dokonce chtěli ta největší zlobidla čerti odvést do pekla. Ale nakonec všechny děti, i ty nejzlobivější, potěšili Mikuláš i anděla hezkou básničkou či písničkou, dostali sladkou nadílku a čerti zase odešli s prázdným pytlem.

Následující den, v neděli 6. prosince, pořádalo místní SDH dětskou mikulášskou zábavu. Pro potěšení dětí i jejich doprovodu jsme připravili na části sálu peklo, kde se povalovali dva čerti. V připraveném tvořivém koutku si děti mohli připravit drobný dárek pro Mikuláše či rodiče, nebo pomohli ozdobit vánoční stromek. K poslechu a tanci nám hráli dětské písničky. Nakonec se všichni dočkali a Mikuláš s andělem jim za básničku opět nadělil samé dobroty.

Zdobení perníčků

Naše děti si připravili pro občany Tchořovic překvapení na akci zpívání koled u kapličky. Vlastnoručně ozdobili přepravené perníčky. Byli barevné i s různým posypem. Také pilně trénovali koledy. Zdobení bavilo všechny od těch nejmenších až po dospělé. Největší odměnou bylo olíznutí barevné polevy či rovnou strčit celý perníček do úst.

Všechny perníčky se moc povedly a doufám, že všem chutnaly.

Tradiční zpívání koled u kapličky

V předvečer Štědrého dne, 23. prosince, jsme se sešli ve velkém počtu na návsi u kapličky sv. Václava, abychom si poslechli vánoční koledy a písně v podání našich dětí. Připravili si pro nás jak soubor tradičních českých koled, tak i novějších vánočních písní za doprovodu kytary, na kterou hráli Jára Čadek a Adéla Ptáčníková. Vánoční atmosféru zajistě podpořil i vánoční svařák a dětský punč, který byl připraven pro všechny přítomné. Zároveň děti rozdali vlastnoručně ozdobené perníčky s věnováním krásných Vánoc a šťastného Nového roku 2016. Tímto děkuji všem účinkujícím za jejich výkon, bylo to krásné. Věřím, že i letošní 6. ročník této akce byl pro všechny nevšedním a příjemným zážitkem, navodil tu pravou atmosféru vánočních svátků a příští rok se sejdem alespoň zase v takovém počtu, jako letos.

Myslíme i na zvířátka

Na Štědrý den odpoledne jsme se vydali, jako každý rok, podarovat i zvířátka do lesa. Sešli jsme se v hojném počtu dětí i dospělých, nabrali jablíčka, žaludy, kaštany obilí a vypravili se směrem k hrázi

Dolejšího rybníka. Na určeném místě jsme pod krmelec a okolo vysypali vše, co jsme pro zvířátka nachystali. Děti ještě stačili postavit z toho, co našli mezi stromy, domečky pro skřítky. Krásně strávené odpoledne uteklo jako voda, všichni jsme si popřáli hezké svátky a rozešli jsme se domů.

2. ročník „Tchořovického pozemku“

Ve středu 30. prosince se sešlo 20 nadšenců pro sport, aby si zahráli pozemní hokej. Hrál se jako loni u tchořovických sádek. Komu byla zima, mohl si na zahřátí dát horký čaj nebo výbornou gulášovou polévku.

Utvořila se 4 družstva, našli se i rozhodčí a došlo také na samostatné nájezdy. Za přípravu akce a občerstvení patří dík hlavně Honzovi Čadkovi, Martinovi Šedů a ostatním, kdo pomáhali. Akce se opravdu vydařila a již se těšíme napřesrok na odvetu.

Text i foto Martina Čadková

Připravované akce:

HASIČSKÝ BÁL 13. 2. 2015

BABSKÝ BÁL 26. 3. 2015

SDH Tchořovice přeje všem do nového roku 2016 hodně štěstí, zdraví a radostných okamžiků.

Na co se v nejbližších dnech můžete v Třebohosticích těšit:

- **30. ledna** Hasičský ples v KD Třebohostice – hudba RECEPTOR
- **6. února** Masopust v Třebohosticích od 13.00 hod.
- **11. března** Sraz seniorů, oslava MDŽ v KD Třebohostice
- **19. března** Hasičský ples hudba TALISMAN

Obec a její činnost

V roce 2015 jsme průběžně informovali o činnosti obecního úřadu, z těch důležitějších a ukončených věcí je třeba zmínit dořešení nájemních vztahů zemědělských pozemků. Dále uzavření smluv zabezpečujících svoz odpadů – kovů a bio odpadů rostlinného původu, uzavření smlouvy o výpůjčce se Svazem měst a obcí Jihočeského kraje ohledně kompostérů a smluv s jejich konečnými uživateli. Byl vydán nový spisový a skartační plán obecního úřadu.

V rámci společného projektu Svazku obcí Blatenska z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje 2015 (= POV 2015) byly pořízeny pasporty veřejného osvětlení, účelových komunikací včetně plánu zimní údržby (zmapování stávajícího stavu) a projekty revitalizace zeleně (stávající stav oblasti okolo rybníku Radyně a cesty z Uzenic na Chobot a návrhy řešení).

Byla podána žádost v rámci společného projektu Svazku obcí Blatenska do Operačního programu životního prostředí na pořízení odpadových nádob na komunální odpad. Bylo zakoupeno plovoucí ponorné čerpadlo a zahradní traktor zn. John Deere. V rámci POV 2015 byla uplatněna a využita dotace na Opravu budovy obecního úřadu a hasičské zbrojnice čp. 28 a to na úpravu vytápění budovy obecního úřadu, kdy byl nahrazen starý otopný systém pevných paliv novým a to přímotopy a elektrickým kotlem s celkovou obnovou teplovodních rozvodů, dále byla vybavena kancelář a spisovna obecního úřadu novým kancelářským nábytkem, celkové výdaje byly 222.722,00 Kč, z toho dotace 133.633,00 Kč a vlastní podíl obce 89.089,00 Kč. Jak všichni víme, není nic horšího než se stěhovat, vyklidit veškeré zařízení na obecním úřadu a vytřídit vše stálo velké úsilí. Děkujeme proto všem, kteří nám pomohli jakoukoli formou.

Z dalších informací:

K 31. 12. 2015 měla obec 114 občanů, v loňském roce nás bohužel opustili tři občané, nově se přihlásili dva občané.

Od 1. 1. 2016 vstoupili v účinnost dvě obecně závazné vyhlášky obce a to obecně závazná vyhláška obce č. 1/2015 o místních poplatcích, která reflektuje novou právní úpravu, nicméně výše poplatků zůstává stejná jako v předchozím období. Dále vyhláška č. 2/2015 o stanovení systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů a nakládání se stavebním odpadem na území obce Uzenice. Obě vyhlášky jsou zveřejněné na web stránkách obce (v odkazu <http://www.obec-uzenice.cz/urad-obce/povinne-zverejnovane-informace/nejdulezitejsi-predpisy-ozv-up/>).

Dotační akce – na rok 2016 byla podána žádost o dotaci v rámci Programu obnovy venkova Jihočeského kraje a to na opravu budovy obecního úřadu a hasičské zbrojnice čp. 28 - na dokončení oprav budovy zejména rekonstrukce elektroinstalace, rozvodů vody a kanalizace, zateplení, zabezpečení a jejího vnitřního zařízení.

Pro všechny badatele a zájemce sdělujeme, že na webových stránkách obce je uveřejněn odkaz na kroniku obce uloženou ve Státním okresním archivu Strakonice, která byla převedena do digitální podoby a je možno ji pomocí dálkového přístupu shlédnout.

Kultura v obci

V listopadu byly pro všechny zájemce připravené dvě akce, o posvícení zdobení hnětýnek a pro děti výroba podzimních ježků, zakončená lampiónovým průvodem. Před první adventní nedělí pak výroba adventních věnců, vánočních svícňů a zdobení perníčků. V prosinci pak do Uzenic zavítal Mikuláš s andělem a čtyřmi čerty, před vlastní nadílkou měly děti možnost nazdobit vánoční stromeček a vyslechnout si

vyprávění Adélky Kratochvílové (7 let) o městu Betlémě a narození Ježíška (v loňském roce jsem se o vyprávění pokoušela sama a už tehdy mě Adélka doplňovala a upřesňovala informace). Letos jsem ji tedy požádala, zda by dětem i nám ostatním o narození Ježíška povyprávěla sama. Musím přiznat, že její podání nemělo chybu, byla skvěle připravená. Už se těšíme, jaké to bude příští rok.

V prosinci se konala i Výroční valná hromada Sboru dobrovolných hasičů v Uzenicích, k tanci a k poslechu hrála hudba pana Jančara, nálada byla výborná.

**Změna úředních hodin
Obecního úřadu Uzenice
od 1. 1. 2016 jsou úřední hodiny
každé pondělí od 17-18 hod.**

Uzeničtí připravují:

- **20. 2. 2016 od 16:00 hod.** Veget večer s Luckou Hrubou v klubu SDH Uzenice – co jiného můžeme nabídnout v postní době, než přiučít se, jak lze uvařit chutně a zdravě bez masa. Vše s praktickou ukázkou a ochutnávkou
- **5. 3. 2016 od 20:00 hod.** Ples sborů dobrovolných hasičů Uzenic, Uzeniček a Chobota v kulturním středisku v Uzeničkách, k tanci a k poslechu hraje kapela FAJN
- **6. 3. 2016 od 14:00 hod.** Maškarní dětský ples v kulturním středisku v Uzeničkách
- **26. 3. 2016 od 14:00 hod.** Zdobení velikonočních vajíček, pletení pomlázky a výroba jarní dekorace v klubu SDH Uzenice.

text: Gabriela Kučerová, místostarostka obce

Mikulášská nadílka

V sobotu 5. prosince 2015 navštívil naše děti v obci Mikuláš s andělem a s čerty. Hodné děti dostaly od anděla sladké pamlsky a na neposlušné děti byli připraveni čerti. Svoji neposlušnost bylo potřeba vykoupit básničkou či písničkou a příslibem mamince, že budou hodné. Nakonec si čerti nikoho do pekla neodnesli.

Osvícení betlému v kapličky sv. Jana Nepomuckého

Šestého prosince na druhou adventní neděli byl osvěcen betlémek s oltářem v kapličky sv. Jana Nepomuckého v obci. Za zpěvu vánočních koled ozdoby děti s maminkami malý stromeček před oltářem.

Rozsvícení vánočního stromu

Zdobení a rozsvícení vánočního stromu připadlo na sobotu 12. prosince 2015. Při zpěvu koled bylo provedeno zavěšení nového diodového osvětlení na vánoční strom na návsi obce Velká Turná. Slavnostní rozsvícení bylo naplánováno na 17:00 hod., pro přihlížející bylo připraveno i malé občerstvení ze strany obce a sladké dobroty přinesly ochutnat i místní hospodyňky. Letošním zpestřením bylo vystoupení Martina Šůse, který zahrál na saxofon několik vánočních koled. Zdobení a rozsvícení vánočního stromu se stalo v obci příjemnou vánoční chvílí k zastavení a pohovoření mezi sousedy, kterých se tentokrát sešlo na padesát.

Poslední leč

Myslivecký spolek Bárovka Osek uspořádal v pátek 18. prosince 2015 v sále Hospody Na Rozhrání „Poslední leč“. Tento spolek užívá honitbu na Velkoturenském katastru a s místními spolky a obcí má velmi dobré vztahy. V obci Velká Turná pravidelně provádí brigádnickou činnost

a pro své členy a místní občany pořádá 1x za 2 roky ve Velké Turné kulturní akci „Poslední leč“.

K tanci a poslechu zahráli manželé Václavovi a pro všechny bylo připraveno bohaté občerstvení v podobě zvěřinového guláše a spoustou pochutin k pivu. Nesměly chybět ani úlovky, jako jsou bažanti, koroptve, divoký zajíc či prase. Celý večer se nesl v duchu mysliveckých tradic.

Vánoční turnaj ve stolním tenisu

Pro protažení těla a přátelské posezení uspořádal SDH Velká Turná v neděli 27. prosince 2015 v sále Hospody

Na Rozhrání vánoční turnaj ve stolním tenisu. Zápis hráčů probíhal od 12:00 hod., samotné zápasy byly zahájeny ve 13:00 hod. Ke hře bylo přihlášeno 14 hráčů. Po dlouhých bojích zvítězil Michal Šípek, druhou příčku obsadil Pavel Adámek a na třetím místě se umístil Václav Adámek ml. Pro všechny bylo toto odpoledne příjemným protažením těla po volných dnech během vánočních svátků. SDH připravil pro všechny zúčastněné občerstvení na doplnění sil.

Výroční schůze SDH Velká Turná

V pondělí 28. prosince 2015 proběhla výroční členská schůze SDH Velká Turná. Schůze se zúčastnili pozvaní hosté pánové Šindelář, Sládek a starosta obce Ing. Mlíčko. Na jednání se sešlo 17 členů sboru. Na programu bylo projednání celoročního finančního hospodaření sboru, zhodnocení kulturních, společenských a brigádnických akcí, které pořádal SDH. Za činnost ve sboru byli oceněni p. Ladislav Hauser a p. Maria Hauser. Ocenění předal starosta sboru Ing. Zobal. Hlavní náplní práce v roce 2015 byla oprava požární zbrojnice, která proběhla brigádně členy sboru a uspořádání oslav 110 let založení SDH Velká Turná. Po ukončení jednání následovalo podávání zvěřinového guláše.

Hlavní činnost obce Velká Turná v roce 2015

- Dokončení Územního plánu obce Velká Turná (Kč 150.950,- z toho dotace Kč 57.000,-)
- Nákup pozemků pro využití výstavby v rámci ÚP obce Velká Turná (Kč- 00.000,-)
- Nákup pozemku st. č. 30, pro možnost úpravy obecní kanalizace (Kč 46.000,-)
- Nákup nemovitosti čp. 6 - Hospoda U Mostu - účel využití – kulturně a sportovně společenský dům s technicko hospodářským zázemím obce Velká Turná (Kč 700.000,-)
- Oprava vodovodu Velká Turná – výměny uzávěrů a navrtávacích pasů přípojek (Kč 53.478,-)

- Oprava mostu u domu čp. 5, stavební opravu provedla obec.
- Oprava dláždění před prodejnou potravin ATC Milavy – stavební opravu provedla obec.
- Zabezpečení střešních konstrukcí budovy čp. 6 – Hospoda U Mostu – stavební opravu provedla obec a firma Bohemia konstrukt a tesařství Hrouda (fakturace není dokončena).
- Oprava bezpečnostního zábradlí před budovou OÚ Velká Turná – Kovovýroba p. Lom z Rojic (Kč 11.737,-), stavební opravy provedla obec.
- Příprava obecního vodovodu na dodávku pitné vody od JVS dálkový přivaděč -Římov, provádí obec.
- Oprava obecního rozhlasu, opravy rozvodů a výměna reproduktorů, provedla obec (materiál Kč 5.000,-).
- Drobné údržby a opravy obecního majetku, provedla obec.

Čeká nás ve Velké Turné:

6. února, sobota

– Masopust – průvod masek projde obcí Velká Turná.

19. února, pátek

– Divadelní představení „Od Silvestra do Silvestra“ v sále Hospody Na Rozhrání.

27. února, sobota

– Obecní bál v sále Hospody Na Rozhrání.

12. března, sobota – ochutnávka vepřových pochutin v sále Hospody Na Rozhrání.

19. března, sobota

– Dětský maskarní bál v sále Hospody Na Rozhrání.

Velká Turná dne 4.1.2016

Místostarosta obec Velká Turná Pavel Šípek

Fotodokumentace Pavel Šípek

Vánoční zastavení

V měsíci prosinci žáci naší Základní školy Záboří uspořádali sbírku s cílem finančně přispět vážně nemocnému dítěti v rámci sbírky na konto Dobrého anděla. Letos jsme si přáli, aby našich 4 300,- Kč obdržel chlapec, neboť loni jsme obdarovali částkou 2 350,- Kč holčičku Karolínku z Českých Budějovic.

V posledním školním prosincovém dnu nám učitelé sdělili, že naše pomoc dorazila malému Davidkovi Š. z Kolína, který navštěvuje mateřskou školu. Daviděk má rád tenis a fotbal. Předminulý rok v listopadu se život rodiny obrátil vzhůru nohama, když lékaři Davidkovi diagnostikovali akutní lymfoblastickou leukémii. Daviděk s maminkou byl ihned hospitalizován ve Fakultní nemocnici Motol, kde absolvoval tři čtvrtě roku intenzivní chemoterapii. Neléčené formy této nemoci vedou velmi rychle ke smrti nemocného. V léčbě však byl učiněn značný pokrok a v ČR jsme na špičkové úrovni.

V listopadu loňského roku byla Davidkovi ukončena intenzivní část léčby a přešel do fáze udržovací chemoterapie, kterou podstupuje doma a do nemocnice jezdí na pravidelné kontroly. Musí ale stále dodržovat celou řadu omezení. Díky andělské pomoci rodiče mohou uhradit náklady související s léčbou Davidka.

Maminka Davidka Dobrým andělům vzkazuje: «Děkujeme všem Dobrým andělům, kteří nám v této těžké životní etapě pomáhají a jsou nám velkou oporou. Děkujeme mnohokrát.»

Tak prý jsme letos v Záboří opět „Dobří andělé“. Přejeme malému Davidkovi, aby se vyléčil a zase mohl hrát svůj oblíbený fotbal a tenis.

Žáci a učitelé ZŠ Záboří, kresba Martin Řanda

se vyléčil a zase mohl hrát svůj oblíbený fotbal a tenis.

Advent

Adventní trh se konal v neděli 29. listopadu i v Záboří. Před zábořskou hospůdkou se kolem 14. hodiny začali scházet občané místní i z okolí a mohli si zakoupit krásné vánoční perníčky, perníkové chaloupky, háčkované zvonečky a andílky, adventní věnce, vánoční svíčky, vánoční ubrusy ale i pečený čaj a další rozmanité zboží s vánoční tematikou. Také u stánku

se svařákem a pečeným čajem bylo plno a k zakousnutí se pekly bramboráčky. Adventní čas začal pohodově i v Záboří.

Adventní koncert v Záboří

Adventní koncerty v Záboří mají už dlouholetou tradici. Ten poslední se konal 22. prosince 2015. Počasí vůbec blížící se Vánoce nepřipomínalo. Teplota venku byla spíše „velikonoční“, žádný sníh, led ani mráz. Ani ten svařák na návsi u stromečku nebyl na zahřátí potřeba, i když k chuti přišel. Ale když se setmělo a zazněly první koledy, navčištěné našimi žáky MŠ A ZŠ, vánoční atmosféra tu najednou byla! Děti předvedly své pásmo vánočních písní a koled s nadšením jako vždy. „To koukáte, jak jsme se to krásně naučily!“ říkaly jejich rozzářené oči, hledající mezi davem přihlížejících své maminky, tatínky, sourozence a prarodiče.

Další část adventního koncertu se pak konala v zábořském kostele sv. Petra a Pavla, kam se dav lidí přemístil. Tentokrát v kostele vystoupil BEDRS neboli Bělčický duchovní rytmičský sbor. Tady už vánoční atmosfé-

ra byla dokonalá. Snad je to i majestátností samotné stavby a perfektní akustikou. Při adventních koncertech v zábořském kostele v minulých letech jsme měli možnost poslechnout si mnohé soubory i jednotlivce, ať už to byl Pěvecký spolek Prácheň, Prácheňský soubor písní a tanců, Pěvecký sbor Gymnázia Strakonice, Volné sdružení horažďovických zpěváků, Chráněný sbor sv. Martina z Radomyšle, Cover Ladies Radky Smíškové, vystoupení Lukáše Písaříka nebo sester Strolených. Každé vystoupení bylo jiné, některé se líbilo více, jiné méně, ale všechna měla jedno společné: pokaždé se podařilo navodit nádhernou atmosféru blížících se nej-

krásnějších svátků v roce. Na chvíli se zastavit, zamyslet, poslechnout si krásné vánoční melodie, pozdravit se mezi sebou a popřát si do dalšího roku všechno nejlepší. Bělčický duchovní rytmický sbor přednesl písně mnohým naprosto neznámé, ale také koledy nejznámější a navodil tak vánoční náladu navzdory nevánočnímu počasí.

Poděkování Obecního úřadu v Zábři patří právem všem účinkujícím na návsi u vánočního stromčku i v kostele, všem pořadatelům i sponzorům, firmě HAPON Horažďovice za zapůjčení auta jako pódia pro účinkující děti a ing. Ctiradu Klímovi za ozvučení akce.

Jaroslava Vodičková, Zábři

Posvícenská zábava v Zábři

Při jednom letním posezení se několik nadšenců z řad tělovýchovné jednoty domluvilo a rozhodli se znovuobnovit tradici posvícenské zábavy v místním kulturním domě. K tanci i poslechu si k tomu vybrali kapelu Jenda band.

Každý, kdo přišel dne 7. 11. 2015 do osvětleného sálu Zábřské hospůdky, mohl se kochat pestrou výzdobou, dát si míchaný drink pro dobrou náladu, zatancovat si nebo se jen tak pobavit se sousedy.

Pro oživení večera byla uspořádána soutěž o „Nejkrásnější hnětynku“. O tento titul se ucházelo na 35 originálních výtvorů od šikovných cukrářek, ale i cukrářů. Právě muži nám ukázali, že jejich fantazie nezná mezí a to když obsadili převážnou část pomyslných stupňů vítězů a získali hodnotné věcné ceny. Na třetím místě se umístil Honza Adámek, druhé místo vybojovala Zuzka Baštová a titul „Nejkrásnější hnětynka“ si za bezkonkurenční umělecké dílo odnesl Matěj Adámek (na fotografii). Jeho výtvor byl k „sežráním“. Na minimální plochu svého výtvoru vymodeloval miniaturní zabijačkové pochoutky, které doplnil půllitrem piva.

Po vyhlášení výsledků následovala dámská a pánská volenka. Každý ze zúčastněných mohl svému vyvolenému protějšku za tanec věnovat „hnětynku“, kterou zakoupil přímo na sále. Tyto sladké odměny nám věnovaly ochotné zábřské ženy, za což jim všem patří srdečný dík a nádherně uvázaná kytička od Verči Škodové.

Při prvním ročníku posvícenské nebyl „nabitý“ sál, ale ten kdo přišel, určitě nelitoval. Na parketu bylo možno pozorovat rozveselené tanečníky, kteří povětšinou vydrželi až do poslední skladby a domů se spokojeně trousili až nad ránem. A kdo nepřišel, může se přijít inspirovat pestrostí přenádherně zdobených „hnětynek“ nebo si zatancovat příští rok. Budeme se na Vás těšit!

Text a foto: Hana Šourková

Šestá etapa s Ladislavem Stehlíkem Zemí zamyšlenou

Další tedy už šestá etapa našeho putování byla určena na sobotu dne 21. 11. 2015. Předpověď počasí nebyla vůbec dobrá, ale ti, co té předpovědi moc nevěřili, vyrazili na trasu. A je třeba říci,

že udělali moc dobře. Na trase jsme si užili všechny roční období. Chvilku lehce zapršelo, pak svítilo sluníčko, zafoukal podzimní vítr a také nám lehce zasněžilo. Na úplném začátku byla prohlídka muzea koček a papírových modelů hradů a zámků v místnostech zámku lnářského. Obě výstavy rozhodně stály za návštěvu. Pak zámek pán zavřel zámekovou bránu a vyrazil s námi po červené turistické značce do Kasejovic, kde na nás čekal pan Švagr a provedl nás přílehlými prostorami židovské synagogy. Pak otevřel synagogu k prohlídce. Dozvěděli jsme se o historii židovské komunity v Kasejovicích, s ní spojených řemesel, která byla provozována právě židovskými řemeslníky. Výklad nám profesionálně doplnil i Mgr. Vladimír Červenka historik a heraldik. Ten nám přiblížil i pozdější potíže židovského obyvatelstva v Kasejovicích, kdy židé byli pro bydlení vymezeni do jedné lokality. Přesto ale bylo mnoho z nich v obci váženými občany. Viděli jsme i niku, ve které byl umístěn Golem. Ten

zmizel, nika zůstala a tak nám se jako menší golem představil sám pan Švagr. Po prohlídce synagogy nás pan Červenka provedl Kasejovicemi a my na konci obce pokračovali směrem na Újezd u Kasejovic a dále do obce Zámlyni, kde na nás čekalo v Klubu Pastouška moc dobré občerstvení včetně domácího perníku, který upekla naše kamarádka

Chanovice

Pozvánky do Chanovic

28. ledna – čtvrtek, „Rybníky, rybníkářství a kamenné útvary na Lnářsku a Blatensku“, od 18.00 hodin, beseda s autory regionálních publikací Ing. Kurzem a prof. Sekerou, KD Chanovice (Obec Chanovice)

30. ledna – sobota, „Masopustní průvod“, od 12.00 hodin, tradiční masopustní průvod (Obec Chanovice)

6. února – sobota, „Tesařský ples“, od 20.00 hodin, tradiční ples k oslavě místního historického řemesla, KD Chanovice (Haas Fertigbau, spol. s r.o. Chanovice)

27. února – sobota, „Sportovní ples“, od 20.00 hodin, KD Chanovice (TJ Haas Chanovice)

Hanka. Klobásy, pivo, nealko a kávu nám servíroval sám pan starosta. Klobásy jsme si mohli opéct venku na roštu (viz foto). Ze Zámlyni naše cesta pokračovala do obce Předmít, Řiště a pak Zahorčice, kde bylo možné zajít na občerstvení do domácí hospůdky U Václava. Pan Václav slezl z pece a dotázal se, zda si dáme pivo. Protože už nebyl čas, slíbili jsme, že na jaře podnikneme výšlap ještě jednou, až bude vidět mnohem déle a hospůdku U Václava rozhodně navštívíme. Ze

Zahorčic už nebylo daleko do Lnář, a tak jsme se kolem božích muk a zámecké tvrže dostali zpět k zámku. Tam už byl konec naší šesté etapy Po stopách Ladislava Stehlíka Zemí zamyšlenou. Jak už bylo řečeno, na jaře touto krásnou krajinou půjdeme znovu, ale jako samostatný pěší výlet. Věříme, že se počasí i teplotně polepší a přidají se k nám i někteří Blateňáci.

Za TK BLAMIŠ Vladimír Vildt.

Cukrárna Kavárna *Segafredo*

V Blatné – firma Anna Fišerová

PŘIJME

PRODAVAČKY

Měsíční příjem od 14 000 ÷ 16 000,- Kč

- Nevyučené v oboru zaučíme.
- Možnost ubytování na dvoulůžkovém pokoji s vlastním sociál. zázemím. Po delší vzájemné spolupráci možnost užívání služebního bytu 1+0.
- Při špatné dostupnosti do zaměstnání možnost svozu.
- Přijímáme brigádnice i na víkendy, tj. na SO a NE.
- Možnost přivýdělku na vedlejší pracovní poměr.

Kontakt: Anna Fišerová osobně, nebo na tel.: 602 659 545

MUDr. Ilona Holanová
Zubní lékařka Blatná

Přijmu zdravotní sestru

nebo

zubní instrumentářku

do zavedené ordinace
Praxe v oboru vítána

Nástup možný ihned

Tel. 776 337 343

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA BLATNÁ

V Jezárkách 745

přijme pracovníci/pracovníka
na pozici vedoucí školní jídelny
na poloviční úvazek /práce na PC/
Nástup možný ihned

Bližší informace na tel. 383 412 212,
602 852 494

Větrík a sto

Dnes si Větrík řekl, že spočítá všechny břízky ve svém hájku. Do deseti to šlo, ale břízek bylo víc. A tu si vzpomněl, jak tehdy chlapec počítal při bouře: dvacet jedna, dvacet dva. „Ano, tak se to musí!“ řekl si Větrík a počítal: deset jedna, deset dva až do deset osmi. Ale nebojte se, dnes se to konečně naučí správně.

„Kdyby tu tak byl můj kamarád Vítr, abych mu předvedl, jak umím počítat,“ počítal,“ povzdechl si Větrík. Ale co to? Kde se vzal, tu se vzal, Vítr byl tady.

„Ahoj Větrě, pojď sem do hájku, já ti ukážu, jak umím počítat,“

„Tak dobře,“ odpověděl Vítr „ale já napřed musím opylovat obilí, však mi můžeš pomoci, to je pěkná práce.“

Pak Větríkovi vysvětlil, že opylovat obilí znamená přenášet taková maličká zrníčka pylu z klasu na klas, aby to obilí pak mohlo dozrát a lidi měli co jíst. „Víš, to musíš foukat správně, ani moc pomalu, ani moc rychle, aby ten pyl se správně trefil tam, kam je potřeba,“ dodal ještě nakonec. Vydali se spolu k lánům obilí a přenášeli pyl, lány byly rozsáhlé, trvalo jim to dlouho. Když byli hotovi, vysvětlil Vítr Větríkovi, že i stromy v lese potřebují pyl, ale zase trochu jiný. Vydali se tedy do lesa a přenášeli pyl ze stromu na strom.

„A jak poznáš, který pyl každý ten strom potřebuje?“ ptal se zvědavě Větrík.

„Ne, to já nevím, já každému donesu všechny pyly a každý strom si vybere pro sebe ten správný,“ odpověděl Vítr.

Bylo krásně a Větríkovi to přenášení pylu velice bavilo a těšil se, že dělá pro lidi užitečnou práci. To se bude Větrík divit, až mu o tom bude povídat. Škoda, že tu není.

Už se přibližoval večer, když Vítr Větríkovi sdělil, že dnes bude mít práci celou noc, protože slíbil jednomu hodnému lidem, že jim přes noc vysuší fotbalové hřiště, které jim zaplavila voda z prasklého potrubí. Větrík nevěděl, co je to fotbalové hřiště, ani co je to potrubí, ale už byl dnes z toho opylování docela unavený, tak se s Větrem přátelsky rozloučili.

Větrík se ještě zaletěl protáhnout na jednu velkou louku, na které spatřil stádo jakýchsi chundelatých zvířátek. Nebyla tak malá jako zajíci a jistě to nebyly ani lišky, ty by Větrík poznal, liška nebyla tak chundelatá.

ZVEME VŠECHNY PŘÍZNIVCE DECHOVÉ MUZIKY
A DECHOVÉHO ORCHESTRU ROŽMITÁLSKÁ VENKOVANKA NA

10. REPREZENTAČNÍ PLES

FANCLUBU ROŽMITÁLSKÉ VENKOVANKY

VE SPOLEČENSKÉM CENTRU V ROŽMITÁLE POD TŘEMŠÍNEM

DNE 13. ÚNORA 2016 OD 20:00 HODIN

jubilejní 10. ročník plesu zvesela oslavíme

předprodej vstupenek se nekona – prostě přijďte všichni prožít krásný večer plný muziky!

Fanclub Rožmitálské Venkovanky, z.s., tel. Jan Uhlíř - 724 078 562, www.venkovanka.eu

Pod stromem tu seděl nějaký člověk, který náhle vstal a zvolal: „Tak vy moje ovečky, už jste se dost napásaly, musíme domů. A já pasáček vás prosím, abyste se samy pěkně vrátily do své ohrady.“

„Aha,“ zaradoval se Větrík, „takže to jsou ovečky a tam je jejich pasáček.“

Ovečky se blížily k ohradě, ve které byla úzká dvířka, jen tak právě pro jednu ovečku. Pasáček si k nim stoupl: „Teď vás musím přepočítat!“ Začal: Jedna, dvě, tři, čtyři, ...“ Tohle Větrík znal, už dávno se to naučil s dětmi ve školce.

Pasáček počítal dál: „... deset jedenáct, dvanáct ...“.

Tak Větrík zjistil, že se neříká deset-jedna, ale jedenáct, ani deset-dva, ale dvanáct, a tak stejně až do devatenácti. Ale oveček bylo venku ještě hodně.

Do ohrádky vcházela jedna za druhou a přišlo počítání, které už Větrík znal: dvacet jedna, dvacet dva, ..., na jednu strakatou vyšlo třicet osm. ... Myslíte, že už byly doma skoro všechny? Kdepak! A najednou

po čtyřicet devět nepřišlo pět-cet, jak si Větrík vymyslel, když tehdy ve škole nedával pozor, ale padesát. A šly další a další. Jedna taková malá dostala od pasáčka číslo osmdesát osm. Už jich moc venku nezůstávalo. „...až po devadesát devět.“

A představte si, že teď už zbývala právě jedna ovečka a pasáček k ní řekl „sto“.

„Hurá,“ zaradoval se Větrík, tak už konečně vím, co je to sto!“

„Tak se pěkně schovejte, mých sto oveček,“ oslovil ovečky pasáček.

Větrík celý šťastný, že konečně poznal, co je to sto, kolik to je, se rozhlédl a pasáčka napomenul: „Počítal jsi špatně, támhle venku máš ještě dvě ovečky!“

Pasáček se zasmál: „Ale Větríku, to nejsou ovečky, to jsou mí pejsci, moji ovčáci!“

Větrík se trochu zastyděl a vzpomněl si, že takhle podobně vypadalo to zvířátko uvázané ve městě před obchodem, co mu tehdy donesl náruč vůni od řeznického krámků. Dobře, tak už ví, jak vypadají pejsci. Ale dlouho si je prohlížet nemohl, protože už byl večer a domů měl ještě daleko. Tiše vanul po polích a po lukách a stále dál až ke svému hájku.

Dnes, ještě než usnul, ho navštívily vzpomínky. Jak neuměl foukat a naučily ho to děti ve školce a jak ho naučily počítat až do deseti. Jak si hrál se zajíčky, přenášel sto vůni, ale nevěděl, co je to sto. Jak se mu jednou ve městě vůbec nic nedařilo. Jak se marně ptal pavouka, sýkorek a starého havrana na to, co je to sto. Jak ve škole nedával pozor a ne-naučil se říkat jedenáct, dvanáct, ani padesát. Jak pracoval s Větrkem, točil vrtulí a dělal lidem světlo. Jak si hrál s Větrkem, naučil se dělat vlnky a houpat kačenky, jak krajinu přepadla zlá Vichřice a kolik nadělala škody. Jak byl Větrkem pro dešťové mraky na výletě ve Francii a viděl na moři obrovské vlny. Jak potom foukal do plachetnic. Jak dnes přenášel pyl na obilí a na stromy v lese. Jak se s ovečkami konečně naučil počítat úplně správně až do sta.

A nakonec se s úlevou zasmál: „Proč jsem se vůbec tak trápil? Vždyť to je docela jednoduché, sto je prostě desetkrát deset.“

Stanislav Trávníček

Ilustrace: Jaroslava Palzerová

Vážení čtenáři,

Řešení sudoku z listového vydání SOBáčka s č. 47 bylo opět různé úrovně: lehká verze – zase je tady (číslíky v 1. řádku 591376284), středně těžká verze – prosinec (č. v 1. ř. 327698415), těžká verze – konec roku (č. v 1. ř. 453962718). Výherci: Marie Frouzová, Dlouhá 969, Blatná; Marie Vonášková, Újezdec; Věra Vonášková, Hornosín. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do úterý 8. března 2016, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme.

Po vyřešení SUDOKU z prvního čísla roku 2016 zašlete tajenku a první řádek čísel z vylučovacího SUDOKU s označením obtížnosti na E-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu (POZOR, změna e-mailové adresy) nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do úterý 1. března 2016.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka opět připravil Stanislav Trávníček z Olomouce.

Radka Vokrojová

Lehká verze:

7			9					
			6			5	7	8
8	5			1		2		
1				8			4	3
3				6	9		5	
4	9		5			8		6
				7				9
2	1					7		
			1				3	

1 = N, 2 = U, 3 = Á, 4 = S, 5 = H,
6 = Ě, 7 = L, 8 = I, 9 = C

Středně těžká:

6			2	9				4
		3	8					9
	4		1				2	5
				5			6	
7								
	1						5	7
	7	8			6		4	
1			5	3	7			
				1				2

1 = O, 2 = U, 3 = R, 4 = P, 5 = C,
6 = A, 7 = Y, 8 = M, 9 = H

Těžká verze:

7	2					4		
						5		8
	5			6				1
	8		3				9	6
			6			7		
1			9		5			
	7						9	1
9			5					4
	6	2			1			5

1 = O, 2 = Á, 3 = N, 4 = K, 5 = S,
6 = Ě, 7 = V, 8 = Á, 9 = I

Blatensko SOBě. 48. číslo vyšlo v pondělí 25.01.2016 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v listopadu 2015. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 4.3.2016. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6150 ks. Redakce e-mail: blatensko@blatensko.eu tel.: 728 881 358, Ing. Radka Vokrojová. *Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.*